

**Tài Liệu Hộ Niệm
Cần Có Trong Mỗi Gia Đình**

Tài Liệu Hộ Niệm Cần Có Trong Mỗi Gia Đình

(Tái Bản Lần Bảy)

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

Lời Nói Đầu

Dưới tri kiến Phật pháp, con người là một hợp thể của phần thể xác và phần tinh thần, gọi là thân ngũ uẩn “Sắc” - “Thọ, Tưởng, Hành và Thức”. “Cái chết” chỉ có thể xảy ra trên phần “Sắc thân” vật chất nhưng với phần “tâm linh” thì sẽ chuyển qua một giai đoạn mới của sự sống, tiếp tục trôi lăn theo năng lực bất tận của dòng nghiệp lực trong sáu cõi.

Ngay khi cận kề “cái chết”, dù là người có đạo hay vô thân, đều phải tuân theo những quy tắc bắt buộc, nếu không muốn bị trầm luân trong sanh tử luân hồi!

Thật vậy, không chỉ riêng người tu tập mà ngay cả với người thường né tránh hoặc xem thường tiến trình của sự “Sống, Chết và Tái sanh”, thì phương pháp “Niệm Phật - Hộ Niệm” chính là cơ hội cuối cùng, có thể giúp họ đạt đến sự giải thoát viên mãn, tận diệt khổ đau và khôi phục lại quyền tự chủ trong những chu kỳ sống chết tiếp theo.

Bởi vậy, khi kết tập nên **Tài Liệu Hộ Niệm – Cần Có Trong Mỗi Gia Đình**, với tâm nguyện của mình, nhóm biên soạn hy vọng rằng tập sách sẽ góp phần chuyển biến được những định kiến sai lệch về “cái chết”, hoặc cả là thái độ bi quan với cuộc sống của người thời nay, từ đó truyền thông những thông điệp về giá trị của sự sống, bằng cách làm sáng tỏ nhận thức tâm linh, và giúp cho mỗi người tìm thấy được tấm bản đồ, khai mở “con đường” mình phải đi trong cõi vĩnh hằng..!

Dẫu biết, để giữ gìn tín tâm không dao động, cần có những lý giải thuyết phục trong các vấn đề như: “cảnh giới tái sanh”, “tha lực tiếp dẫn của chư Phật”, “sự tương thông giữa triết lý Phật Pháp và khoa học thực tiễn” v.v... thế nhưng tự ngẫm, với rất nhiều công trình nghiên cứu chuyên sâu như hiện nay, có thể giải đáp thỏa đáng bất kỳ mối suy tư gì của chúng ta đối với Phật Pháp, chúng tôi yên tâm hơn với những nền tảng vững chắc ấy và đi thẳng vào việc trình bày nội dung, đường lối, cách thức thực hành phương pháp “Niệm Phật - Hộ niệm”, để một lần nữa khẳng định rằng: “Phật pháp không phải là những triết thuyết cao xa huyền ảo, mà đó là những kiến thức quý giá và kinh nghiệm sống, có thể mở ra toàn thể ý nghĩa cuộc đời và có thể mở đến chính sự sinh tồn của chúng ta. Qua đó, những phẩm hạnh cao cả phát xuất từ tự tâm thanh tịnh, hàm chứa những

thực tại nhiệm mầu, ý nghĩa thiêng liêng của cuộc sống, vốn chưa từng xa rời chúng ta, chắc chắn sẽ được hiển bày rõ ràng và toàn vẹn hơn thông qua phương pháp “Niệm Phật - Hộ Niệm”!

*Sau cùng, để kết thúc lời mở đầu trong lần tái bản thứ bảy của tập sách **“Tài Liệu Hộ Niệm - Cần Có Trong Mỗi Gia Đình”**, xin nguyện kể từ đây, thế gian chẳng còn một ai là thiếu “phước duyên” đến nỗi không thể tin tâm vào pháp môn Niệm Phật - Xin nguyện cho môn tu Hộ Niệm sẽ còn mãi trong đời, chẳng ngừng lưu xuất pháp giới chúng sanh được **“Phá Mê Khai Ngộ - Là Khổ Được Vui”**. Lời cuối cùng, với tất cả lòng nhiệt thành và sự tận tâm nghiêm tâm chọn lọc tài liệu, mong rằng sẽ được quý vị thiện hữu tri thức niệm tình bỏ qua với những sơ suất không thể nào tránh khỏi trong quá trình kết tập. Chúng tôi vô cùng tri ân và rất mong những ý kiến đóng góp sẽ giúp cho tập sách được hoàn thiện hơn trong những lần tái bản tiếp theo.*

*Nhuận Hy kính bút
Bảo lộc, mùa đông năm 2014*

Phương Pháp Niệm Phật Hộ Niệm và Những Nghiên Cứu Khoa Học

--- ❧ ❧ ---

Theo Phật pháp, con người khi lìa trần thì thân tứ đại sẽ đi vào tiến trình tan rã, nhưng ”thần thức” phải mất ít nhất 8 giờ đồng hồ sau mới xuất ra khỏi thân thể. Nếu như thân nhân gia đình không biết mà còn lay động, khóc than, sát sinh để cúng tế... thì đây chính là các “Cận tử nghiệp” ác cho người lâm chung.

Bên cạnh “Cận tử nghiệp”, khái niệm “Tích lũy nghiệp” cũng mang tầm ảnh hưởng quyết định, để dẫn dắt thần thức người mất đi về cõi lành hay cõi dữ. Trong trường hợp, người mất cả đời không biết tu tập, lại còn tạo dựng vô vàn ác nghiệp, thế nhưng lâm chung có thiện căn được con cháu hộ niệm đúng pháp, thì cũng có thể nhờ vậy mà thoát khỏi quả báo úng. Nghĩ đến việc này, nếu chúng ta không siêng năng niệm Phật - Hộ niệm, với tâm tri ân và báo ân thì thật là có lỗi với người mất vậy!

Niệm Phật - Hộ niệm thật sự là một việc làm vô cùng ý nghĩa, tự - tha đều được lợi lạc. Thiết nghĩ ai ai cũng cần phải hiểu và tích cực hành trì để nhận thấy, đây là “pháp tu” khế hợp bậc nhất với căn cơ người thời nay! Thật vậy, Đức Phật dạy tám vạn bốn ngàn pháp môn, mỗi pháp chỉ nói một lần, duy chỉ pháp niệm Phật được Ngài tuyên giảng nhiều lần, đủ thấy tầm quan trọng của pháp tu này.

Trong Kinh lại dạy: Một câu Phật hiệu tiêu 80 ức kiếp trọng tội sanh tử. Một Bồ Tát muốn cầu thành Phật đạo phải trải qua ba A tăng kỳ kiếp (1) thực hành các thiện hạnh, nhưng chí thành niệm Phật một đời cũng có thể viên mãn thành Phật! Lại nói thêm rằng: ”Tam tạng mười hai bộ kinh gói gọn trong một câu Phật hiệu”. Trọn bộ Đại Bát Nhã cô đọng lại, chính là câu “Nam Mô A Di Đà Phật”. Niệm Phật công đức bằng tụng hết thảy Tam tạng kinh điển, nên Phổ Hiền Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát đều chọn pháp môn này.

Một câu Phật hiệu chứa đựng Phật lực không thể nghĩ bàn, nương theo bốn nguyện chư Phật, trên có thể độ tận đến bậc Đăng Giác, dưới đến chủng A Tỳ. Bởi vậy, nếu thật mong cho người thân vĩnh viễn thoát khỏi ác đạo, thì ngay lúc chúng ta dùng tâm lòng Chân thành - Thanh tịnh - Từ bi để niệm Phật, họ cũng theo đó mà được chuyển đổi cảnh giới tái sanh.

Ngoài ra, vì “tâm chí thành niệm Phật” là chánh nhân của sự vãng sanh, nhưng đa phần người bệnh thường không có đủ sức để niệm đến hết câu “Nam Mô A Di Đà Phật”, cho nên theo gương của Đại sư Liên Trì (*Tổ thứ 8 của Tịnh Độ tông*), một đời tu hành chỉ để lại bốn chữ đơn giản, khuyên chúng ta hãy niệm "A Di Đà Phật" cho sớm khế hợp với Đại nguyện “Mười niệm tất sanh” của Đức Phật A Di Đà. Chúng ta y giáo phụng hành, nhất định phải giúp người bệnh niệm kỳ được mười niệm trước lúc lâm chung, để cầu nguyện sức gia trì và cảm ứng đến lòng từ bi tiếp dẫn của chư Phật!

Trên mặt kinh pháp, chư Phật, chư Tổ đều hết lời tán thán và khuyến tấn sự chuyên tu pháp môn Tịnh độ cũng bởi đó là con đường duy nhất, trợ giúp chúng sanh một đời viên thành sở nguyện: Giải thoát, thành Phật và độ sanh. Mặt khác, dưới góc nhìn của khoa học, sự Niệm Phật - Hộ niệm còn được nhắc đến như một phương pháp có khả năng ứng hợp hoàn toàn với những quy luật tự nhiên mà khi thực hành thì đều mang lại lợi ích thiết thực cho người thọ trì ngay trong đời sống hiện tại..! Vì vậy, để tường tận hơn trong vấn đề này, chúng ta sẽ cùng đi qua một số đề mục thuộc về lĩnh vực của Y học, Vật lý học và Khoa học Tâm linh trước khi đi đến kết luận cuối cùng về sự niệm Phật - Hộ niệm như sau:

Vấn đề 1 - Các loại sóng não

Não người bao gồm hàng tỷ neuron thần kinh mà khi hoạt động sẽ phát ra sóng điện (*Action Potentials*). Ghi nhận điện não đồ (*Electroencephalography, EEG*) cho thấy:

* Beta là sóng 14 - 35 Hz (*Hertz*), biên độ 5 - 30 mV (*Microvolts*). Đây cũng là xung nhịp tỉnh táo bình thường của não bộ kết hợp với hoạt động ý thức phân biệt - suy nghĩ.

* Alpha là nhịp cơ sở của não người. Bước sóng 8 - 13 Hz, biên độ 30 - 50 mV biểu thị cho tâm lắng dịu, thư giãn nhưng chưa thực sự tĩnh lặng.

* Theta bao gồm các sóng não 4 - 8 Hz, thường có biên độ lớn hơn 20 mV, thể hiện sự thanh tĩnh, trạng thái an lạc đầy tình thương trong nội tâm.

* Delta là một sóng chậm từ 1 - 4 Hz và có biên độ rất cao. Đây là trạng thái tâm tĩnh lặng sâu hay thư giãn sâu nhưng vẫn còn tỉnh thức.

Vấn đề 2 - Khác biệt giữa người tu định và người không chuyên tu

Theo các nghiên cứu về hoạt động ý thức não bộ thì một người bình thường (*sống theo bản ngã*), không thể nào tránh khỏi trạng thái “Ngôn hành” (*Tâm và Trí*), “Ý hành” (*Thọ và Tướng*) hay đó là những suy nghĩ lăng xăng vọng động, vì vậy sóng não của họ luôn tập trung ở tầng số Beta (*14 - 35 Hz*) trong khi ở trạng thái tĩnh lặng nhập định, não bộ các thiền sư tu tập thành công chỉ phát ra một tần số rung động từ 4 - 8 Hz, Theta hoặc từ 1 - 4 Hz, Delta và giữ nguyên ở mức này.

Vấn đề 3 - Sự tồn tại của linh hồn

* Theo Bác sĩ Trịnh Minh Tranh (BV NDGD, TP HCM), khoa học hiện đại cho biết, thân thể con người không chỉ là cấu trúc thể chất bằng phân tử mà còn bao gồm cả những “trường năng lượng”. Con người có thể chuyển dịch ra khỏi thế giới hình thái “chất rắn tĩnh” để bước vào thế giới của những “trường năng lượng động”. Bác sĩ cũng cho biết thêm, những hạt cơ bản (*Quark top, Lepton, Cực vi v.v...*) cấu tạo nên vật chất, xuất hiện khi có khi không mà các nhà khoa học vật lý hiện đại như Von Neumann, Heisenberg, Fritjof Carpa v.v... phát hiện được chính là những hạt ảo xuất hiện ở biên giới giữa “Tâm” và “Vật”.

Như vậy, vật chất có thể chuyển dịch từ dạng vô hình sang dạng hữu hình để cấu tạo nên vạn vật, vũ trụ và con người chúng ta. Sự kiện Bullet Cluster - sự đụng độ giữa hai thiên hà, đó là bằng chứng về sự tồn tại của "vật chất tối". Tương tự, mỗi người có thể được xem là một tiểu vũ trụ, trong đó có phần hữu hình và phần vô hình. Có những cái chúng ta chưa nắm bắt được thì nó là vô hình và đến lúc nắm bắt được rồi thì nó trở thành... hữu hình!

* Trong một nghiên cứu công bố năm 2009, Tiến sĩ Lakhmir S. Chawla, ĐH George Washington, U.S, đã theo dõi 7 trường hợp bệnh nhân qua chỉ số BIS (*chỉ số Lương phổ, có giá trị từ 0 - 100, tương ứng với từng mức độ từ hôn mê sâu đến tỉnh táo hoàn toàn*). Khi người còn sống, BIS ở mức xấp xỉ 40 hoặc cao hơn. Khi chết đi, BIS giảm xuống dưới 20 trong vài phút rồi về 0 - tim ngừng đập. Nhưng điều bất ngờ là sau đó, chỉ số BIS ở cả 7 bệnh nhân đều tăng vọt lên mức từ 60 đến 80, trong thời gian kéo dài từ 1 đến 20 phút. Hiện tượng bùng nổ hoạt động điện não sau khi chết càng khiến cho nhiều người hơn tin vào sự tồn tại của linh hồn.

* Theo Giáo sư Phan Anh, Giám đốc Trung tâm UIA, thì khi dùng một loại máy đặc biệt, trong một số điều kiện, người ta chụp được những vùng hào quang xung quanh con người. Riêng về việc quan sát hào quang của những bệnh nhân trong phút cuối đời cho thấy, lúc này hào quang dần tách khỏi cơ thể và thoát ra ngoài. Như vậy, hào quang quan sát được, không phải là thứ ánh sáng phát ra từ vật chất, mà nó là một phần tồn tại cùng vật chất, là phần vô hình tồn tại song song với phần hữu hình.

Cuối cùng, qua những quan sát, đúc kết và trải nghiệm thực tế từ khoa học, ta biết rằng: Năng lượng siêu hình chứa đựng các thông tin về con người, vẫn tồn tại và tác động qua lại lên thế giới hữu hình. Từ đó có cơ sở để suy luận rằng: "Hào quang" của cơ thể sống chính là "hồn", còn khi cơ thể sống không tồn tại nữa, thì hào quang tách ra cùng một phần năng lượng siêu hình chuyển thành phần "thể chất đặc biệt". Lý giải thêm cho hiện tượng này, dựa trên triết lý Phật pháp, có thể trình bày bao quát vấn đề này như sau: "Yếu tố đem lại sự tiếp nối những kiếp sống không phải là một thực thể, mà chính là tầng lớp vi tế tâm thức - đó là thần thức. Thần thức này tồn tại dưới dạng vật chất vô hình. Khi con người còn sống, dạng vật chất này chiếm phần tri giác linh thức. Khi con người chết đi, nó tách rời và tiếp tục tồn tại, tương tác với những dạng vật chất khác trong "không - thời gian".

Vấn đề 4 - Linh hồn và khả năng chuyển tải thông tin

* Bác sĩ người Pháp, Camille Flammarion, đã bỏ ra 60 năm dùng phương pháp thực chứng của khoa học chính thống, để nghiên cứu sự tồn tại của linh hồn. Ông thu thập chứng cứ từ nhiều nước trên thế giới, với 4.800 bức thư thuộc những nguồn đáng tin cậy được kiểm chứng chặt chẽ đã nói lên tính đa dạng của sự xuất hiện linh hồn người quá cố bởi chính những người thân và bạn bè họ. Từ đó Bác sĩ Camille Flammarion nhận

xét, những người đã chết vẫn tiếp tục sự tồn tại sau cái chết thể xác. Họ tồn tại ở dạng “vô hình”, không thể thấy bằng mắt trong điều kiện bình thường. Nhiều khi họ tác động lên tâm thức chúng ta và qua đó, ta cảm nhận được sự hiện hữu của họ. Đó là sự giao lưu giữa linh hồn người chết, và linh hồn người sống. Từ linh hồn phát ra những sóng nhẹ mà khi tiếp cận với người sống có sóng cùng tần số, thì sẽ tạo nên hình ảnh trong não của họ, khi ấy linh hồn vô hình sẽ trở nên hữu hình. Dù là người sống hay các linh hồn thì đều liên tục “phát sóng”, và có những tần số nhất định. Với người có khả năng đặc biệt thì tần số của họ hợp với tần số linh hồn những người đã mất.

* Ở một dạng thức tồn tại khác, có thể kể đến trường hợp Giáo sư Bruce Greyson, ĐH Virginia. U.S, đã ghi nhận kinh nghiệm cận tử xảy ra ở 10% bệnh nhân tim ngừng đập. Khi thoát chết và hồi tỉnh lại, có thể mô tả chính xác mọi hoạt động xung quanh trong khi họ hôn mê. Điều đáng nói là các bằng chứng y khoa cho thấy, tại thời điểm được ghi nhận thì não bộ của bệnh nhân lại không hề có dấu hiệu gì của sự sống..!

Nói về những nghiên cứu tương tự, Giáo sư Pt Fenwick, ĐH Kings. U.K, cho biết: "Nếu có thể chứng minh con người vẫn tiếp nhận thông tin khi họ bất tỉnh và thoát xác, thì đó là bằng chứng không thể tranh cãi về khả năng ý thức tồn tại tách rời não bộ". Nói một cách khác, ý tưởng về linh hồn vẫn cần đến những tiến bộ của khoa học để làm rõ những bí ẩn chưa được giải mã. Tuy nhiên, với 68% dân số nước Mỹ hiện nay, bao gồm cả những người từng kinh nghiệm qua trạng thái ảo thân thì khó mà thuyết phục họ phủ nhận một sự tồn tại bên ngoài thể xác... sau khi con người lìa trần!

Vấn đề 5 - Thế giới Tây Phương Cực Lạc

Không chỉ có kinh điển, là lời chân thật của chư Phật đã đề cập rất rõ về phần “Sự” và “Lý” của thế giới Tây Phương Cực Lạc, mà sự tương đồng (*giống nhau*) giữa thoạt tương của người thời nay, và của người thời xưa (*được lưu truyền trong kinh sách*) khi được “vãng sanh” về cõi ấy, thực tế đã giúp hiển bày nên những ý nghĩa chân thật trong Phật pháp.

Ngoài ra, khi bàn luận về các cảnh giới thì có thể nhắc đến Giáo sư Vật lý Lý thuyết Stephen Hawking, Edward Witten hoặc Thuyết Dây (*String Theory*) với lời mô tả: “Thời gian và địa điểm chúng ta đang tồn tại chỉ là một trong nhiều chiều không gian và thời gian mà chúng ta không nhìn thấy!”. Điều này có ý nghĩa vô cùng quan trọng, để giúp mang đến một tầm nhìn mới cho nhân loại, vượt ra ngoài thế giới không gian 3 độ và hướng về những thế giới 4D, 5D v.v... đang tồn tại song song với thế giới chúng ta. Từ đây có thể thấy rằng, những tri kiến Phật pháp cách đây hơn 2500 năm trước, cùng với những mặt tiến bộ của khoa học công nghệ, vẫn sẽ tiếp tục song hành với nhau như những nguyên tắc chính thống, để soi sáng cho nhân loại trên hành trình tìm cầu chân lý.

Hoàn toàn có thể khẳng định như vậy, bởi vì bất luận đó là học giả hay hạng bình dân, một khi đã được chứng nghiệm tự thân hoặc có những

suy nghiệm cho riêng mình khi thực hành Phật pháp, thì tuyệt nhiên mọi hiểu lầm trước đó về quan niệm thần linh, tín ngưỡng, mê tín, giáo điều v.v... đều tan biến hết; bởi vì chúng ta trực nhận ra rằng: Nếu thế giới công nhận sự thành tựu của khoa học thì cũng tức là đã đi vào quỹ đạo của Phật pháp! Khoa học (*kể cả khoa học tâm linh*) luôn không ngừng mở ra con đường thích ứng với thời đại và đương nhiên cũng có những đóng góp không nhỏ trong việc khai mở kho tàng triết lý tiềm ẩn trong kinh pháp nói chung, cũng như triết lý về các cảnh giới nói riêng..!

Vấn đề 6 - Nguyên tắc của phương pháp Hộ niệm

Kinh Lăng Nghiêm dạy rằng, thiên là dừng lại những vọng tâm đề chân tâm được sáng tỏ, là “vọng” thì duyên sanh như huyễn, ngừng “vọng” thì còn “chơn”! Như vậy, tu chính là để được “định”, Phật học thì nhiều nhưng không ngoài mục đích, chỉ rõ cho chúng sanh “con đường” thanh tịnh thân tâm, tìm lại tự tánh của mình đã bị vô minh phiền não che lấp. Đây chính là nguyên lý chung của toàn bộ hệ thống giáo lý đạo Phật. Tất cả các pháp tu đều là phương tiện nhằm đạt đến chỗ cứu cánh này, pháp niệm Phật thì cũng vậy! Bởi vì khi hành trì niệm Phật, nhờ trì niệm Phật hiệu “A Di Đà”, giúp cho hành giả nhiếp phục được “tiền ngũ căn”. Thông qua Nhĩ căn và Ý thức để tịnh hóa các chủng tử nghiệp, phá bỏ các tập khí phiền não nhiễm ô, được huân tập chứa nhóm trong Thức thứ 7 “Manas” và thứ 8 “Alaya”, một khi đạt đến các tầng mức công phu từ “Nhập tâm niệm Phật”, “Bất niệm tự niệm”, cho đến “Nhất tâm bất loạn”. Bởi vậy, với người chuyên tu niệm Phật, tuy thiết tha với sự vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhưng lại không có “định lực” cũng như không biết cách đoạn trừ “vọng tưởng, chấp trước, nghi hoặc” để có thể đề khởi chánh niệm, ít nhất là trong lúc “cận tử nghiệp” thì như Tổ Đức Nhuận đã nói: “Niệm Phật như vậy, thét cho bể cuống họng cũng uổng công vô ích”.

Trên phương diện “tự độ” là vậy, còn xét về khía cạnh “độ tha”, có thể nói, phương pháp niệm Phật - Hộ Niệm đắc lực được hay không còn tùy thuộc vào người thực hành Khai thị - niệm Phật, bởi vì khi có “sức định” (*công phu*), lòng từ và tâm thành trong tiếng niệm Phật, thì đứng trên mặt Phật pháp, uy nghi, giới hạnh của người như vậy tự nhiên có thể cảm hoá linh thức người mất. Mặt khác, dưới góc nhìn của khoa học, khi người Hộ niệm niệm Phật nhất tâm chuyên chú (*chánh niệm, chánh định*), thì não bộ là nguồn phát sóng mạnh mẽ ra môi trường xung quanh, với tần số 1 - 8 Hz, tần số của định tâm, từ đó hấp dẫn thần thức người mất cũng rung động cộng hưởng (2) với tầng mức giác ngộ này..! Chúng ta cũng biết rằng, tùy theo tâm niệm của người mất lúc cuối đời xung động ở mức nào, mà thần thức (*linh hồn*) xuất ra sẽ có rung động và cảnh giới tâm như vậy. Điều này đúng với khái niệm “Tâm tưởng sự thành” trong Phật pháp hay cận tử nghiệp, ý niệm cuối cùng quyết định cảnh giới tái sanh về sau.

Cũng theo nhiều tài liệu thì thần thức là một dạng thực thể, gồm những trường năng lượng định tính rất yếu, nên khi Ban Hộ niệm chuyên

biến Tâm - Ý của người mất được rồi, thì cảnh giới tái sinh cũng theo đó mà thay đổi! Trong Kinh Hoa Nghiêm, Đức Phật dạy: ”Tam giới duy tâm, vạn pháp duy thức”, đây cũng là nói đến định luật Nhân Quả của vũ trụ, bởi vì nếu thân tâm thanh tịnh thì thế giới quốc độ hòa bình, chúng sanh an hưởng phúc lạc. Đó là “tâm bình, thế giới hòa”. Trong Đại Tạng Kinh lại dạy: ”Tâm bao trùm khắp hư không, lượng bằng khắp pháp giới”, cho nên tin rằng, tâm ta thật sự có lực dụng, quyền năng rộng lớn phi thường để có thể sáng tạo cả thế giới, chứ không chỉ có thể chuyên biến được tâm tính, tâm thức, số phận của những người xung quanh. (3)

Trên phần “Lý” là vậy, thế nhưng nếu như Ban Hộ niệm rất thành tâm nhưng gia đình lại bàn tán, phản đối, sầu bi, vọng tưởng v.v... thì tâm niệm của bao nhiêu người đó có thể lấn áp hoàn toàn Ban Hộ niệm và thân thức người mất, nên đa phần trường hợp người mất bị đọa lạc, cũng vì tâm ý suy nghĩ kích động của những người thân đã gây nên nhiều loạn. Bởi vậy, trong lúc Hộ niệm thì không nên tụng Kinh là vì sự động tâm của người nhà. Khi tụng niệm họ thường không chuyên chú, lo nghĩ, phiền não, ưu sầu... rồi cũng không hiểu lời ý thâm diệu trong kinh pháp, nên luôn sanh ý hồ nghi, không tin giáo điển v.v... Khi ấy, không những không cảm ứng với Phật lực mà còn phát ra tần số của lực đọa thì chỉ khiến người mất thêm đau khổ mà thôi..!

Ngoài ra, tuy nghi thức tụng kinh có uy lực tiêu tai giải nghiệp rất lớn nhưng đây là pháp môn tự lực, thân thức không thể mang theo nghiệp vãng sanh như pháp môn Tịnh độ (*niệm Phật*), vốn đã sẵn được bốn mươi tám Đại nguyện chư Phật gia trì..! Vì vậy, khi buổi Hộ đã kết thúc rồi sau đó mới chuyên qua nghi thức tụng kinh thì vô cùng khả dụng.

Chư cổ đức dạy: “Tội nghiệp nhẹ như hạt cát, gặp nước cũng chìm nhưng tội nặng như hòn núi, nếu được thuyền từ chở che thì dù gặp sóng to gió lớn vẫn được đưa qua bờ”. Pháp môn niệm Phật - Hộ niệm như thuyền lớn đưa người qua biển. Bất luận đó là quý tiện sang hèn, là “thượng căn” hay “hạ trí”, chỉ cần tự thân mỗi người có “Tín - Hạnh - Nguyện” sâu chắc thì liền được năng lực gia trì của chư Phật nhiếp thọ.

“Tín” là cửa ngõ vào đạo, đó là chẳng “mê tín” khi đối diện với định luật của vũ trụ nhân sanh và “chánh tín” thường hằng với giáo pháp của Đức Phật về lý Vô thường, Nhân quả... cho đến niềm tin các cảnh giới!

“Tín tâm” có thể sanh ra mọi công đức lành thế gian và xuất thế gian. Có tin thì mới tìm hiểu và hành trì được lợi ích, đây là điều mà chúng ta đều biết, thế nhưng với người mới bước đầu tìm hiểu Phật pháp, để phát khởi “Tín tâm” trong hạn cuộc giáo giới hoặc khi chưa có bất kỳ kinh nghiệm thực chứng nào, thì cũng khó lòng tiếp nhận những chánh tri kiến mà không có sự dẫn dắt. Vì vậy, dù đã được trình bày qua rất nhiều những tư liệu khoa học cùng những kiến giải trong Phật học, thế nhưng có khi nào... khi được nghe lời nói của những người không đồng tôn giáo, đề cập về những vấn đề tương tự lại mang cho chúng ta cái nhìn khách quan và phát khởi niềm tin sâu chắc hơn đối với Chánh Pháp của Đức Phật..!?

Nếu được như vậy thì cũng xin trích dẫn lời của Bác sĩ phẫu thuật tim - Maurice Rawlings. U.S, một người đạo Tin Lành. Ông là người được nghe rất nhiều câu chuyện về thế giới bên kia của tử tử từ những bệnh nhân của mình. Đó là những người đã chết lâm sàng một thời gian vài giờ đồng hồ, nhưng may mắn thay lại được cứu sống và ngẫu nhiên trở thành người sống được trải nghiệm thế giới tâm linh của sự chết! Qua đúc kết những câu chuyện đó, Bác sĩ Maurice Rawlings nói rằng: *“Thật dễ là người vô thần khi ta thành công nhưng cũng thật vô cùng khó khăn trở thành người vô thần khi ta đang nằm trên giường bệnh chờ chết. Mỗi ngày đều có những người như vậy, họ tha hồ tạo tội ác rồi đang sống trong giây phút này, còn giây phút tiếp theo thì đã cận kề cái chết. Họ sẽ đi từ thế giới này đến một nơi xa xăm khác, nhưng không phải ai cũng nhìn thấy ánh sáng của sự “tiếp dẫn” khi họ qua đời, để đến được nơi có tràn ngập tình yêu thương đâu..! Đa số là đi đến thế giới đau khổ hãi hùng...”*. (4)

Kết Luận

Trong thế giới tăm tối sâu khổ, giáo lý của Đức Phật luôn tỏa sáng rực rỡ suốt hơn hai mươi lăm thế kỷ qua. Giờ đây vẫn chưa phải là muộn màng để chúng ta thực hành giáo lý ấy, nhằm hướng đến mục tiêu, nuôi dưỡng đời sống tinh thần - chuyển hoá mọi sự khổ đau tham cầu dục lạc và trở về với con người của chính mình, trong một chí hướng bình an và hạnh phúc hơn!

Đạo Phật luôn đặt trên nền tảng của “bản thể tự nhiên”, được thừa nhận là có giá trị vượt thời gian và không gian. Điều này đã trở nên thật rõ ràng qua luận điểm của giới khoa học, mà một trong số đó là của nhà bác học vĩ đại Albert Einstein với lời phát biểu: **“Phật giáo là một nhịp cầu liên thông giữa “Tôn giáo” và những tư tưởng “Khoa học”, đã giúp con người khám phá ra những tiềm năng lớn lao, nằm chầm sâu trong mỗi thực thể và ngay trong môi trường sống chung quanh. Phật giáo siêu việt thời gian và mãi mãi có giá trị...”**

Như chúng ta đã thấy, trong quá khứ, những “chân lý thực chứng” dựa trên nền tảng “thực nghiệm tâm linh”, từ lâu đã vượt quá khả năng hiểu biết lý luận của phần đông nhân loại và cho đến nay, dù khoa học đã vươn đến những đỉnh cao công nghệ, thế nhưng chỉ có thể thấu hiểu một phần nhỏ nhiệm “thế giới quan” cực kỳ sống động trong Phật pháp. Nguyên nhân cũng bởi nói đến “Phật pháp” đó là nói đến “tâm pháp”, nơi những phân tích trên phương diện ngôn ngữ văn tự, cần phải dựa trên nền tảng của sự tu tập nghiêm túc, trong những phẩm hạnh cao cả của tâm thức, để có thể trải nghiệm trực cảm tự thân và bước đến gần hơn với những chân lý thâm sâu nhiệm mầu!

Bởi vậy, có thể nói, không thân chứng pháp hành thì chẳng thể thăng tiến trên con đường tu “Đạo”! Trong Đạo Đức Kinh, Lão Tử viết: **“Đạo khả đạo phi thường đạo, Danh khả danh phi thường danh”**. Hay cổ nhân có câu: **“Ngôn ngữ đạo đoạn, Tâm hành xứ diệt”**. Đó cũng như trong Kinh Lăng Nghiêm dạy: **“Phàm hữu ngôn thuyết, giai phi thực**

nghĩa", nghĩa là lời nói không có ý nghĩa thật. Nếu đó là “Đạo” đích thật thì phải mang tính “Tuyệt đối” và “Thường hằng”. Khi đã hướng Tâm chiêu cảm, Ý đã hết, Lời cũng đã cạn. Ý và Lời không thể hiện bày một cách toàn vẹn “Tâm - Đạo” thanh tịnh. Cũng vì vậy Đức Phật dạy: **"Trong 49 năm thuyết pháp, ta không hề nói một lời nào!"**

Lại có câu, **"Niềm tin sanh ra các công đức"**. Đọc thiên kinh vạn quyển mà "bán tín bán nghi", thì dù chuyên tu tịnh nghiệp cũng như muốn "nấu sắn mà thành cơm". “Niềm tin” luôn là chìa khoá giải mã mọi hiện tượng vạn hữu đối với Phật pháp và đó cũng không phải là điều ngoại lệ trong giới khoa học, bởi vì khi ứng dụng các định luật Cơ Học Lượng Tử (*Quantum Mechanics*), thuyết Cơ Học (*Newton Mechanics*), thuyết Chuyển Động (*Brownian Movement*), thuyết Tương Đối Chung (*General Relativity Theory*) v.v... để đi vào nghiên cứu tìm câu một thực tại cuối cùng của sự vật, thì khoa học đã không khỏi bất ngờ trước tính bất định (*Incomplete*) của vật chất, là hoàn toàn đúng như lời Albert Einstein từng nói. Chính từ những nghiên cứu này mà ngành vật lý Nguyên tử (*Nuclear Physics*) đang phải quay trở lại với giả thuyết rằng: **Sức mạnh tâm thức có thể là lực căn bản thứ năm trong vũ trụ!** (5)

Đối với những người là Phật tử thì vô cùng tán đồng nhận thức trên theo chiều hướng của “Thiện tâm”, bởi vì khi “Niềm tin” và “Cảm ứng” nằm trong mối liên hệ **“Lý - Sự, Tự - Tha, Nhân - Quả”** thì đó mới thật là “đạo lý chân chánh”, còn như trái ngược lại thì sẽ xa rời hiện thực trong sự mê tín, cuồng tín vào thần linh, tín ngưỡng hoặc giáo điều. Trong phương pháp Niệm Phật - Hộ Niệm thì cũng vậy, tuy là con đường nương nhờ tha lực chư Phật, thế nhưng xét về ý nghĩa giá trị giải thoát và cứu độ, thì chân thật chẳng ngoài hiện tượng Nhân Duyên sanh Quả. Bởi vậy, thiền sư Hoàng Bá đã khắc họa câu thơ: **“Vĩ chẳng một phen sương lạnh buốt. Hoa mai đâu dễ ngát mùi hương”**... như cho ta một khái thị sâu sắc rằng: Vượt lên trên những khảo nghiệm chông gai, nếu tự thân mỗi người vẫn kiên trì trên lộ trình tu sửa thân tâm, không bắt nguồn từ một “đức tin” mang tính “may rủi”, mà bằng một sự cân nhắc cẩn thận qui luật “Nhân quả”, lý “Nhân Duyên”; luôn biết đặt “niềm tin” vào sức mạnh nội tại tâm thức, cùng với lòng quyết tâm, xả ly những tập khí vô minh phiền não, để bước vào lĩnh vực của sự khai mở trí tuệ Bát Nhã, thì dù đang ở nơi đâu trong thế giới “chơn không diệu hữu”, những điều linh ứng nhiệm màu đến được với chúng ta có chẳng... đó cũng là lẽ tất yếu!

(1) 16 triệu 800 ngàn năm là một tiểu kiếp, 20 tiểu kiếp bằng 1 trung kiếp, 4 trung kiếp (thành, trụ, hoại, không) bằng một đại kiếp, một A tăng kỳ kiếp là 10 mũ 140 kiếp (16 triệu 800 ngàn năm x 10 mũ 140). (2) Theo nguyên lý đồng nhịp (*Entrainment*) khám phá bởi Christian Huygens: “Hai hệ thống xung nhịp được tiệm cận, rung động nhanh sẽ giảm và rung động chậm sẽ tăng theo, để cả hai được nhịp nhàng theo cùng một chu kỳ”. (3) Gợi ý ba bộ phim tài liệu: “A Hope of Message”, “Luật Hấp Dẫn”, “Quyền Năng Vô Hạn” trên Youtube. (4) Tài liệu “To Hell And Back”. Dr Maurice S. Rawlings. (5) Bốn lực căn bản của vũ trụ: 1-Lực hấp dẫn, *Force Of Gravity: Trọng lực*. 2-Lực điện từ, *Electromagnetic Force: Kết nối nguyên tử phân tử*. 3-Lực hạt nhân yếu, *Weak Interaction: Gây phân rã nguyên tử và sự phóng xạ*. 4-Lực hạt nhân mạnh, *Strong Nuclear Force: Cho phép sự tồn tại, hàn gắn các hạt nhân nguyên tử*.

TRUNG
ĐẠI

Phật
như một giọt sương
Giáo pháp
trước đời đời
Tánh
tâm trí vắng lặng
Đi Đưa
niên cần chuyển

TRUNG
ĐẠI

Mục Lục

- Tâm Quan Trọng Của Việc Hộ Niệm	17
- Trợ Niệm Cho Người Hấp Hối	22
- Trợ Niệm Người Vừa Mất	25
- Những Việc Thân Nhân Người Bệnh Cần Làm Và Nên Tránh	25
- Trợ Niệm Trong Bảy Tuần Thất	26
- Trình Tự Một Buổi Hộ Niệm	27
- Nguyện Hương	30
- Giới Thiệu Sự Niệm Phật Hộ Niệm Với Người Bệnh	32
- Văn Phát Nguyện Hồi Hương	35
- Hướng Dẫn Lần 2	35
- Hướng Dẫn Lần 3	38
- Hướng Dẫn Lần 4	42
- Hướng Dẫn Lần 5	48
- Hướng Dẫn Lần 6	46
- Hướng Dẫn Lần 7	51
- Hướng Dẫn Lần 8	53
- Hướng Dẫn Lần 9	55
- Hướng Dẫn Thăm Dò Thoại Tương	57
- Hướng Dẫn Lần 10	61
- Hướng Dẫn Lần 11	62
- Hướng Dẫn Lần 12	65
- Nghi Thức Kết Thúc Hộ Niệm	70
- Phụ Lục	73

- Tài liệu nghiên cứu và ứng dụng:

- * Cuốn sách: **Sống Chết Bình An**, do Sư bà Hải Triều Âm biên soạn.
- * Cuốn sách: **Trợ niệm - Tiễn đưa người về cảnh Cực Lạc**.
- * Cuốn sách: **Nghi Thức Khai Thị Vong Linh & Sám Hối Ba Nghiệp**.
- * Cuốn sách: **Cấm Nang Hộ Niệm**.
- * Cuốn sách: **Trước và sau khi chết, vì sao phải trợ niệm A Di Đà Phật**.
- * Cuốn sách: **Những diễn biến về sự chết**. (Trước khi chết – Trong khi chết – Sau khi chết).
- * Bài viết: **Đạo Phật Siêu Khoa Học**. TG Minh Giác - Nguyễn Học Tài.
- * Bài viết: **Phật Giáo và Khoa học**. TG Trần Chung Ngọc.
- * Loạt bài: **Tiến Trình Chết Của Con Người** - Nguyễn Liên.

- Trích dẫn lời khai thị, hộ niệm của:

- * HT Tịnh Không.
- * HT Tuyên Hoá.
- * Của một vị thầy (xin ẩn danh vì pháp thí Ba la mật).
- * Cư sĩ Diệu Âm.
- * Các đạo tràng niệm Phật Hộ niệm khắp nơi trên cả nước.

- Chi tiết cảnh giới, thoại tương, trình tự hướng dẫn khai thị, dựa vào các bản kinh, bài giảng và tư liệu khoa học:

- * Kinh Địa Tạng.
- * Kinh Vô Lượng Thọ...
- * Cuốn sách **Tibetan Book of the Dead - Tử Thư Tây Tạng**. Dịch bởi GS W.Y.Evens Wentz. ĐH Oxford. UK.
- * Cuốn sách **Bardo Thodol - Tử Thư**. Do Eva K.Dargyay - Gesche Lobsang Dargyay trình bày.
- * Phim tài liệu: **To Hell And Back**. Dr Maurice S. Rawlings, cùng nhiều tài liệu khác được trích dẫn tại các trang nhà Phật pháp: tangthuphathoc.net, duongvecoitinh.com, phatam.com, buddhismtoday.com, lienhoa.net v.v...

- Trợ Niệm -

Tiền Người Về Tây Phương

A – TẦM QUAN TRỌNG CỦA VIỆC HỘ NIỆM

I. Định Nghĩa:

Hộ là trợ giúp. Niệm là chánh niệm. Hộ niệm là giúp đỡ, nhắc nhở thần thức người lâm chung hiểu và tin vào câu Phật hiệu “A Di Đà Phật”. Giúp họ chánh niệm tỉnh giác, nhất tâm niệm Phật để cầu nguyện vãng sanh.

II. Những điều cần biết về sự Trợ niệm/ Hộ niệm:

Hộ niệm là vấn đề cấp thiết nên những gia đình có người mất cần phải hiểu rõ phương pháp đạo lý của sự vãng sanh, thì mới không gây tổn hại và đem lại lợi ích cho người lâm chung!

1. Ấn Quang Đại sư khai thị

Người không tu hành, không hiểu Phật pháp, không được hướng dẫn Hộ niệm, lâm chung đa phần thần thức đều bị chìm trong ác mộng, bị rơi vào những cạm bẫy dữ ác. Bị lôi vào đó rồi thì rất khó thoát thân!

Con người lúc lâm chung thường không thể tự chủ, vì tiềm thức (*Thức thứ 8, Alaya vijñāna*) của họ khơi lại những hành vi thiện ác mà trong đời họ gây tạo. Lúc này ký ức kiểm soát ý thức nên họ bị bất lực, thần thức hoàn toàn do nghiệp lực làm chủ. Nếu nghiệp ác nhiều thì chủng tử xấu khởi lên mạnh mẽ, lập tức chiêu cảm họ vào ba đường ác. Nếu chủng tử thiện nhiều thì chiêu cảm họ về cõi thiện, là cõi Trời - Người - A tu la.

Bình thường, một người siêng tu niệm Phật, tức là gieo trồng chủng tử Phật vào tâm cho được thuần thục. Lúc lâm chung chủng tử Phật khởi hiện trước nên cảm ứng đạo giao với Phật lực và được chư Phật tiếp dẫn về Tây Phương.

Nếu người lâm chung năng lực niệm Phật chưa mạnh, thì cần được trợ giúp bằng cách niệm Phật trợ niệm. Bởi vậy, hằng ngày phải siêng tu niệm Phật phòng khi hữu sự mà con cháu lại không biết hộ niệm, thì một mình mình cũng có thể tự sách tấn bản thân, để ra đi tự tại trong chánh niệm.

Là một Phật tử, bất luận tu hành theo pháp môn gì, hành trì thế nào, điều quan trọng nhất là làm sao lúc lâm chung, trong tâm xuất hiện bốn chữ “A Di Đà Phật” và có ý nguyện mong muốn được vãng sanh!

2. Hòa Thượng Tịnh Không khai thị

Lúc con người sắp chết, tất cả những nghiệp thiện, nghiệp ác mà họ đã gây tạo trong đời thảy đều hiện ra hết, cho nên nhiều người trước khi lâm chung bốn năm ngày, một tuần... luôn nhìn thấy xung quanh họ có rất nhiều thân bằng quyến thuộc và nói rằng, những người này đã đến, đã ở ngoài cửa, tôi đã nhìn thấy họ!

Những người mà họ nói đến đều là những người thân thiết đã qua đời! Trong kinh Địa-Tạng nói rất rõ, đó là cảnh giới âm hiện ra. Cảnh giới này rất xấu!

Vậy thì đó có phải là người thân quyến thuộc của họ không?

Không phải! Đó là oán thân trái chủ biến hiện ra để dẫn dụ họ theo. Sau khi dắt đi rồi thì sẽ báo thù. Những việc này đã được nói đến trong kinh Địa-Tạng. Hễ gặp hiện tượng này thì bạn lành bên cạnh nên lập tức cảnh tỉnh người bệnh:

- Đừng để ý đến, cứ mặc kệ họ, bất kể đó là ai, hãy chuyên tâm niệm Phật!

Họ vừa chuyển ý niệm thì cảnh giới theo đó liền biến mất. Cho nên khai thị khi lâm chung chính là như vậy. Lúc bấy giờ không được tụng kinh, vì lời kinh quá dài, mình càng tụng thì đầu óc họ càng rối loạn... Cũng đừng nói thêm một lời nào khác. Chỉ cần nói:

- Nếu có thấy điều gì đó thì cũng mặc kệ, hãy nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh-Độ. Nếu Phật A Di Đà có đến thì hãy đi theo Ngài, còn không phải thì dù đó là chư Phật, Bồ Tát nào khác, cũng đừng nên để tâm!

Khi lâm chung có khai thị thì chỉ là mấy câu như vậy. Canh người bệnh chính là giữ gìn chánh niệm cho họ, cho nên người được như vậy thì là người có đại phúc báu, có được thiện tri thức bên cạnh nhắc nhở, đánh tan vọng niệm, giúp họ đề khởi chánh niệm, cùng niệm Phật theo mọi người.

Đến lúc người bệnh không thể niệm được nữa, nhưng còn nghe được, hoặc là môi họ còn mấp máy. Khi khai thị thì nên nói những câu trên, nói cái khác họ nghe không vô. Phải giúp họ chánh niệm cho rõ ràng. Chánh niệm là gì? Là nhất tâm chuyên niệm A Di Đà Phật, nhất định đừng để bị cảnh giới âm hiện ra làm rối loạn.

3. Cư sĩ Diệu Âm trình bày về sự Hộ niệm

Trong đời chúng ta đã làm điều gì thì lúc lâm chung, những hành nghiệp đó sẽ hiện lại trong tâm chúng ta hết. Chư Tổ nói, lúc đó giống như cuộn phim, nó quay lại những hành nghiệp... Vì một đời tạo tác rất nhiều, mà dồn lại chỉ trong những ngày cuối đời, làm cho tâm người bệnh thường bị loạn, bị mê, không còn bình tĩnh được nữa.

Cho nên, người bệnh mà ở những nơi hẻo lánh thì quả là tội nghiệp! Nghiệp chướng tiếp tục hiện ra: lúc hiền, lúc dữ, lúc ma, lúc Phật, lúc ác, lúc thiện... quần đảo cái tâm đến điên loạn! Sau cùng họ đành phải tắt thở xuôi tay đi theo nghiệp nào mạnh nhất.

Trong thời mạt pháp này, vì nghiệp ác, nghiệp Tam đồ của chúng sanh lớn nhất (Ví dụ như nghiệp phá hoại Tam Bảo, bất hiếu ngũ nghịch, dâm dục, phá thai, sát sanh ăn thịt...) nên thông thường khi ra đi, nếu họ không bị Địa ngục thì cũng vương nạn Nga quý, Súc sanh..! Thường thì khoảng vài tháng trước khi mất, hầu hết người bệnh đã có những hiện tượng này nhưng gia đình lại không hay biết!

Xin kể cho quý vị nghe câu chuyện: Có một bà Cụ nằm trên giường bệnh đã hơn một năm. Trong vùng cũng có Ban Hộ niệm nhưng lại chưa vững. Khoảng thời gian đó, sự Hộ niệm chưa phát triển. Người ta cứ nghe gọi thì đến nhưng không biết Khai thị, cũng không biết tháo gỡ những điều khó khăn, nên khi khuyên bà Cụ thì bà không nghe. Không những thế, mỗi lần tới niệm Phật thì bà lại chửi!...

- Mấy người muốn tôi chết... nên đến niệm Phật cho tôi chết v.v...

Người con để bà Cụ nằm một mình trong một căn nhà rất nhỏ, heo hút. Đến khoảng nửa đêm thì bà la hét vang lảng xóm!... Bà la thất kinh hồn vía!... Những người con tưởng bà khó chịu, thường trách bà nghiệp đã nặng, tuổi già rồi mà còn khó chịu, không chịu nằm yên! Vì mỗi lần tới hộ niệm bà đều la, người hộ niệm về rồi bà cũng la, để bà ngủ trong nhà một mình, bà cũng la..!

Có một dịp, Diệu Âm ghé thăm Cụ, lại giải thích rằng, nửa đêm bà Cụ la hét như vậy chưa chắc gì là Cụ khó chịu đâu, mà đó là vì Cụ bị khủng hoảng, bị sợ hãi! Tại vì những hành nghiệp của Cụ, nó hiện về. Bên cạnh đó, oán thân trái chủ cũng thường dựa vào mà hù dọa, làm cho bà Cụ thất kinh hồn vía..!

Những người không được hộ niệm đúng thường bị vương nạn này: Nạn hãi kinh, hoảng sợ!... Hoảng sợ đến nỗi khi tắt hơi rồi thì chân tay co

rút lại, khoảng một tiếng đồng hồ sau thì thân thể cứng đờ tái xanh liền, trông rất dễ sợ! Khuôn mặt họ cũng không thể nào an lành được!

Trong trường hợp đó, nếu gặp người biết hộ niệm tới khai giải, giúp đỡ, thì tự nhiên họ an lòng. Ví dụ như ca hộ niệm cho một ông cụ còn rất khoẻ, còn ngồi nói chuyện được... nhưng thực ra, những buổi Hộ niệm như vậy mới đúng là hộ niệm. Phải dẫn giải cho họ, giải quyết lần lần những khó khăn vướng mắc cho họ, mỗi bữa giải một chút. Sau 2-3 bữa thì bắt đầu nói những chuyện này ra, để cho người ta chuẩn bị. Chuẩn bị cái gì? Ví dụ như nửa đêm mà thấy có hiện tượng giống như là ác mộng xảy ra, thì nói với người con tới cầm tay, an ủi Cha và nói:

“Cha yên lòng đi, con đang hộ niệm cho Cha đây, con đang niệm Phật cho Cha đây”. Và nhắc nhở cho người đó biết là:

“Nếu mà Cha quyết lòng thành tâm niệm Phật thì thường có 25 vị Bồ-Tát cùng chư Thiên Long Hộ Pháp sẽ bảo vệ cho Cha...”.

Khi người đó vững lòng tin như vậy rồi chân thành niệm Phật, thì dù ở một mình đi nữa, họ cứ nghĩ rằng bên cạnh họ đang có quang minh chư Phật che chở, đang có chư Bồ-Tát phóng quang gia trì, đang có chư Thiên-Long Hộ-Pháp bảo vệ, họ thấy không bao giờ bị đơn lẻ một mình thì tự nhiên yên tâm, vững dạ... Chính vì như vậy, nếu một người được hộ niệm thì cái phước phần này không dễ gì tìm được đâu?!

Ở trong bệnh viện, khi họ thấy một người hay trợn mắt, giật mình, nửa đêm la hét v.v... họ chích cho một mũi thuốc an thần là ngủ ngon. Thế nhưng cái thân thì ngủ ngon thật đó... nhưng cái tâm của họ đang chới với trong những cảnh giới hãi hùng mà không ai hay biết..! Có nhiều người không biết về Hộ niệm, cứ tưởng Hộ niệm là sự thăm nom nhưng người thế gian đến thăm người bệnh, thì:

- Càng thăm, người bệnh càng sợ!
- Càng thăm, người bệnh càng lo!
- Càng thăm, người bệnh càng hãi kinh!

Tại vì sao..?! Vì người bệnh đang sợ mà người thăm nom lại còn buồn, lại còn khóc, lại còn gọi lên những cảnh nào nề biệt ly v.v... khiến cho người bệnh chịu sự kích động vô cùng! Hãy nhìn xem, những người hộ niệm thông thường khi đến thì họ làm gì? Họ mang đến sự an tâm và luôn biết cách giúp đỡ người bệnh thoát ra khỏi tâm trạng đau khổ dần vật!

Khi chúng ta biết được vấn đề này rồi, mình cảm thấy an tâm lắm! Lúc nằm xuống, dù bệnh chưa nặng thì Ban Hộ niệm đã tới thăm hỏi chỉ dẫn rồi. Khi mơ màng thấy gì đó... À! Thấy Ông nội mình về, Cha mình về, hay những người thân đã quá cố... họ cứ về an ủi, chỉ vẽ... Ta biết

liền!... Nếu là người không biết đạo, họ thích hiện tượng này lắm! Thích Cha mẹ mình về bảo vệ!... Còn người niệm Phật, đã rõ đạo lý, thì hầu như đều biết rồi... Hãy chấp tay lại, niệm:

“Nam Mô A Di Đà Phật. Xin chư vị hãy phát tâm niệm Phật cầu về Tây Phương. Tôi không biết giữa tôi và chư vị có duyên thế nào? Nếu là duyên lành, thì xin chư vị hãy hộ pháp cho tôi, để chúng ta cùng nhau về Tây Phương thành đạo. Nếu là duyên ác, tôi xin thành tâm sám hối với tất cả chư vị. Tại vì những lúc mê muội, tôi đã lỡ làm rồi. Bây giờ tôi quyết lòng niệm Phật cầu về Tây Phương. Tôi về Tây Phương rồi quyết trở về đây để cứu độ chư vị. Xin chư vị phát lòng niệm Phật, đừng nên báo hại tôi nữa”.

Nếu mình lo trước thì những chuyện này, chỉ cần một hai lần khẩn cầu tha thiết, là có thể giải tỏa hết và sau đó người bệnh được an nhiên tự tại. Cho nên khi đã biết rõ phương pháp Hộ niệm này, xin thưa rằng, chúng ta đang trên con đường vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc, chắc rằng sẽ hoàn toàn khác với những người có tu nhưng không biết sự hộ niệm!

Nên hiểu, vì tu trong một đời này, cái công phu tu hành yếu quá, công đức quá ít so với nghiệp nhân tội ác đã gây nên không thể bù đắp lại được. Tệ hại hơn, chúng ta tu hành mà nhiều khi quên hồi hướng cho oan gia. Chính vì lẽ này, sau cùng những oán thân trái chủ tràn tới bao vây đòi nợ, nghiệp báo bủa vây, nó quần đảo riết rồi thì những nghiệp Tam đồ cũng hiện ra! Biết được điều này, trong cuộc sống, ta cố gắng tập buông xả cho nhiều, để tâm đừng vướng đến cái nghiệp Tam đồ và niệm Phật phải thành tâm. Cố gắng lập công khóa niệm Phật nhiều hơn nữa để tiêu trừ nghiệp chướng, đem công đức hồi hướng cho chúng sanh, oan gia, mong rằng sau cùng được các ngài thông cảm hộ trì, lúc lâm chung có Ban Hộ niệm nữa thì chắc rằng, chúng ta sẽ vững tâm hơn để vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc!

III. Những yếu tố giúp cho một buổi Hộ niệm thành công

Con người sau khi mất sẽ tùy nghiệp mà tái sanh vào cảnh giới tương ứng. Do thần thức cảm nhận được nơi tái sanh khổ đau hay an vui mà tâm thức sẽ âu sầu hay vui sướng, biểu hiện qua hình tướng trước khi mất... Đại để với người sắp vãng sanh thì chánh niệm phân minh, biết trước ngày giờ chết, sắp đặt mọi việc rồi an lành ra đi v.v... Với người tái sanh trong cõi chư thiên thì thân tâm thơi thới, miệng mỉm cười v.v... Với người sắp bị đọa trong tứ ác thú thì tinh thần bất ổn, hoảng hốt run sợ, mình mẩy xú ối, tay chân quờ quạng, khóc than rên xiết v.v... Tóm lại, nhìn vào biểu hiện lâm chung có thể đoán định cảnh giới tái sanh của người bệnh. Dù biểu hiện “cận tử” khủng khiếp đến mức nào, nếu gia đình thực hiện Hộ niệm đúng phương pháp, không những có thể giúp người bệnh chuyển hóa được cực trọng nghiệp, mà ngay đó còn để lại thoại tướng bất khả tư nghì như:

Hơi ấm chuyển lên đỉnh đầu, thân thể tự nhiên mềm mại, chân tay co duỗi như người bình thường, **miêng tư khép**, nét mặt an nhiên tự tại v.v... Để một buổi Hộ niệm được thành công như vậy thì cần hội đủ 4 yếu tố:

1 - Chư tăng, Ban Hộ niệm trai giới nghiêm cẩn.

2 - Đồ cúng dường thanh tịnh.

3 - Gia đình thành tâm, dốc lòng niệm Phật, tạo phước thiện trợ duyên: Mọi người trong gia đình nên luân phiên niệm Phật trợ niệm. Dù tâm và sức người bệnh rất yếu nhưng nghe được tiếng niệm Phật, tâm cảnh được khai sáng thì sẽ cảm động mà khởi niệm tâm giải thoát.

4 - Tâm người mất được cảm ứng và tự biến chuyển: Chuyển hoá tâm thức người bệnh chính là yếu tố quyết định cho sự vãng sanh! Khi đánh vào cái chuông một nghìn lần thì lần đánh sau cùng sẽ tạo nên âm thanh hoà điệu. Hộ niệm cũng ví như lần gõ cuối cùng để tạo nên sự hoà điệu ấy. Có nghĩa, dùng sự Hộ niệm để xoay chuyển ý thức người bệnh; khai thị chỉ dẫn, giúp cho niệm lực đức tin người bệnh thêm vững vàng mạnh mẽ, nhờ đó tăng trưởng tịnh nghiệp vãng sanh!

B – TRỢ NIỆM NGƯỜI HẤP HỐI

I. Đối với người bệnh

- Cần đem người bệnh về nhà sớm, không nên để mất ở bệnh viện, vì những giây phút trước khi mất, vào lúc mất cực kỳ quan trọng, nhất là với một hành giả đang trên đường tu tập, an trú trong tự tánh tâm.

- Khi đã rơi vào tình trạng **>không còn cứu chữa được nữa<** hãy xin ý kiến bác sĩ để đưa thân nhân về sớm. Đừng níu giữ họ ở bệnh viện, để chờ người thân phương xa hoặc tận dụng quyền lợi trợ cấp v.v... Việc này chỉ kéo dài thêm đau đớn, dẫn vật cho thần thức người bệnh mà thôi! Hơn nữa, thủ tục xuất viện cũng mất vài giờ, rồi trong quá trình di chuyển về nhà với nhiều lay động, xe cộ giằng xóc, tiếng bàn tán, nói chuyện sẽ dễ khiến người bệnh khởi sự hốt hoảng, buồn bực.

- Trường hợp không thể xuất viện thì xin chuyển đến phòng riêng, nhờ bác sĩ giảm lượng thuốc gây mê, Morphine... để người bệnh được tỉnh táo niệm Phật. Khi đã tắt thở thì tuyệt đối không tiêm Phormon, không ướp lạnh (vì sẽ khiến thần thức đau đớn vô cùng, nên khó được siêu thoát), mà phải dành ít nhất 8 giờ đồng hồ (kể từ lúc mất) hộ niệm. Trên đường về nhà cũng liên tục niệm Phật, bảo vệ thần thức người mất.

II. Những sự chuẩn bị cần thiết

1 - Liên hệ trước với Ban Hộ niệm để được trợ giúp. (Đa phần đều liên hệ với Ban Hộ niệm khi người nhà đã mất, như vậy thì quá trễ!).

2 - Thuyết phục người bệnh nên về nhà, cùng Ban Hộ Niệm niệm Phật. Nếu thọ mạng vẫn còn thì tiêu trừ được nghiệp tội, tuổi thọ thêm bền. Nếu thọ mạng đã mãn thì nhờ tín nguyên niệm Phật, thành tâm sám hối, mà thoát quả tái sanh trong tam ác đạo.

3 - Làm thủ tục xuất viện sớm khi người bệnh còn sáng suốt, tinh táo.

III. Đối với người thân

1 – Chuẩn bị môi trường tốt cho việc Hộ niệm

a - Gia đình cần chuẩn bị căn phòng cho người bệnh, dọn bớt vật dụng không cần thiết. Phòng phải thoáng khí, đủ chỗ cho Ban Hộ niệm.

b - Cần thiết trí một bàn Phật và sắp đặt: 1 hình/ tượng Phật A Di Đà, 1 cặp đèn, lọ hoa, đĩa trái cây, lư hương, 3 ly nước trong, bó nhang, đèn cày ly, máy niệm Phật trợ niệm, phủ vải vàng bàn Phật cho trang nghiêm. Ngoài ra, cần treo 1 hình Phật ở vị trí dễ nhận thấy, giúp người bệnh quán tưởng Phật.

c - Trong phòng người bệnh nên giữ yên lặng cho tâm và cảnh thanh tịnh. Lúc này, **nên hạn chế thăm hỏi!** Tốt nhất, đợi đến khi kết thúc Hộ niệm rồi mới thông báo về sự ra đi của người thân, sau đó có thể khởi sự làm rạp, báo tin v.v... Cần viết thông báo: **“Đây là thời điểm cực kỳ quan trọng với người bệnh. Bà con đến thăm không nên khóc lóc, kể lể sầu bi, cũng đừng để sự đau buồn hiện lên nét mặt, chỉ nên đến đây cùng gia đình lễ Phật niệm Phật”**.

2 – Thịnh mời chư Tăng Ni và Ban Hộ niệm

Liên hệ và nhờ Ban Hộ niệm giới thiệu đến quý Tăng, Ni không những theo pháp môn Tịnh Độ, còn phải đúng với đường lối Hộ niệm. Nếu không tìm được thì chỉ cần Ban Hộ niệm và gia đình chủ trì **thời hộ niệm** là đủ rồi! **Lưu ý:**

- Hộ niệm không chỉ là làm theo lời Phật dạy mà đó còn là một pháp môn tu, bởi vậy, nếu trong hoàn cảnh bị cản trở thì gia đình cũng hãy kiên định thực hiện Khai thị - Hộ niệm để bảo vệ người bệnh đúng theo lời giáo huấn của chư Tổ, chư cao Tăng đại đức đã dày công lưu truyền!

- Trong lúc chờ Ban Hộ niệm, gia đình phải hộ niệm cho người thân, không được để tiếng niệm Phật gián đoạn. Nên nhớ, điều mong mỏi duy nhất và tha thiết của người bệnh là trông nhờ sự giúp đỡ của con cháu, do đó, **không nên tin lời những người không có sự tu tập, những kẻ mê tín, không có kiến thức, không rõ lý đạo... chỉ biết sơ sài vài nghi lễ đời thường, phong tục tập quán dân gian phù phiếm. Khi nghe lời nói vô căn cứ của họ, chẳng khác nào quay trở lại hại người thân của mình.**

- Ban Hộ niệm chỉ có thể trợ giúp chứ không thể thay thế gia đình làm hết mọi việc, vì vậy **nếu không tìm được Ban Hộ niệm thì gia đình phải tự gánh vác trách nhiệm Hộ niệm cho người thân.(!)**

IV. Ban Hộ Niệm

1 – Công việc chuẩn bị:

a - Mang theo một hình Phật A Di Đà, một khánh, một chip niệm Phật.

b - Trong buổi Hộ niệm nên bận áo tràng - giữ gìn tâm thanh tịnh: Vong linh có khả năng thấu cảm ý nghĩ mọi người nên những vọng tưởng về công việc, sự lo âu, bức bối gia đình, sự khoe giọng, hơn thua, cầu được phước đức, danh lợi v.v... đều có ảnh hưởng tiêu cực đến cảnh giới của người được hộ niệm.

c - Ngỏ lời đề nghị bạn bè có nhiệt tâm đến tiếp sức hộ niệm: Dân gian ta có câu "Nhất gia hữu sự bá gia ưu", "Một nhà có việc, trăm nhà quan tâm giúp đỡ", đó là thuận theo đạo lý vậy! Giờ phút lâm chung quyết định việc sanh tử trọng đại cũng là tia sáng cuối cùng của đời người mà người bạn tốt tin Phật, không thể không trợ niệm cho người bệnh!

d - Dù buổi hộ niệm kéo dài bao lâu thì cũng phải tận tâm tận lực. Có thể dùng máy niệm Phật trong thời gian ngắn, nhưng sau đó phải tiếp tục niệm Phật, vì máy mp3 không thể niệm theo nhịp nhàng với tiếng niệm của người bệnh. (*Việc Hộ niệm đạt hiệu quả khi tiếng niệm Phật nhịp nhàng với tiếng niệm của người bệnh hoặc niệm giống nhịp điệu mà người bệnh muốn nghe vì đã quen như vậy*).

2 – Trình tự những việc cần làm khi người bệnh còn sống (người nhà và trưởng Ban hộ niệm cùng làm).

a - Khai thị cho người bệnh: Việc khai thị là cực kỳ quan trọng. Hãy hỏi người nhà để biết tâm chấp của người bệnh. Cần nói năng lưu loát, giọng nói vững vàng tin tưởng, thành tâm, ứng đối suông sẻ, đi thẳng vào trọng tâm gút mắc để cứu người.

b - Nhắc nhở người bệnh niệm Phật khi bị hôn trầm, mê man, ngủ thiếp đi.

c - Trường hợp gặp oan gia trái chủ: Khi người bệnh có hiện tượng bị ma nhập, bóng đè, không thể tự chủ, (*oan gia trái chủ tới báo oán trả thù, nếu từng phá thai thì bị thai nhi nhập xác v.v...*), bệnh tật hành hạ đau đớn, khó có thể "ra đi" thì gia đình và Ban Hộ niệm phải đứng ra thay mặt sám hối hoà giải, đồng thời khuyên nhắc người bệnh nên ăn năn sám hối.

d - Khi người bệnh quá sợ hãi, lo lắng thì nên động viên, trấn an.

C – TRỢ NIỆM KHI NGƯỜI BỆNH VỪA MẮT

I. Những điều cấm kỵ gia đình cần phải tránh

Theo Duy Thức Học, con người sau khi mất **ít nhất** 8 giờ đồng hồ thì “Thức A lại da” là tự thể của sinh mệnh (*consciousness*), lúc ấy vẫn có thể cảm nhận thế giới hữu hình xung quanh thông qua “tư tưởng”, tuy cũng có lúc suy yếu nhưng sau đó lại dung thông không hề ngăn ngại. Bởi vậy, để tránh gây tổn hại đến con đường tái sinh của người thân, gia đình cần ghi nhớ những điều như sau:

1 - Không thay quần áo, tắm rửa, cột tay cột chân, động chạm làm thay đổi tư thế người bệnh (với bất kỳ lý do gì) bởi sẽ khiến họ đau đớn, khởi tâm oán hận mà đọa lạc.

2 - Con người lúc lâm chung rất sợ tiếng động mạnh cho nên tuyệt đối không gây ồn ào náo động, đánh trống, đàn hát, nhạc kèn ử ê, mướn người khóc mướn v.v... để người bệnh được thanh thản trước và sau khi mất.

3 - Không đặt nải chuối, lá bài, tiền xu, dao kéo lên người người mất hoặc đặt dao kéo đầu giường, nhét gạo, vàng vào miệng, lót giấy tiền và tất cả những trò trò ếm mê tín khác.

4 - Chỉ coi ngày giờ sau khi buổi Hộ niệm kết thúc. Đây là quy tắc bắt buộc! Mọi việc tốt xấu trên đời đều tuân theo qui luật Nhân Quả một cách rõ ràng và công bằng. Nếu biết làm lành lánh dữ, hành thiện nghiệp thì tự nhiên tránh khỏi những quả báo xấu, chứ không thể nhờ chủ động coi trước ngày giờ mà được thoát nạn; còn về phần người mất thì cũng không thể nhờ vậy mà được sanh về cõi lành. Biết bao nhiêu người **ngay sau đó** (*vong linh*) vẫn nhập hoặc báo mộng về để than khóc với con cháu đó thôi..?! Bởi vậy, bất kể con người khi sống “thiện” hay “ác”, tạo tội nghiệp thế nào? Hay là theo tôn giáo gì? Chỉ cần lâm chung, được an ủi nhắc nhở niệm Phật, được nghe câu Phật hiệu, thì thân tâm này cuối cùng cũng có chỗ quay về nương tựa!

Hộ niệm 8 giờ đồng hồ là thời gian tối thiểu chứ không phải tối đa. Nếu người bệnh vẫn chưa có tướng tốt thì có thể họ chưa được phần thoát nạn. Hãy tiếp tục niệm Phật cho họ 12...16 tiếng... **tới khi toàn bộ cơ thể lạnh hết, không còn điểm ấm nào nữa mới thôi!** Sau thời gian này, nếu người bệnh còn chấp trước hoặc còn vướng mắc điều gì đó chưa buông xả được thì:

- **Nếu mắt chưa nhắm có thể dùng khăn nước ấm vuốt mắt.**
- **Nếu chân tay còn cứng cũng dùng nước ấm nắn lại.**
- **Có thể thay quần áo nhưng giữ yên lặng, nhẹ nhàng, vừa làm vừa niệm Phật, không được nói chuyện riêng.**

Lưu ý: Khi kiểm tra mà thân thể cứng đờ, hơi ẩm tụ ở những điểm xấu (xem trang 29 - 57) thì đó là cái chết “bất thường”. Gia đình cần tập trung niệm Phật cho người mất nhiều hơn, đồng thời tìm hiểu những điều còn vướng mắc khiến, người mất chưa thể hoan hỷ an lòng ra đi, nhằm giúp họ vượt qua những chướng ngại tâm lý. (!)

II. Trách nhiệm của gia đình

1 - Không tổ chức hội họp gây ồn ào huyên náo. Lúc này, phải đặt vấn đề cầu nguyện và hiếu sự lên trên hết, vì vậy mọi người trong gia đình, cần giữ gìn hoà khí/năng lượng sáng, tình thương, từ bi và chánh kiến.

2 - Nếu người thân khóc than sâu bi, sẽ khiến hương linh thêm quyền luyến đau buồn, không chuyên tâm niệm Phật được và sau đó rất dễ trở thành những hồn ma luôn quanh quẩn bên con cháu, nhà cửa. Bởi vậy, hãy khởi lên một cuộc trò chuyện với người mất bằng những tư tưởng sau:

- Khuyên nhắc họ buông xả mọi việc, thành tâm niệm Phật.
- Xin sám hối lỗi lầm với họ.
- Nghĩ tưởng ánh quang minh chư Phật trên đỉnh đầu người mất, đang thanh lọc ác nghiệp quá khứ, xoa dịu những đau đớn hiện tại và giúp cho họ giải thoát bình an.
- Trong tâm phải hết sức thành kính và tôn trọng người mất.

3 - Người lớn trong gia đình nên răn nhắc con cháu tập trung lại để cùng hộ niệm, chớ nên nhiều loạn, phá hoại chánh niệm khiến người mất phải đoạ lạc, công tu cả đời đành uổng phí!

D – TRỢ NIỆM TRONG BẢY TUẦN THẤT

I. Đối với vong linh

Con người sau khi mất, sẽ tái sinh theo những nghiệp thiện hoặc ác mà mình gây tạo. Kiếp sống tiếp theo được quyết định bởi 3 loại nghiệp đó là: Trọng nghiệp, Tập quán và Cận tử nghiệp. Trong đó “Cận tử nghiệp” chi phối mạnh nhất.

Nếu người mất không có “Trọng nghiệp”, “Thói quen tạo nghiệp” cùng với “Cận tử nghiệp” không phân định rõ ràng lành hay dữ, thì sẽ tồn tại ở dạng “thân trung âm” trong 49 ngày/7 tuần thất, rồi sau đó trong một khoảng thời gian bất định (có thể ngắn hay dài), sẽ thọ sanh kiếp mới.

Lúc này, vong linh đã đến ngã rẽ phân chia giữa các cảnh giới lành hay dữ, cho nên vô cùng khẩn thiết trông mong gia đình/quyển thuộc làm nhiều công đức phước thiện hồi hướng cho họ. (!)

II. Trách nhiệm của người thân

1 - Phật giáo chủ trương, siêu độ vong linh tốt nhất trong 49 ngày - quan trọng nhất là 21 ngày đầu. Không bao giờ là quá muộn để giúp đỡ người mất, nhưng giúp đỡ không đúng thời điểm thì chỉ tăng thêm phước phận, chứ rất khó thay đổi được chủng loại vong linh đã thọ sanh. Bởi vậy, người thân cần cố gắng làm những thiện nghiệp như:

- Ấn tống, in kinh, đúc tượng, cúng dường.
- Không giết hại sanh vật - phóng sanh, ăn chay, bố thí, giúp người nghèo, làm từ thiện. Phát tâm niệm Phật, tụng Kinh hàng ngày.
- thỉnh mời chư Tăng, Ni và mời Ban Hộ niệm đến nhà hoặc toàn bộ gia đình đến chùa làm lễ cầu siêu 7 tuần thất (*mỗi tuần 1 lần*).

Ngoài ra, gia đình phải thường xuyên tham gia các buổi Trung Phong Tam Thời Hệ Niệm hoặc các buổi Trai Đàn Chẩn Tế cầu siêu độ vong linh. Một trong những địa điểm đó là pháp hội tại **Tu viện Di Lạc** (321 Bình Long - Bình Tân - HCM). Trong các bản kinh có dạy, khi tu tập và hồi hướng công đức thì người thực hành được sáu phần nhưng người mất chỉ hưởng được một phần mà thôi, bởi vậy, người thân gia đình lại càng phải dốc lòng làm nhiều thiện nghiệp cho người mất hơn nữa! (*Nên xem đĩa Bức Tranh Địa Ngục Biến Tướng Đồ để hiểu thêm về Nhân quả nghiệp báo.*)

2 - Đặc biệt vào tuần thất thứ 7, ngày thứ 49, nếu có đầy đủ điều kiện thì nên tổ chức lễ Trai Tăng vào tuần thất định nghiệp này.

Đối với những người mất, nghiệp lực chưa phân định tái sanh về cảnh giới nào, hoặc đang trong trạng thái mê mê tỉnh tỉnh của thân trung ấm, như ngây như điếc, tâm thức không biết đường đi lối về... Nếu gia đình y cứ theo bản kinh Địa Tạng, Phẩm 8 thực hiện: Sám sửa sự cúng dường lớn, chuyển đọc kinh chú, ngày đêm niệm Phật danh v.v... thì với duyên lành này, thần thức được nương theo mà xa lìa nẻo ác. Nhân đây, cũng được nhắc nhở tiếp tục niệm Phật, hướng về các thiện sự họ đã làm hoặc thiết tha thực hiện những tư tưởng tốt đẹp, sau cùng nhờ vậy mà mau được tái sanh về cõi lành.

E - TRÌNH TỰ MỘT BUỔI HỘ NIỆM NGƯỜI VỪA MẤT

- Niệm Phật \Rightarrow Hồi hướng \Rightarrow Khai thị \Rightarrow Niệm Phật... tiếp tục cho tới khi thăm dò thoát tướng. Lời hồi hướng - Phục nguyện: Thống nhất theo mẫu.

- Nội dung khai thị: Tùy tình hình mà cải biến - bám sát ý chính “Nhân quả - Vô thường (*Nhân duyên*) - Niệm Phật - Sám hối tội lỗi”, nhưng giữ nguyên tắc, ngắn gọn - xúc tích - tạo tâm lý thoải mái cho người mất. **Có thể lựa chọn những đoạn đánh số thứ tự khác nhau để triển khai lời khai thị - không nhất thiết đọc toàn bộ bài gợi ý**. Cũng có thể thay

đổi trình tự các bài Hướng dẫn khai thị nhưng bài số 9 - 10 giữ nguyên cho đúng thời gian kiểm tra thoai tương (*đọc đúng lúc mất được 8 tiếng*).

- Những lời khai thị trong tài liệu đều chú trọng cho người sơ cơ nên diễn bày theo lối văn nói - đơn giản - giải thích nhiều điều căn bản - ít sử dụng danh từ Phật học. Riêng với quý vị được hộ niệm là cư sĩ, đã thâm nhập Phật học, có niềm tin Tịnh Độ sâu chắc thì chỉ cần giúp họ khai giải những vướng mắc còn tồn tại hoặc mới phát hiện ra, thường xuyên nhắc nhở khi họ hôn trầm/mê và chủ yếu cùng họ niệm Phật nữa mà thôi!

- Niệm Phật 4 chữ: “**A Di Đà Phật**” hay 6 chữ: “**Nam mô A Di Đà Phật**” thì tùy thuộc ý muốn người bệnh, tuy nhiên hãy khuyên họ niệm 4 chữ để không bị tổn hơi và dễ được nhiếp tâm. Ngoài ra, vì đa phần các đạo tràng niệm Phật - Hộ niệm hiện nay đều công phu đặc lực trong cách niệm Phật 4 chữ, nên nhờ đó thời hộ niệm cũng dễ dàng được thành tựu hơn. (!)

- Chư cổ đức dạy: **Niệm 6 chữ không dư mà niệm 4 chữ cũng không thiếu, điều chính yếu là phải thành tâm.** Chúng ta niệm là niệm danh hiệu chư Phật, **A Di Đà Phật chính là danh hiệu**, còn chữ **Nam mô không phải danh hiệu** mà chỉ mang ý nghĩa quy kính quay về nương tựa. Niệm Phật đó là niệm tự tánh thanh tịnh - vô sai biệt, chẳng chướng ngại ở mỗi người..! Hơn nữa, lời chư Phật dạy: “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng”. Cho nên nếu chấp trước hình tướng sẽ mãi chướng ngại khổ đau. Cách niệm 4 hay 6 chữ chỉ là phương tiện tùy duyên hoá độ mà thôi. Phật pháp là “bất định pháp”, duy chỉ dụng tâm mà chẳng dụng tướng. Vì vậy, khi đã niệm Phật **tha thiết - thành kính** như con nhớ mẹ rồi thì đừng lo rằng không được chư Phật tiếp dẫn..!

- Trong một buổi hộ niệm thì đọc theo **phần in đứng, chữ lớn trong gợi ý trình bày**, thay đổi chức danh người bệnh ở phần bỏ trống (Ông/Bà/Anh/Chị/Con/...) sao cho phù hợp. Khi đọc thì bỏ qua **phần in nghiêng chữ nhỏ**. (...) Tuy đây là tài liệu khai thị dựa trên những buổi hộ niệm thành công nhưng cũng nên khéo léo, chọn lựa những đoạn phù hợp hoàn cảnh, đối tượng và kết hợp với những tài liệu hộ niệm khác.

- Khi Ban Hộ niệm nhất tâm niệm Phật thì ánh quang minh cũng đã phủ tràn khắp nơi, xung quanh người bệnh chứ không ở đâu xa. Lúc này, có vẻ như người bệnh đã hôn mê nhưng thật chất những lời khai thị niệm Phật được đọc lên, vẫn xuyên qua một lớp cận tâm thức sâu dày và lưu giữ ở đây. Khi ra khỏi trạng thái bất tỉnh của thân trung âm, người mất sẽ nhớ lại những gì đã nghe. Lúc này, nếu biết **vận dụng** những giáo huấn thì cứu cánh sẽ đạt được, họ liền được cảm thông với quang minh chư Phật... Bởi vậy, **khi mọi người đang niệm Phật**, cứ 15 - 20 phút, nên nhắc nhở bên tai người bệnh một lần rằng: **”Giờ phút này vô cùng quan trọng, hãy tỉnh táo sáng suốt buông xả tất cả, nhiếp tâm niệm Phật. Lúc lâm**

chung mà nhất tâm chuyên niệm A Di Đà Phật cho đến hơi thở cuối cùng thì bất cứ ai cũng đều được vãng sanh. Cố gắng niệm Phật để về với Phật, thọ hưởng mọi sự an vui hạnh phúc nha (Cô, Bác...) ...”
Hoặc: “Hương linh (Cô, Bác...) ơi, mau mau tập trung lại, đừng phân vân nữa, buông bỏ tất cả, niệm A Di Đà Phật cầu nguyện vãng sanh nhé!”

- Khi dẫn đọc bài khai thị phải thật chậm rãi, thân thiện, tự nhiên, to - rõ ràng, không sai sót - vấp vấp, không khoe giọng trầm bổng - gằn giọng thị uy. Nếu tự mình đã thâm nhập lời khai thị thì người mất cũng sẽ tự nhiên đồng cảm. Nên nhớ, tâm thức người mất vô cùng bấn loạn và khó tập trung ghi nhận nhưng lại hiểu rất rõ ý nghĩ (*tâm địa*) của từng cá nhân!

- Nếu có thể khuyến nhắc thần thức buông xả Tham - Sân - Si thì người khai thị ít nhất cũng phải như vậy, thì mới mong cảm hoá được hương linh. Đây cũng là lý do khiến tài liệu này sẽ hữu dụng hơn khi trên tay những người tu tập.

- Mua một tấm mền Quang minh, đắp cho người mất - **không đắp mắt**. Đốt đèn cây 4 góc giường. Mua 8 - 10 kg cà phê hoặc trà chưa ướp, rải dưới gầm giường có công dụng hút mùi khó chịu - hút hơi độc, để không gây ảnh hưởng đến Ban Hộ niệm. Ban Hộ niệm cũng không nên uống nước trà tại nơi hộ niệm.

SỐ LẦN VÀ THỜI GIAN HƯỚNG DẪN TÂM THỨC

1. Thời gian 4 tiếng đầu: Cứ 30 phút khai thị và hồi hương một lần <Trong tài liệu này là 1 tiếng đầu tiên khai thị 2 lần, những lần tiếp theo, 1 tiếng khai thị 1 lần> Thời gian về sau: 1 tiếng khai thị và hồi hương 1 lần. Thời gian Hộ niệm: Tối thiểu 8 tiếng.

2. Con người lúc sắp mất, tùy diễn tiến của nghiệp mà có biểu hiện mỗi người mỗi khác. Dựa vào biểu hiện và điểm ám còn sót lại sau cùng, có thể xét biết cảnh giới tái sanh của người mất. Chư cổ đức có bài kệ kinh nghiệm qua sự việc này, và được chư Hòa Thượng T.Thanh Từ (*Thiền Viện Trúc Lâm*), Hòa Thượng T.Giác Khang (*TX Ngọc Vân, Trà Vinh*) cùng các vị cao Tăng, Đại Đức khác nhắc lại như sau:

Đảnh Thánh, nhãn sanh Thiên./ Tâm Nhơn, phúc Nga Quỷ./ Bànng Sanh, túc hạ hành./ Địa Ngục, cước để xuất./ Dịch là: Hơi ám nếu tụ ở: Đỉnh đầu: tái sanh về cõi thánh - Trán: sanh thiên - Ngực: làm người - Bụng: Nga quỷ - Đầu gối: Súc sanh - Lòng bàn chân: Địa ngục... Vì vậy, kiểm tra thoại tướng **sau khi mất 8 tiếng** để biết thần thức đang **chiêu cảm** cảnh giới nào. Nếu hơi ám tụ lại ở những điểm xấu thì có thể kịp thời giúp họ chuyển đổi cảnh giới! (*Xem thêm giải thích trang 59 về sự thăm dò hơi ám.*)

3. Để bắt đầu buổi Hộ niệm, người Khai Thị đến trước bàn Phật, đốt hương, quỳ gối trang nghiêm khởi nguyện.

LỜI KHẨN NGUYỆN

Nam Mô A Di Đà Phật

Hôm nay là ngày.....tháng.....năm..... Tại gia đường (địa chỉ nhà)..... Đệ tử chúng con là Ban Hộ Niệm hiệp cùng gia đình Phật tử..... Pháp danh..... giờ đây cung đôi Phật tiền, nguyện trì niệm thánh hiệu hồng danh A Di Đà Phật, lạy Phật sám hối, thực hành tịnh nghiệp vãng sanh.

Một lòng khẩn nguyện, thành tâm cung thỉnh, Tây Phương Tam Thánh, quang giáng đạo tràng, chứng minh công đức. Tam Bảo chứng minh, oai thần hộ niệm, Bồ Tát, Thanh Văn, Thiên Long, Bát bộ, Hộ Pháp thần vương, đồng thù từ quang giáng đạo tràng, chứng minh công đức, xót thương gia hộ cho Phật tử Pháp danh..... thân tâm được an lạc, tội chướng tiêu trừ, oan khiên dứt sạch, lòng tin kiên cố, ý nguyện thiết tha. Khi thọ mãn báo thân này, được quang minh chư Phật nhiếp thọ, vãng sanh cõi Tịnh.

Đệ tử chúng con, thành tâm nguyện cầu Đức Phật A Di Đà, Quan Âm - Thế Chí - Thanh Tịnh Đại Hải Chúng, đại từ đại bi, phóng quang tiếp độ cho Phật tử Pháp danh..... được vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc Quốc. Ngưỡng nguyện buổi Hộ niệm sớm được viên thành. Nguyện đem công đức hồi hướng trang nghiêm Phật Tịnh Độ, thượng báo Tứ trọng ân, hạ tế Tam đồ khổ. Nguyện hồi hướng công đức đến chư vị thần linh, chư vị lữ kiếp oán thân trái chủ của Phật tử Pháp danh..... , cùng chư hương linh, vong linh, hiện diện trong khu vực này, lai đáo Phật tiền, văn kinh thính pháp, tốc xả mê đồ, siêu sanh Tịnh Độ.

Giới hương, định hương, giữ huệ Hương./ Giải thoát, giải thoát tri kiến Hương./ Quang minh vân đài biến pháp giới./ Cúng dường thập phương Tam Thế Phật.

Nam mô Hương Cúng Dường Bồ Tát Ma Ha Tát <3 lần>

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật<3 lần>

Nam mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật<3 lần>

- Đứng dậy thập nhang -

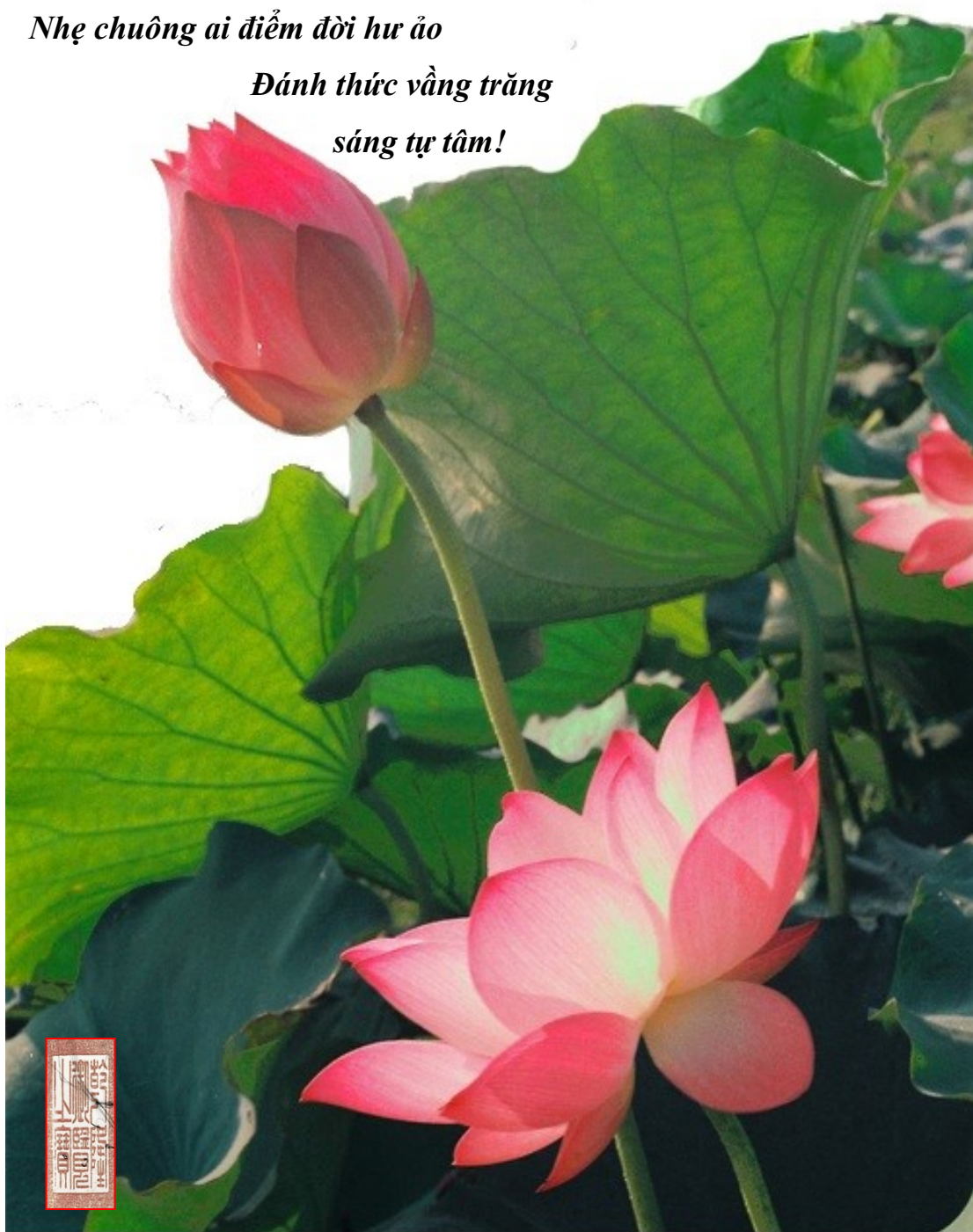
(Bát Cát Tường: Pháp Luân, Dharmachakra)

Trình Tự Khai Thị Hộ Niệm

Nhẹ chuông ai điểm đời hư ảo

Đánh thức vàng trắng

sáng tự tâm!

Bước tiếp theo, nói mọi người chia làm 2 nhóm, mỗi nhóm niệm 1 câu hoặc 4 câu Phật hiệu rồi tới nhóm kia, nhóm này ngưng, nhóm kia niệm, liên tiếp như vậy 30 phút. Mục đích để: - Thanh tịnh hoá môi trường - Giúp tinh thần người mất tỉnh táo trở lại - Đưa người mất và gia đình vào sự chú ý.

Ta bắt nhịp cho nhóm 1 niệm: A Di Đà Phật...A Di Đà Phật...A Di Đà Phật... hoặc Nam mô A Di Đà Phật... Nam mô A Di Đà Phật... Nam mô A Di Đà Phật...

Tiếp theo tới nhóm 2 niệm: A Di Đà Phật...A Di Đà Phật...A Di Đà Phật... hoặc Nam mô A Di Đà Phật... Nam mô A Di Đà Phật... Nam mô A Di Đà Phật... (...) Sau khi niệm Phật 30 phút. Mọi người đứng dậy, trưởng nhóm hướng về người mất, đánh một tiếng khánh - Mọi người ngưng niệm. Người khai thị bắt đầu qua phần

Hướng dẫn lần 1

- Giới thiệu về sự Hộ Niệm -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam Mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thưa (Cô, Bác...), thể theo tâm nguyện gia đình, hôm nay chúng con có thiện duyên đến đây để hộ niệm cho (Cô, Bác...), trợ giúp (Cô, Bác...) được an tâm vắng sanh về thế giới (*trang nghiêm, thanh tịnh*) của Đức Phật A Di Đà! ... Đây là giờ phút rất quan trọng, hãy cùng chúng con phát tâm niệm Phật, nguyện một đời này, chấm dứt sanh tử luân hồi, vắng sanh thành Phật để độ sanh.

Như (Cô, Bác...) đã biết, ai có thân rồi cũng phải chết. Trên đời này, đã có sanh thì phải có diệt, đã tụ thì sẽ tan, đã dựng thì sẽ đổ... đó là điều tất yếu... Tất cả tài sản, nhà cửa, tiền bạc, danh vọng, nhân nghĩa thị phi,... bây giờ không còn thọ dụng được nữa rồi! Nếu cứ chấp trước **Tham - Sân - Si** thì sẽ đọa Địa ngục - Ngạ Quỷ - Súc sanh.

Vì Nhân Quả công bằng, tạo thiện nhân - được thiện quả, tạo ác nhân - nhận ác báo... đều là tự làm tự chịu! Bởi vậy, nếu Tham tiếc tài sản, nhà cửa, danh vọng... thì đó là **Tham**/ - Buồn phiền, than van, trách cứ... đó là **Sân**/ - Thương yêu con cháu, nhớ nghĩ cho người này - lo lắng cho người kia hoặc chấp vào thân xác này (*ưa thích vẻ đẹp, tham tiếc mạng sống v.v...*)... thì đó là **Si** mê!

2. Giờ đây, gia đình mọi người đều tha thiết niệm Phật là vì mong trong thời gian ngắn, có thể cứu giúp (Cô, Bác...) thoát khỏi cảnh khổ

đau đọa đày, tìm đến chốn an lành giải thoát. Nếu (Cô, Bác...) nghe thấy những lời này thì hãy cùng mọi người phát tâm niệm Phật!

*(Niệm "A Di Đà Phật" đó là đang niệm tâm từ bi - bao dung, tâm buông xả - hoan hỷ v.v... Luôn giữ những **tánh thiện** này thì nghiệp chướng phiền não sẽ không khởi. Khi đã "chánh niệm" thì "tà niệm" theo đó được dứt trừ.)*

Niệm Phật tức là niệm Đức A Di Đà Phật ở thế giới Tây Phương. (Vì lòng thương tưởng chúng sanh). Ngài đã phát nguyện, tiếp dẫn người lâm chung (**không phân biệt Tôn Giáo**) thành tâm niệm Phật... đời nghiệp vãng sanh cõi nước an vui của Ngài. Vì vậy, (Cô, Bác...) tha thiết niệm Phật, nguyện cầu vãng sanh, thì khế hợp đại nguyện chư Phật, chắc chắn sẽ được Ngài (đến) hộ niệm - tiếp dẫn.

3. Như (Cô, Bác...) thấy, trải qua quá khứ mấy chục năm dài bôn ba khắp nơi, nhưng hồi tưởng lại, cả đời chỉ gói gọn trong giây lát - thoáng nhiên như một giấc mộng (*sớm muộn rồi cũng qua*). Đời người là vậy, qua đi mau chóng... biến hoại vô thường, như phù vân mây khói, như tia chớp lung trời, như tiếng vang trong khoảng không - không thể nào nắm giữ!

Ta sanh cũng một mình, tử cũng một mình, trên đời chẳng có gì mang theo được, chỉ có "Nhân quả - Tội phước" là phải tự mình gánh lấy..! Mọi thứ trên đời đều là (huyễn hóa) hư vọng, không thật. Chỉ có vạn đức hồng danh A Di Đà Phật mới là chân thật lợi ích. Cho nên hãy buông xả cái giả, chọn lấy cái thật - tha thiết niệm Phật, cầu vãng sanh về cõi Phật. Mọi việc trên đời đều phải buông xuống... nhưng riêng việc niệm Phật thì không được buông xuống!

4. Đức Phật chỉ là người dẫn đường, là vị thầy sáng suốt trong các vị thầy (*chẳng phải Thượng Đế hay Thần thánh*). Nếu không nghe lời Phật dạy, không tự mình thoát khỏi mê lầm chấp trước, Buồn - Thương - Giận - Ghét thì khó mà vào được cánh cửa "giải thoát sanh tử". Đạo Phật là đạo của trí tuệ, niềm tin là bước ban đầu. Có trí tuệ thì trực chỉ chơn tâm, liền thấy Đức Phật trong tự tánh. "Phật"... là tâm thiện của chúng ta, tuy hai mà một, tuy một mà hai. Nếu tâm không thanh tịnh từ bi thì không bao giờ cảm ứng được hào quang chư Phật?!

(Cô, Bác...) cũng đừng khởi ý ưa thích hay khó chịu với những khoa nghi tế lễ, cứ giữ tâm thanh thản, nhẹ nhàng, không thị phi phải

trái tốt xấu. Ban Hộ niệm là thiện tri thức, chỉ đến đây với tâm thành trợ giúp (Cô, Bác...) chánh niệm niệm Phật, hãy khởi tâm hoan hỷ!

5. Lúc này (Cô, Bác...) không lưu luyến... cũng không buồn giận nữa! Phải tu tâm thanh tịnh thì mới siêu thoát được! Cảnh giới hiện tại không phải nơi tái sinh chính thức. Nếu cứ an tâm ở đây, 8 đến 12 tiếng nữa, nghiệp lực an bài, lúc đó... núi gươm - rừng kiếm - chảo lửa - bàn chông - giường sắt nóng... hiện ra rồi, thì ân hận đã muộn. (Ban Hộ niệm đã về hết rồi, thì) lúc đó (Cô, Bác...) biết cầu cứu ai đây?!

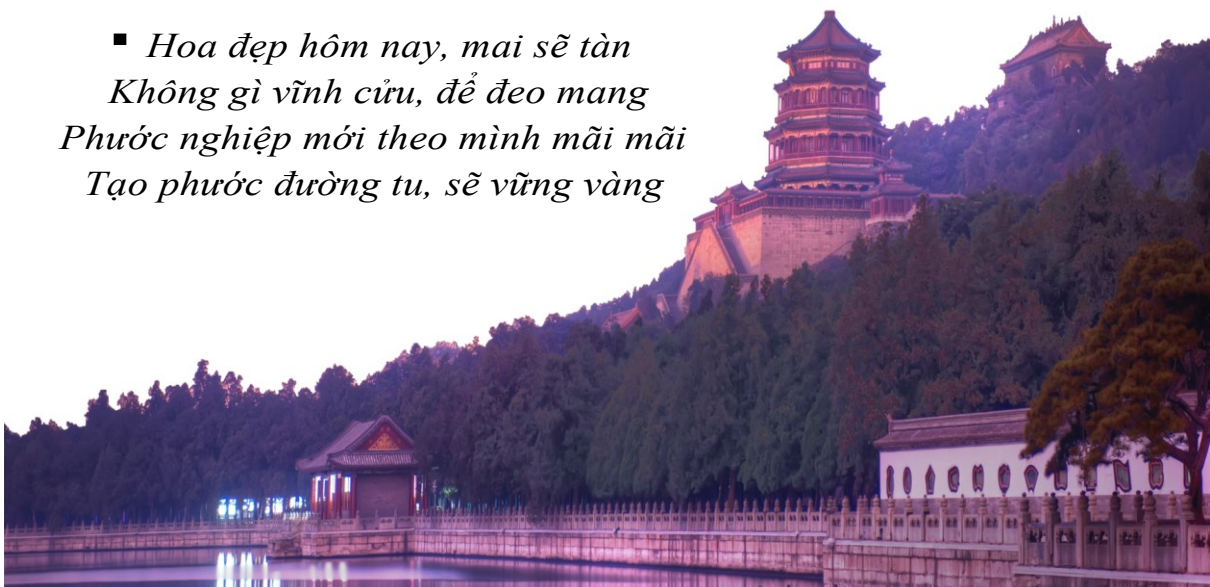
Sanh tử là việc trọng đại..! Giờ đây, trong không khí trang nghiêm, đạo tràng thanh tịnh ba nghiệp. Với tâm thành tha thiết, kính mong (Cô, Bác...) cùng chư vị hương linh đang hiện diện nơi đây, hãy cùng Ban hộ niệm, phát tâm niệm Phật, tìm đến con đường lìa khổ được vui, nguyện cầu vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc. Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành niệm Phật cùng Ban Hộ niệm. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 30 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài hồi hướng

▪ *Hoa đẹp hôm nay, mai sẽ tàn
Không gì vĩnh cửu, để đeo mang
Phước nghiệp mới theo mình mãi mãi
Tạo phước đường tu, sẽ vững vàng*

VĂN PHÁT NGUYỆN HỒI HƯƠNG*(Theo nguyên văn của các đạo tràng Hộ niệm tại TP HCM)*

Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật <3 lần>

- Đệ tử chúng con nguyện đem công đức niệm Phật, lạy Phật này/ hồi hướng cho Ông/bà, Phật tử...../ pháp danh..... / nguyện nương theo công đức này/ nghiệp chướng - báo chướng - phiền não chướng sớm được tiêu trừ/ Phát Bồ Đề tâm, niệm hồng danh đức A Di Đà Phật, chí thành chí thiết / nguyện cầu vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc, chấm dứt sanh tử luân hồi.

- Đệ tử chúng con, nguyện đem công đức niệm Phật, lạy Phật này/ hồi hướng cho chư vị oan gia trái chủ/ Lịch đại tôn thân, Cửu huyền thất tổ, nội ngoại song thân của Ông/bà...../ pháp danh..... / nguyện nương công đức này / đồng siêu thoát luân hồi/ vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc.

- Đệ tử chúng con/

Nguyện đem công đức niệm Phật này

Trang nghiêm Phật Tịnh Độ

Trên đền bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ ba đường

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát tâm Bồ Đề

Hết một báo thân này

Sanh sang cõi Cực Lạc.

Nam mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật < 3 lần >

Sau khi hồi hướng xong, qua phần

Hướng dẫn lần 2**Hướng dẫn cảnh giới**

Hướng dẫn có thể lâu 10 - 15 phút với mục đích:

- Thông báo cho người mất biết về sự ra đi của mình bởi vì trong lúc hôn mê, họ chưa thể ý thức việc này!

- An ủi trấn an, giúp họ không còn cảm thấy bị lạc lõng, cô độc trước những thế giới xa lạ.

- Nhắc nhở người mất hướng đến những thiện nghiệp mình đã làm và buông bỏ những ý niệm tiêu cực.

- Giải thích lợi ích của sự niệm Phật, tạo cho người mất niềm tin vào câu hồng danh “A Di Đà Phật” và hướng dẫn cách niệm.

- Trong phần Khai thị, hướng dẫn thật chậm rãi, to, rõ ràng để thân thức chú ý lắng nghe, ghi nhớ và vận dụng.

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam Mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thưa (Cô, Bác...). Bây giờ (Cô, Bác...) không còn tồn tại trên thế gian này nữa, đã mất thật rồi. Nay (Cô, Bác...) đang sống trong Thân Trung Âm, đó là linh hồn chứ không phải sắc thân tứ đại. Nếu có thấy người thân không ai khóc lóc thì phải hiểu, đó là vì mọi người mong cho (Cô, Bác...) an lòng thanh thản ra đi. Còn như (Cô, Bác...) cứ quuyến luyến (*gia đình*) thì sẽ thành hồn ma lạc lõng, (*vất vưởng nơi bờ cây bụi cỏ*), chỉ thêm khổ đau mà thôi!

2. (Cô, Bác...) thấy đó, mới ngày nào ta còn vui vẻ khoẻ mạnh, ngày nay thân xác đã bại hoại không còn, vì thân thể không thể nào vĩnh viễn là thanh niên đôi mươi! Khi vừa sanh ra thì lập tức hướng về phần mộ mà đi đến, chẳng có lúc ngừng nghỉ. Nghiệm lại... thân mình mình còn chẳng giữ được, huống chi là vật ngoài thân như là người thân thích, nhà cửa, sự nghiệp..?!

(Cô, Bác...) phải hiểu... Chết không phải là hết... mà con người sanh ra... rồi chết đi, rồi lại tái sanh v.v... (*cứ vậy*) luân chuyển vô số kiếp, nên phải coi cái thân này là phương tiện, đã hư hại - hết sử dụng được rồi thì nên bỏ lại, chọn một cái thân khác, hoàn cảnh khác, tốt đẹp hơn, an ổn hơn, hạnh phúc hơn... để tái sanh chứ đừng vì cái thân giả tạm này mà chịu trầm luân.

3. Sanh - Tử không phải là điều đáng buồn. Chỉ đáng buồn là ta sanh trong mê muội và tử cũng trong mê muội mà thôi! Nếu tử tỉnh táo thì sanh được an nhiên..! Muốn kiếp sau tránh khỏi số mạng khôn khổ - bất hạnh - oan trái... thì bây giờ phải giác ngộ cuộc đời là vô vàn bệnh tật khổ não... thoát khỏi nó là điều đáng mừng! Lúc này chỉ nên hoan hỷ (*vui vẻ*) chấp nhận và niệm A... Di... Đà... Phật..!

Bổn nguyện Đức Phật A Di Đà, là dùng danh hiệu Ngài tiếp độ chúng sanh. Một câu Phật hiệu có vô lượng công đức - vô lượng phước. (Cô, Bác...) lắng nghe tiếng niệm Phật, rồi thành tâm niệm: “A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật”. Tha thiết nguyện cầu Đức Phật tiếp dẫn thì sẽ được bình an - sẽ được thoát nạn. Mọi người luôn ở bên cạnh hộ niệm, cho nên (Cô, Bác...) yên tâm. Không ai (*có thể*) làm hại (Cô, Bác...) được bởi vì (Cô, Bác...) (*tin Phật,*) niệm Phật thì sẽ cảm ứng oai thần chư Phật che chở - gia hộ.

4. Nếu có thấy cảnh ma quỷ, cuồng phong, lửa cháy, sấm sét, đá lăn v.v... hoặc thấy ba cái hổ: một đen, một trắng, một đỏ... thì đừng đến gần, cũng đừng sợ hãi (*hoang mang*). Đó chỉ là những ảo ảnh phóng xuất từ nội tâm! Là tướng của tâm hư vọng, nên không thể làm hại (Cô/bác...) được. (*Để đối trị,*) hãy thâm nhiếp thân tâm, nhất tâm chuyên niệm... A.. Di.. Đà... Phật... một niệm tương ưng, tiêu tai nghiệp chướng, thì cảnh giới xấu sẽ liền tan biến!

5. Bây giờ (Cô, Bác...) không còn gì phải lo sợ nữa, nhưng chú ý các luồng ánh sáng phía trước – không được đi vào đó! (*Kết hợp các bài giảng của HT T. Thiền Tâm và bộ “Tứ Thư Tây Tạng” – “Tibetan Book of the Dead”, “Bardo Thodol”.*)

- Nếu thấy ánh sáng màu trắng dịu là của cõi Trời
- Ánh sáng **vàng dịu** là Ngạ Quỷ (*quan trọng*)
- Ánh sáng hơi xanh lục là của Súc Sanh
- Ánh sáng màu khói đen hoặc xám là Địa ngục
- Ánh sáng màu đỏ **dịu** là A Tu La
- Ánh sáng hơi xanh dương là cõi Người

(*Đọc lại thật chậm để thần thức ghi nhớ*) Nếu (Cô, Bác...) gặp ánh sáng **tối tăm, mờ mờ** của lục đạo như, màu trắng, màu vàng nhạt, xanh dương, khói đen, xanh lục, màu đỏ... thì đừng đến gần. Chỉ đến nơi đang tỏa ra ánh sáng trong suốt rực rỡ, nơi có ánh hào quang mãnh liệt nhưng không làm mắt khó chịu, không gây cảm giác bất an, bồn chồn, lo âu!

6. (Cô, Bác...) nhận biết ánh sáng của chư Phật (*ánh sáng chân tâm*) như sau. Đây là ánh sáng màu vàng rực rỡ, thanh khiết vi diệu, với đủ tướng hương quang trang nghiêm. Vì nghiệp thức chúng sanh chỉ ưa thích nơi tối tăm nên sẽ sợ luồng ánh sáng của chư Phật soi đến. Nhưng (Cô, Bác...) đừng lo sợ (*trốn chạy*), ánh sáng ấy rất ấm áp, đầy tình thương, từ bi và cứu độ. Khi gặp ánh sáng này, (Cô, Bác...) xưng niệm A Di Đà Phật... A Di Đà Phật... A Di Đà Phật, thật quyết liệt, cho đến khi thấy Đức Phật đến thì phải **lập tức** đi theo Ngài, không được chần chừ đánh mất cơ hội!

(Cô, Bác...) cũng tuyệt đối không được đi theo Bà con, Cha mẹ, thần thánh, Bồ tát hiện ra... vì đó chính là oán thân trái chủ đang giả dạng! Phải kiên quyết niệm Phật, đợi Phật A Di Đà đến tiếp dẫn.

Nếu là Đức Phật A Di Đà thì Ngài ứng hóa thân màu vàng kim, đứng trên đài sen trụ giữa hư không, tay phải duỗi thẳng xuống tiếp dẫn, tay trái cầm đài sen, đánh phóng hào quang, giống hình tượng (tôn ảnh) chúng con đang tôn trí tại đây!

7. Cảnh giới Tây Phương rất trang nghiêm vi diệu, thù thắng và viên mãn. Từ khổ còn không có huống chi phải chịu khổ. Người được vãng sanh có thân hình xinh đẹp - mọi thứ nghĩ tưởng đều hiển bày, muốn ăn có ăn, muốn mặc liền có mặc, thích thứ gì thì có thứ ấy! Lại có cơ hội quay về độ giúp người thân...

Cơ duyên khó gặp nay đã gặp, (Cô, Bác...) hãy nắm lấy cơ hội này... nguyện cầu được vãng sanh về cõi Phật, được vĩnh viễn liễu sanh thoát tử, siêu phàm nhập thánh. Đòi đòi kiếp kiếp an hưởng mọi niềm vui hỷ lạc. Nam mô A Di Đà Phật.

>>> Khai thị xong, Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban Hộ Niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

>>> Phương pháp để niệm Phật hiệu quả - dễ tập trung đó là :

- Miệng niệm Phật.
- Tai lắng nghe tiếng niệm.
- Tâm nhớ biết từng chữ.

Ví dụ: Miệng niệm A, tai nghe biết chữ A, tâm nhớ rõ chữ A... cứ vậy tới chữ Di... rồi Đà... Phật... **Niệm Phật khoảng 60 phút** thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần 3

Có thể thay bài Hướng dẫn lần 3 bằng bài Hướng dẫn lần 12 trang - 65

- Tây Phương thù thắng -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam Mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thừa (Cô, Bác...). Trong kinh Phật dạy, thế giới này (là “Ngũ trược ác thế”) là thế giới khổ chứ không vui. Sống thêm một ngày là

khổ thêm một ngày. Sống thêm một ngày là tạo nghiệp thêm một ngày. Cuộc đời có vui chăng chỉ là cái vui giả tạm, vui chốc lát rồi cũng qua! Chỉ có niềm vui ở cõi Tịnh Độ chư Phật mới là chân thật an vui. Bởi vậy, muốn sanh về cõi ấy thì (Cô, Bác...) tuyệt đối không được:

- Khởi tâm sân giận, sẽ đọa địa ngục. Trăm ngàn vạn kiếp mỗi ngày đêm chịu hành hình, muôn lần chết đi muôn lần sống lại!

- Nếu tham tiếc cố chấp thì làm nạ quý, đói khát cùng tột, rên la thống khổ, chẳng lúc nào yên.

- Nếu Si mê - Luyến ái - Thương nhớ... thì làm súc sanh, khó tránh khỏi, móc câu thả mồi, lưới giăng vây bủa, tên bay súng bắn, trên dao dưới thớt, (*chặt đầu, banh da, xẻ thịt, chiên, xào, nấu nướng v.v...*).

- Nếu có niệm thiện, thì sanh trong tam thiện đạo (*Nhân - Thiên - A tu la*)... nhưng chưa thoát khỏi Luân hồi. Hết thọ mạng - mất chánh niệm, cũng trở lại ngục tù sanh tử mà thôi!

- Còn nếu (Cô, Bác...) niệm Phật thì sẽ được đời nghiệp vãng sanh, vĩnh viễn thoát khỏi nỗi khổ lục đạo...

Biết rằng con cháu thì khó lìa khó bỏ được, thế nhưng số mạng do Nhân quả sắp đặt - là nhân duyên tiền định. (Cô, Bác...) không thể chịu nghiệp thay người thân được..! Có lo lắng cũng hoài công vô ích! Bây giờ, chỉ còn cách duy nhất là phải nguyện được vãng sanh để tránh khổ đau, được an vui và có thể trở về cứu độ người thân!

Muốn vậy thì phải thường nhớ thường niệm một điều duy nhất đó là: **“Xin cho con được vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc - tu học thành Phật, để trở lại cứu độ chúng sanh. Xin A Di Đà Phật tiếp nhận con được vãng sanh ngay bây giờ”** (*nhắc lại đoạn này 3 lần*)... (Cô, Bác...) niệm Phật với lòng chí thành - cung kính thì liền cảm ứng Phật quang phổ chiếu - nhiếp thọ vãng sanh thế giới Tây Phương..!

3. Trong kinh dạy, người tu phải phát nguyện vãng sanh, vì cõi Tịnh Độ là nơi có đầy đủ thắng duyên (*giúp người mau tu chứng*)... (Cô, Bác...) được vãng sanh, thì liền có “Thân Kim Sắc”, thọ mạng vô lượng, hào quang cũng vô lượng. Hình tướng trang nghiêm với 32 tướng tốt, 80 nét đẹp, lại có đủ tam thân, tứ trí, ngũ nhãn, lục thông quảng đại, đi khắp các cõi nước an nhiên tự tại.

- Nơi liên quốc nhiệm màu là thế giới trường xuân, không đêm ngày nóng lạnh. Nhạc, cây, chim, nước, hằng diễn pháp âm. Lầu các lan can, mái hiên điện đường, quang minh thường chiếu. Vàng ròng làm đất, cây báu ngút trời, lầu báu trên châu, hoa đua bốn sắc.

- Cõi nước thường trỗi nhạc trời, sáu thời mưa hoa báu, đầy khắp hư không. Chư Bồ Tát, du hoá mười phương cúng dường chư Phật.

- Người vãng sanh đều hoá sanh trong hoa sen, sắc thân xinh đẹp, tướng mạo đoan nghiêm. Nơi ao thất bảo, rộng như biển cả, đáy trải cát vàng, hoa sen to lớn, hương thơm tinh khiết, bay khắp bốn phương.

- Cõi Tây Phương thanh tịnh, Phật hoá tinh thuần - Mọi điều mong ước, hoá hiện tự nhiên - Chúng sanh an vui, không nỗi đau buồn thất vọng... Đâu giống như cõi này, con người nghèo khổ, các tướng dơ ác, vô thường mau chóng, tử biệt sanh ly, bệnh tật chiến tranh, thiên tai thảm hoạ... thật là đáng nhàm chán!

Ta Bà khổ, Ta Bà lắm khổ
Tịnh Độ vui, Tịnh Độ ngàn vui

Ta Bà lắm sự khổ, Cực Lạc nhiều niềm vui... là nơi ai cũng có thể đến. Chỉ cần tin sâu nguyện thiết, một câu niệm Phật niệm đến cùng, Phật hiệu niệm xong... sẽ có cảm ứng, liền được chư Phật gia trì quyết một đời này viên mãn thành Phật.

4. *(Quan trọng cần nhắc lại)* Nếu có thấy Ông bà, Cha mẹ, thần thánh tiên hiền, hiện ra thì (Cô, Bác...) tuyệt đối không được đi theo... Nên nhớ, chính họ còn chịu cái khổ luân hồi thì cũng không cách gì cứu chúng ta được! Chỉ có Đức Phật A Di Đà với 48 đại nguyện, thần thông đạo lực mới có thể giúp chúng ta xa lìa sanh tử, siêu xuất tam giới mà thôi!

5. *(Trong nhiều buổi Hồ niệm, đoạn này được khởi đọc sau khi niệm Phật được 30 phút đầu tiên, để sám hối - mong oan gia hoạn hỷ tha thứ cho người bệnh...)*

A Di Đà Phật! Là chúng sanh trong cõi Ta bà, từ vô thủy kiếp đến nay, không ai là không tạo nghiệp. Trong kinh Phật dạy, khởi tâm động niệm đã mang lấy nghiệp tội. Dù thân chưa làm nhưng nghiệp

tội đã gây - Vì vô minh đi chãng nữa, giết một sanh mạng (người cũng như loài vật) là kết một oan hồn.

Giờ đây chúng con vì Phật tử..... Pháp danh..... tỏ bày sám hối. Mong Phật tử..... Pháp danh..... lắng lòng thanh tịnh, hướng về chư Phật, cùng chúng con phát lồ sám hối, đồng nguyện cầu, mười phương chư Phật thường tại trong đời, hương màu đầy lấp, pháp vị ngập tràn, phóng ngọc hào quang chiếu soi tất cả. Khiến cho Phật tử..... Pháp danh....., sáu căn ba nghiệp được sạch trong không lỗi lầm, căn lành hiện tiền tinh tấn. Thân an chánh niệm... cầu đạt vãng sanh. Nam mô A Di Đà Phật.

Con xưa trót tạo bao ác nghiệp

Đều do vô trí Tham - Sân - Si.

Từ thân miệng ý phát sanh ra

Tất cả nay con xin sám hối.

Nam mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát

<Đọc cả đoạn trên 3 lần>

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban Hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật

Ở phương Tây thế giới an lành

Con nay xin phát nguyện vãng sanh

Cúi xin Đức từ bi tiếp độ

Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật

A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần 4

- Khởi phát tín tâm -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật < 3 lần >

1. Thưa (Cô, Bác...)... Sanh tử khổ là vậy... thôi thì (giờ đây) (Cô, Bác...) hãy yên tâm niệm Phật, đừng đau buồn luyến tiếc nữa. Định luật vô thường, thở vào mà không thở ra thì cuộc đời liền chấm dứt. Mạng sống đâu có gì là bền vững?!

Hơn nữa, sanh mạng của chúng ta chẳng phải chỉ có một đời này, một kiếp này... mà là đời đời kiếp kiếp, tiếp nối nhau chẳng dứt. Nếu (cít) vẫn vương bám chấp ... thì những kiếp còn lại nhất định phải trầm luân khổ ải!

Một đời Sinh - Lão - Bệnh - Tử, bệnh tật, lo toan, trách nhiệm, sầu bi... khổ não như vậy đủ rồi! Huống chi, cái thân này là túc nghiệp đời trước - chỉ là thân giả tạm. Còn gia đình, bạn bè, con cháu... đều là mối duyên nợ tiền khiên. (Cô, Bác...) không nên mê mờ lẫn lộn nữa! Kiếp mạng đã hết thì gia duyên, nghiệp báo đã được giải quyết xong... Đừng lưu luyến để rồi phải trầm luân oan uổng!

2. (Cô, Bác...) cũng đừng niệm khổ, niệm nhà, niệm con cháu nữa!... Đã niệm Phật thì phải cầu nguyện vãng sanh, niệm niệm chỉ nhớ tưởng đến Đức Phật A Di Đà..! Trong niệm trước (Cô, Bác...) niệm Phật, thì trong niệm sau đã về đến Tây Phương rồi. Vĩnh viễn hưởng mọi pháp lạc vô vi cho đến khi thành Phật có phải vui sướng lắm không?!

> Trong Khởi Tín Luận dạy:

*Ân oán quá khứ hoảng hốt như mộng
Ân oán hiện tại tựa điện quang chớp giât
Ân oán vị lai như phù vân mây khói<*

Duyên nợ tình cảm thế gian vốn là bất an vô thường! Đời người cũng vậy, muôn vật cũng thế, chỉ là trò đùa trong sanh tử... cho nên, có gì đáng mà phải tranh giành, có gì đáng để phải mong cầu?! Chấm dứt mối họa luân hồi sanh tử mới là việc trọng đại lúc này..!

3. Các vị cổ đức dạy:

*> Ta Bà là cõi tạm.
Nơi gởi thân, sanh tử trăm năm
Cực Lạc quê hương.
Chốn an mạng Niết Bàn muôn thuở<*

Ta Bà là nhà lửa không an, nơi dừng chân tạm bợ. Muôn thứ ở đời, có đó mà không phải thật! Cho nên sống không phải là còn, mà chết cũng đâu phải là hết...?! Cuộc đời không chấm dứt với cái chết, lo rằng còn nhiều kiếp khổ đau. Bởi vậy khi sống (Cô, Bác...) luôn

làm tròn bổn phận với gia đình, thì lúc lâm chung cũng không xao lãng trách nhiệm này được. Trách nhiệm đó là phải vãng sanh Tây Phương thế giới..!

Hãy tạm gói ghém tình cảm thế gian lại, để ở một nơi trang nghiêm hơn mà quyết lòng niệm “A Di Đà Phật” cầu sanh Tịnh Độ... Đạt Phật quả rồi thì sớm muộn gì chúng ta cũng trở lại cứu độ thân nhân mà thôi. Không có gì là phải day dứt bận tâm cả! (Cô, Bác...) còn chân chừ ở đây thì tất cả đều chịu khổ. *(Nói theo Phật pháp, nếu chưa ra khỏi sanh tử luân hồi thì đều là những người đáng thương.)* Sớm vãng sanh ngày nào thì sẽ cứu được người thân sớm ngày đó!

4. Công đức phước đức (Cô, Bác...) để lại gia đình khi được vãng sanh là vô cùng quý giá, bởi vì từ nay gia đình đã có một vị Phật tương lai. Điều này càng giúp người thân (Cô, Bác...) thêm tín tâm vào Phật pháp *(rồi cũng biết tu tập hướng thiện)*. Cho nên không dùng thoại tướng *(vãng sanh)* khuyên nhắc người thân, thì cũng không còn cách nào khác!

5. Đức Phật dạy: Đầu thai làm thân người rất khó! Chết đi, tái sinh làm người như đất dính móng tay, còn đọa lạc như đất sơn hà đại địa. Cho nên, phải nhìn cho thấu, buông cho trót. *(“Vạn pháp giai không, duyên sanh như huyễn”)*... Đừng lo lắng tài sản, lo nghĩ buồn phiền con cháu nữa..!. Bám chấp, dính mắc thì khổ đau. Tuỳ duyên - buông xả thì mới an lạc siêu thoát. Bây giờ, nghiệp báo đã đến rồi... nhưng niệm Phật vẫn còn kịp! Nếu (Cô, Bác...) không tha thiết niệm Phật, thành tâm sám hối, thì ắt phải vĩnh viễn luân hồi, khó có ngày giải thoát.

6. Nếu còn điều gì lo âu - bất an thì hãy hướng về Tam Bảo, sám hối tội lỗi đã gây, tự tha thứ lỗi lầm cho mình và tha thứ cho người khác đi... đừng nhớ đến nữa! Sự day dứt hối hận, than thân trách phận, hờn trách giận dữ chỉ thêm hành hạ (Cô, Bác...) thôi, chứ chẳng thay đổi được gì!

(Cô, Bác...) cũng đừng nên hiềm khích với bất cứ một ai hết! Trong luân hồi sống chết tái sanh, không thể biết... ai có lỗi với ai

trước. Không may (Cô, Bác...) gây thù kết oán trước nên kiếp này mới bị người ta đòi nợ - trả thù thì sao?!

Mình tạo nghiệp thì mình thọ nghiệp, (trên đời này) đâu có gì gọi là oan uổng - bất công - vô lý..?! Bởi vậy, phải phát Bồ đề tâm - tin sâu Nhân quả - tin câu Phật hiệu vô lượng công đức - vô lượng phước đức. Dù có tạo tứ trọng - ngũ nghịch - thập ác nhưng (biết hồi tâm hướng thiện) tha thiết niệm Phật - thành tâm sám hối, thì mọi oan khiên nghiệp báo, đều sẽ chuyển thành công đức trí tuệ thanh tịnh!

Nay (Cô, Bác...) không còn gì vương bận, cũng không có gì đáng phải vương bận nữa... Hãy xa rời hư vọng, buông xả và giác ngộ... (Nếu) là con Phật thì về với Phật, niệm Phật sẽ thành Phật. Chín phẩm đài sen đã sẵn đợi, đường rộng thênh thang, muốn về - liền được về, muốn đi thì liền đến. Niệm Phật cho **nhất tâm**, quyết sẽ được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc. Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành niệm Phật cùng Ban hộ niệm. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần **HƯỚNG DẪN LẦN 5**

- ***Năm tháng phù sanh diệt kiếp người
Cuộc đời như thể áng mây trôi
Buông tay nhẹ gót về theo Phật
Chín phẩm đài sen tỏa sáng ngời.***

nghê về mẹ
 trời luôn
 khoe sắc nắng
 hoa hồng vạt
 không giờ
 cũng
 xôn xao
 ...

Vì tâm hiếu là tâm Phật, hạnh Hiếu là hạnh tu. Người thọ trì Phật Pháp đã thấu đạt lý Luân Hồi, đối với pháp giới chúng sanh, nếu là người nam thì nên xem đó là cha ta, nếu là người nữ thì xem đó là mẹ ta. Lại vì từ ân phụ mẫu, cha mẹ hiện

đời mà lúc thường nhật, khi khởi thân động niệm đều chẳng xa rời tám chữ: "Hiếu đạo, Độ sanh, Bạt khổ và Báo ân". Hiếu Đạo là bốn phận hiếu kính của người con đối với cha mẹ mình. Độ sanh nghĩa là giúp cho cha mẹ phát khởi tâm Bồ Đề, sớm thành tựu Phật quả. Bạt độ là dứt trừ những sự khổ não cho cha mẹ. Báo ân là hết lòng phụng dưỡng cha mẹ lúc sanh tiền. Tạo phước thiện hồi hướng khi cha mẹ quá vãng.

Hướng dẫn lần 5

Phân khai thị cho oan gia – đọc thật chậm – thể hiện lòng thành

Mục đích: *Khuyên giải các hương linh oan gia buông xả thù hận với người bệnh... Ngoài ra, với trường hợp người bệnh từng phá thai thì hầu như thường bị nhiều vong nhập cùng lúc. Đa số họ, bệnh tình cuối đời nguy kịch, nghiệp lực dồn dập, tinh thần hoảng loạn, nên cũng khó lòng thoát khỏi ba đường ác đạo. **Phá thai chính là nghiệp giết người**, chưa nói đến Nhân Quả thọ báo trong ngục Vô Gián thì vong thai nhi cũng không dễ gì buông tha cho người giết mình. Vì vậy, người Khai thị lúc này càng phải vững vàng, thể hiện lòng chân thành để điều giải..! Có thể tham khảo theo lời Khai thị **trang 76. Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:***

Nam mô A Di Đà Phật < 3 lần >

1. Kính thưa chư vị oan gia trái chủ của (Cô, Bác...)... Trong tiền kiếp, vì không hiểu nhân quả, tội phước mà (Cô, Bác...) và quý vị đã vô tình hoặc hữu ý gây nhiều oan trái cho nhau, rồi vô lượng kiếp đến nay, không ngừng theo đuổi - oan oan tương báo, trả thù lẫn nhau..!

Giờ đây, nhân lúc (Cô, Bác...) lâm chung, quý vị đến giả cảnh giả người, khiến cho (Cô, Bác...) sợ hãi đoạ lạc thì không có ai dám ngăn cản, nếu quý vị nhất định báo thù thì (Cô, Bác...) cũng không có cách gì lẩn tránh. Nhưng thiết nghĩ, như vậy cũng không giải quyết được gì mà còn đưa quý vị đến cảnh giới tối tăm đoạ lạc hơn.

Cổ đức dạy: “Pháp giới duy tâm tạo, địa ngục duy tâm phá”. Quý vị ghim chặt sân giận, thù hận trong tâm thì tức là tự tạo ngục tù, hành hạ, thiêu đốt bản thân từ kiếp này sang kiếp khác, mãi không siêu thoát được! Còn như (Cô/bác...) giờ đây bị quý vị trả thù, lại cũng có tâm (*theo đuổi quý vị*) báo thù thì thù hận nối tiếp nhau, tất cả đều chịu khổ.

2. Lời Phật dạy:

“ Hận thù diệt hận thù, đời nay không có được.
Từ bi diệt hận thù, là định luật ngàn thu.”

Xưa nay, oán không thể diệt oán - hận thù trả vay không diệt tận gốc khổ đau. Mang tâm báo thù thì kiếp này, kiếp khác, tiếp tục giết hại nhau không ngừng! Bởi vậy, oan gia nên giải chứ đừng nên kết. Chỉ với tâm từ bi - tha thứ mới có thể chuyển họa thành phúc, chuyển khổ đau thành an vui và khiến cho tất cả được lợi lạc siêu thoát!

Trong lúc này, thần thức (Cô/bác...) đã giác ngộ nhân quả trả vay, tự làm tự chịu, chắc cũng đang thành tâm sám hối. Xin quý vị hoan hỷ tha thứ và hộ niệm giúp (Cô/bác...) giữ được chánh niệm... niệm A Di Đà Phật, cầu nguyện vãng sanh. Được vậy thì công đức quý vị thù thắng vô cùng. *(Cũng nhờ đó, quý vị được siêu thoát luân hồi, chấm dứt cảnh đói khát, vất vưởng bám đuôi (Cô/bác...) bấy lâu nay!)*

Được gặp Phật pháp, chịu tin và niệm Phật... không phải việc dễ! Quý vị đã có duyên giác ngộ thì hãy đoạn ác tu thiện, xả bỏ thù xưa - giữ tâm ý tốt, hộ trì giúp đỡ kẻ thù của mình. Lấy ân báo oán - biến oán thành thân, thì dù đang sống trong biển nghiệp mê mông nhưng đó là quý vị đang bước trên con đường quang minh *(rộng lớn)* để lìa khổ được vui!

Ban Hộ niệm *(cùng gia đình, nơi đây)* luôn tâm nguyện hộ niệm, hồi hướng công đức cho quý vị tiêu trừ nghiệp tội - tăng trưởng thiện căn. Quý vị thâm nhiếp thân tâm, nhất tâm niệm Phật, Tín - Nguyện cầu sanh Tịnh Độ thì tất được chư Phật hộ trì, viên mãn quả vị Vô Thượng Bồ Đề..! Nguyện cầu chư nhân giả y giáo phụng hành. Nam mô A Di Đà Phật.

>>> *Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:*

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

(Bát Cát Tường: Pháp Loa, Sankha)

Hướng dẫn lần 6

- Tháo gỡ vướng mắc tình cảm gia đình -
Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật < 3 lần >

1. Thưa (Cô/bác...), vừa rồi quanh đây, các con trai, con gái, dâu rể... đều tha thiết nói với (Cô/bác...) rằng: Nhân vô thập toàn, các con đã vô tình, lỡ làm điều gì trái ý phật lòng (Cô/bác...), thì thôi giờ đây các con đã biết lỗi..! Vì trong cuộc sống, khó tránh khỏi lắm lúc người nói vô tâm mà người nghe lại hữu ý, nên nhiều khi đã (*vô tình*) gây sự buồn phiền, hiểu lầm trong gia đình mà không hay biết. Với những sơ xuất như vậy, ai nấy cũng đã thành tâm sám hối, xin (Cô/bác...) hãy hoan hỷ bỏ qua! Hơn nữa điều quan trọng là các con cháu đã biết thương yêu, chăm sóc nhau và hứa hoàn thành chu toàn mọi tâm nguyện của (Cô/bác...) cho nên (Cô/bác...) hãy yên lòng (*đừng lo nghĩ bất cứ điều gì nữa*)!

2. Chúng con cũng nhận thấy, (Cô/bác...) là một người đầy đủ thiện căn phước đức, cho nên trong lúc sanh tử nguy ngập thì gia đình đã biết đi tìm Ban Hộ Niệm về đây niệm Phật cho (Cô/bác...)! Những người con, người cháu của (Cô/bác...) thật là những người có tâm hiếu thuận, đã biết lo lắng cho (Cô/bác...) phân tâm linh giải thoát! Bởi vì (Cô/bác...) thấy, mỗi ngày mỗi giờ trôi qua, có vô số người lìa trần trong bệnh viện, trên bàn mổ hoặc ở nơi xa xôi hẻo lánh hoặc bị tai nạn chết tức tưởi ngoài đường, hoặc bị người thân thích chống trái dằn vặt v.v... không ai bảo vệ thì oan gia bao vây đòi nợ, người mất chắc chắn phải đọa lạc! Ít có ai được gia đình quan tâm nhiều như (Cô/bác...) cho nên đây là phước duyên rất lớn, phải nên trân trọng!

3. (*Con người lúc mất, nếu không bị đọa lạc mà còn được tái sanh về cõi lành, đó là đáng mừng, thế nhưng, ngoài thế giới Cực Lạc ra, các thế giới khác đều có thọ mạng. Nếu kiếp sau, khi từ trần, không được hộ niệm thì (Cô/bác...) cũng trầm luân trở lại mà thôi. Vì vậy, phải coi đây là cơ hội duy nhất cuối cùng mình được hộ niệm, vãng sanh về Phật quốc!*)... Đối với con cháu đang ở xa, không thể về kịp thì (Cô/bác...) cũng đừng trông mong, chờ đợi nữa. Biết rằng Cha mẹ thương con, Ông bà thì thương cháu, đó là tình thương đúng nhưng... không triệt để. Cái triệt để nhất bây giờ là niệm Phật cầu nguyện vãng sanh... Thời gian không còn nhiều nữa!

(Cô/bác...) chỉ còn... tiếng đồng hồ để tìm đến con đường thoát khỏi luân hồi sanh tử mà thôi! Đây là cơ hội duy nhất của (Cô/bác...), đừng lãng phí cho một sự chờ đợi vô ích!

4. (Cô/bác...) thấy đó, thương con - thương cháu mà nằm với tấm thân bất động này, thân mình mình còn không lo được, thương mọi người cũng không giúp được gì, thì có nên tiếp tục như vậy không?! Chính từ chỗ thương mà mình mới phải biến tình thương này rộng lớn hơn - viên mãn hơn, đó là cầu nguyện sự giải thoát cho bản thân và cho cả những người thân trong gia đình mình!

(Cô/bác...) sẽ còn gặp lại con cháu của mình khi đã vãng sanh, chúng ta đâu có đi luôn được?! Chúng ta còn phải quay trở lại đây để giúp chúng sanh, thực hành Bồ tát hạnh nữa! Đừng lầm tưởng đây là lần từ biệt cuối cùng, rồi quyến luyến đau buồn! Những người con cháu trong gia đình dù có gặp được hay không, cũng đều mong cho (Cô/bác...) được vãng sanh nơi thánh cảnh thì tất cả mới có thể an tâm!

5. (Cô/bác...) nên hiểu, Chết và Vãng sanh, là hai việc khác nhau! “Chết” thì sớm muộn gì cũng đọa lạc, nhưng “vãng sanh” thì không những được sống trong cõi nước an vui và có thể quay lại thăm người thân lúc nào cũng được! Niệm Phật là pháp tu không sanh không diệt - về với Phật cũng không phải là chết, vì chúng ta tỉnh táo sáng suốt, nhìn thấy Phật và theo Phật về Tây Phương... cái thân này không cần nữa!

(Cô/bác...) cũng đừng nghĩ, lúc sanh thời mình chưa tu tập được gì, còn mắc phải những lỗi lầm sai trái thì làm sao chư Phật tiếp độ..?! Đó là tâm nghi ngờ chúng sanh... Bởi vì chắc chắn, vô lượng kiếp trước (Cô/bác...) đã biết tích công bồi đức nên giờ đây mới được hạnh ngộ Ban Hộ niệm - được gặp đại nguyện chư Phật - được niệm hồng danh A Di Đà Phật. Đó là phước của (Cô/bác...) cũng lớn lắm rồi, đừng phân vân nghi ngờ nữa!

“Gieo nhân Tịnh Độ thì vãng sanh Tịnh Độ, Gieo nhân Địa Ngục, ắt phải nhận quả Địa Ngục”. Đau khổ hay an vui, Luân Hồi hay Tịnh Độ, chỉ cách xa một ý niệm mà thôi. Nếu đã lập chí hướng thiện, lập

nguyện kiên cố ... buông xả, tín nguyện niệm Phật tướng Phật thì tương lai... nhất định được thấy Phật!

6. A Di Đà Phật. Chúng con có đôi lời (*khuyến tấn*) như vậy, mong (Cô/bác...) từ nay đã giác ngộ được cuộc đời, sanh ra tay trắng, ra đi cũng trắng tay. Thế gian là giấc mộng dài chẳng thật, chẳng thể trì giữ, làm sao níu kéo..?! Phải mau buông bỏ đi mà hoàn thành trách nhiệm với gia đình mình - vãng sanh Tây Phương.

(Cô/bác...) cũng nhớ là, chỉ có một cảnh giới duy nhất khi mãn báo thân này, sanh về đó thì mới được an vui kiết tường, đó là niệm A Di Đà Phật và về với A Di Đà Phật. Mỗi người xưa nay vốn đã đầy đủ công đức trí tuệ, nếu đời này không quyết cầu vãng sanh thì còn đợi đến đời nào nữa?!

... Vì sáu nẻo luân hồi đều do một niệm làm chủ. Nếu quyết trì niệm Phật hiệu “A Di Đà”, thì “thân” tuy hoại nhưng “tâm” không hoại. Quyết sẽ được Phật lực tiếp dẫn mà vãng sanh nơi an dưỡng quốc Tây Phương Cực Lạc! Nam mô A Di Đà Phật.

(5) Thực hành Tín - Hạnh - Nguyện

- “Tín” là tin: Tự - Tha, Nhân - Quả, Sự - Lý.
- “Hạnh” là chấp trì danh hiệu Phật cho được “Nhất tâm bất loạn”.
- “Nguyện” là quyết thoát khỏi Ta Bà, cầu sanh về Tịnh Độ.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

(Bát Cát Tường: Song Ngư, Matsyayugma)

Hướng dẫn lần 7

- Hoá giải buồn giận gia đình -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thừa (Cô/bác...), *(phàm là người khi sống, ai cũng bận rộn mưu sinh cho đến chết mới thôi nhưng “tâm” với “nghiệp” lúc này thì vẫn đeo mang theo mình)*. Chư cô đức dạy: “Khi chết đi, muôn thứ đều bỏ hết, chỉ có nghiệp theo thân”. Theo nghiệp thọ báo, người sanh trong đường lành thì ít, kẻ chịu đọa lạc thì nhiều, đó cũng vì không giác ngộ được **“Sanh tử là việc lớn. Vô thường nhanh chóng. Tam đồ đáng sợ”**.

Bởi vậy, nếu thần thức (Cô/bác...) chưa xuất khỏi thân thể thì hãy thanh tịnh và lắng nghe lời... **“khai thị”**. Phải nhớ, *(tất cả các ác nghiệp đang đợi (Cô/bác...) xao lãng niệm Phật để chìm (Cô/bác...) vào cõi khổ! Phải thật cẩn thận để quan xét sự thật)*... Gia đình chỉ là môi ân oán nhiều đời kiếp tụ lại. Nay duyên này đã hết, ta mới phải xa lìa người thân như vậy! Nếu không hiểu mà còn tiếc nuối - lo lắng, còn thương nhớ - buồn giận con cháu v.v... thì đó là niệm mê. Niệm vô minh, niệm phiền não mà bỏ quên niệm Phật thì tất phải nhận chịu ác báo *(theo luật Nhân Quả)*!

2. Nếu (Cô/bác ...) cảm thấy không được tự do, các sự khổ ép ngặt, thì càng phải buông xả hơn nữa... đừng chấp trước, than trách, giận hờn bất cứ một ai hết! Phải biết: “Vạn pháp giai không nhưng Nhân quả thì bất không”... Mọi việc ở đời đều là cộng nghiệp chiêu cảm, đều là “Vận mệnh” sắp đặt, là “Nhân duyên” hội ngộ, “Nhân quả” công bằng. *(Trong đời, ai cũng có người thương kẻ ghét, chẳng có ai mà được một bề kính trọng hoặc một bề chê bai cả. Chỉ có nghiệp mình gây thì tự mình trả.)*

... nếu gặp phải những chuyện phiền não thế gian, *(đó cũng là đang trả nợ nghiệp, cho nên)* cứ xem như tai không nghe, mắt không thấy, nên hoan hỷ chấp nhận, trải lòng tha thứ, niệm niệm đều hướng về chư Phật thì mới đoạn trừ được nghịch duyên! Hơn nữa, Cực Lạc thế giới là nơi các bậc thiện nhân lưu trú. Đức Phật rất từ bi, tiếp dẫn (Cô/bác...) về Tây Phương nhưng về đó, (Cô/bác ...) vẫn e rằng ở với người này không quen, ở với người kia phiền não trái mắt, thì đây chính là lý do khiến (Cô/bác ...) chưa được vãng sanh..!

3. (Cô/bác...) cũng đừng nên tiếc nuối bất cứ một điều gì! Chết là chết cái thân giả tạm thôi chứ cái chơn tâm của (Cô/bác...) thì không thể mất đi đâu được?! (*trong Trung âm thân, ý thức, ký ức, linh tánh còn nguyên vẹn*) Đức Phật dạy phải cầu sanh Tây Phương, vì về đó ta mới được sống với chơn tâm bất sanh bất diệt - tự tánh thanh tịnh của mình! Nếu không hiểu mà cứ chấp trước thì thử hỏi, sanh tử luân hồi bao giờ mới dừng lại..?!

Thân này là gốc nghiệp tạo... nên ta mới phải chịu khổ với nó! Nếu nó là thật thì không bao giờ huỷ hoại - đã biết nó là giả thì phải từ bỏ nó ngay đi! Nay mai nó sinh thôi lên, (Cô/bác...) bám víu vào chỉ thêm kinh sợ - hãi hùng.

4. Đức Phật A Di Đà có lời nguyện: Nếu chúng sanh trong mười phương nghe danh hiệu Ngài, phát lòng tin ưa, nguyện sanh nước Ngài, mạng chung, niệm từ một cho đến mười niệm, đều được vãng sanh... Lời chư Phật dạy đều là chân thật, không bao giờ trái với bản nguyện của mình. (Cô/bác...) hãy tin đi rồi thấy chớ đừng đợi thấy mới chịu tin. Đó là tâm nghi ngờ, tâm không thật thà thì tự mình chướng ngại với tha lực chư Phật chứ chẳng phải đức Phật không muốn cứu độ! (*có cảm thì Phật mới có ứng*)

5. Muốn thành tựu giải thoát thì phải có Tín tâm. Tín là không nghi, một phần tin thì một phần lợi ích, mười phần tin thì mười phần lợi ích. Phải tin có Phật A Di Đà, tin vào đại nguyện chư Phật, tin một câu Phật hiệu tiêu 80 ức kiếp trọng tội sanh tử. Chí tâm niệm Phật sẽ được Phật lai nghênh tiếp dẫn... Nhiếp tâm niệm Phật thì tất được vãng sanh về cõi Phật.

6. Để giúp người thân quay về nẻo chánh... không phải việc đơn giản! Nhưng (Cô/bác...) (*cũng không cần nói hay, hay là diễn pháp giỏi,*) chỉ cần dùng thoại tượng thay cho lời khuyên nhắc nhưng người thân sẽ chịu tin tưởng nghe theo! Bởi vậy, nếu thật vì muốn cứu độ cho gia đình mình, nhất định phải buông bỏ trần duyên, thiết tha niệm Phật hơn nữa! Phải mạnh mẽ hơn, trang nghiêm hơn, chí thành chí thiết - tinh tấn không ngừng... thời gian không còn nữa, một phút chần chừ, một phút quyền luyến... đánh mất cơ hội, thì trăm kiếp ngàn kiếp nữa phải gánh chịu khổ nạn.

7. Nhân đây, chúng con cũng có đôi lời muốn nói với chư vị oan gia của (Cô/bác...) rằng: Thừa chư vị, trong mười phương chư Phật thì A Di Đà đệ nhất. Cứu phẩm độ chúng sanh, oai đức vô cùng cực. Nguyên cầu chư vị quy y - sám hối tội chướng, cùng (Cô/bác...) chuyển oán thành thân - làm pháp lữ bạn lành, cùng nhau chuyển biến nghiệp lực thành biên Liên Trì, chư Phật độ sanh... Nguyên cầu ngã thi kiếp, chư vị oan gia trái chủ nghe được pháp mâu này tín thọ phụng hành. Công đức niệm Phật tất không bị uổng phí. *(Phàm được bao nhiêu phước thiện, chí tâm xin hồi hướng. Nguyên cùng người niệm Phật, cảm ứng tùy thời hiện. Kiến văn giai tính tấn, đồng sanh Cực Lạc Quốc)*... Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần 8

- Khai thị niệm Phật -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thừa (Cô/bác...). Từ khi (Cô/bác...) xả bỏ báo thân đến nay đã được **...** giờ đồng hồ rồi! (Chỉ còn... giờ nữa thì chúng con xin phép thăm dò thoạt tương, để biết (Cô/bác...) đang chiêu cảm cảnh giới nào mà trợ giúp (Cô/bác...) hướng về những cảnh giới thanh cao). Trong lúc này (Cô/bác...) hãy sáng suốt chọn lấy con đường thoát khổ, đó là... nguyên cầu sức gia trì của Đức Phật A Di Đà. (Cô/bác...) không nên nằm đây, tiếp tục chấp vào tám thân, nhà cửa, con cháu xa xôi chưa về kịp của mình nữa.

Trong cuộc đời mình, dù ta có được mọi sự ưu đãi cũng là đưa tay bắt bóng, cuối cùng chỉ là tay không. Cũng vậy, gia tài, sự nghiệp, vợ

con - tất cả như lâu đài trên cát. Hết duyên - vô thường đến thì cát bụi phải trở về cát bụi! Mọi việc thế gian đều là bọt nước bóng biển - phù du ảo mộng không bền chắc. Ta sanh chẳng đem đến, chết cũng chẳng đem theo được gì..! (Cô/bác...) phải buông xuống là lẽ đương nhiên! Cần gì phải (*vọng tưởng*) lo lắng cho thêm (*tổn*) hại thân mạng?!

Sanh - Già - Bệnh - Chết là chuyện không ai tránh khỏi, có sanh thì có tử, giải quyết sanh tử mới là việc trọng đại!... (Cô/bác...) giải quyết khổ đau cho mình thì tức là đang cứu độ cho gia đình mình. Tự mình chấm dứt sanh tử thì sau này mới (*có thể*) chấm dứt sanh tử cho người thân được..!

2. Hơn nữa, chúng ta đã tu tập thì phải có tâm ưu thích và chán ghét. (Cô/bác...) nên ưa thích cảnh Tây phương, mà nhàm chán cái thân bệnh tật này đi! Sống ở thế gian, sanh khổ, bệnh khổ, già càng khổ hơn, chết rất là đau khổ, hôi thối bất tịnh, có gì là vui! Hơn nữa, không sanh về Tây phương thì nhất định bị luân hồi, nếu bị luân hồi, nhất định đọa Tam đồ. Đây là việc khó tránh khỏi, đọa Tam đồ thì quá khổ, vào thì dễ nhưng thoát ra... rất khó!

3. Có lẽ vì chưa hiểu tam đồ khổ báo nên (Cô/bác...) cứ khởi Buồn - Thương - Giận - Ghét hoài như vậy, thế nhưng hiện tại, (Cô/bác...) đang sống trong Thân Trung Âm, đó không phải cảnh giới tái sinh (*chính thức*)... đừng hiểu lầm rồi coi vậy là an toàn! 8 đến 12 giờ sau khi mất, (*cảnh giới chiêu cảm*) - nghiệp lực an bài, lúc đó phải uống nước sôi - nằm giường sắt nóng - ngồi bàn chông - bị chiên trong chảo dầu... đau đớn cùng tột rồi thì ân hận đã muộn.

Trong kinh Phật dạy, tất cả nỗi khổ thế gian gộp lại không sao sánh bằng cái khổ của Ngạ quỷ - Súc sanh, mọi sự thống khổ của Ngạ quỷ - Súc sanh chẳng thể sánh bằng cái khổ của Địa ngục, đó chỉ là giọt nước trong biển cả, cái khổ trong Địa ngục không thể nào nói hết! ("*Vạn kiếp nan xuất, thống bất khả ngôn*".)

Lời Chư Phật dạy đều là chân thật, một chút chẳng hù dọa. (Cô/bác...) phải tự cứu mình đi! (*Chỉ có mình mới có thể cứu mình,*) Gia đình, Ban Hộ niệm cũng không thể niệm Phật thay cho (Cô/bác...) được mà tự (Cô/bác...) phải nhìn thấu và buông xuống.

4. (Cô/bác...) nhớ là, nguyên nhân Đức Như Lai ra đời chỉ để nói bản nguyện Đức Phật A Di Đà, bản nguyện đó là khuyên chúng ta niệm Phật..! Phải tin sâu và phát nguyện vãng sanh - Mạnh dạn sám hối tội lỗi - Không sợ chết, mong muốn được vãng sanh - Buông xả mọi vướng mắc - Thiết tha mà cầu sanh Tịnh Độ.

Các con của (Cô/bác...) cũng đã thành tâm niệm Phật - lạy Phật, nguyện (*phóng sanh*,) làm công đức phước thiện hồi hướng cho hương linh. Đây là những người con hiếu thảo... (Cô/bác...) phải thể hiện tình thương viên mãn hơn là hãy cầu nguyện vãng sanh, để còn thuận duyên cứu giúp con cháu mình tất cả được đoàn tụ bình yên nơi Tây Phương Cực Lạc.

A Di Đà Phật, chúng con cũng có đôi lời nói với chư vị oan của (Cô/bác...) rằng: Xin chư vị oan gia trái chủ đại từ đại bi tha thứ, đừng trả thù, gây khổ đau cho (Cô/bác...) nữa. Nhân quả... chư vị chớ ngại người tu niệm Phật vãng sanh, chư vị mãi trôi lăn trong sanh tử luân hồi!

Thân nhân gia đình và Ban Hộ niệm xin hứa thay (Cô/bác...), thành tâm làm các công đức phước thiện, hồi hướng cho chư vị, xin chuộc lại lỗi lầm đã gây. Để quý vị nhờ tha lực của chư Phật. Ngài phóng quang gia hộ cho quý vị, mở rộng tâm lượng, mở rộng trí tuệ, để quý vị kết được pháp duyên với A Di Đà Phật, để niệm A Di Đà Phật, và đi về Tây Phương Cực Lạc. Mong chư vị hãy cùng chúng con... quyết một lòng niệm Phật, nguyện sanh về Tây Phương, thành tựu đạo vô thượng. Nam mô A Di Đà Phật.

>>> *Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:*

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần 9

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thưa (Cô/bác...), việc hệ trọng nhất đời người không gì bằng chuẩn bị cho lúc lâm chung, bởi vì người chết đi, “siêu” hay “đọa” đều do cận tử nghiệp “thiện” hay “ác”. Đức Phật dạy: “Vạn pháp duy tâm tạo”, cho nên muốn tránh cận tử nghiệp ác thì:

- **Điều thứ nhất:** (Lúc này) (Cô/bác...) không được khởi tâm sân giận, buồn bực...

- **Điều thứ hai:** Phải dứt trừ tâm oán thù, hiềm khích...

- **Điều thứ ba:** Không khởi tâm yêu mến con cháu, luyện tiếc của cải, tài sản... nữa! Nhiều người rớt trong Tam đồ ác đạo (*cũng*) chỉ vì vương chấp Tham - Sân - Si, chẳng chịu buông bỏ tiền tài danh lợi, tình cảm thế gian.

(Cô/bác...) nên hiểu, tạo dựng sự nghiệp thế gian chỉ được một đời một kiếp này, nhưng lúc lâm chung phải xả bỏ dứt khoát thì mới thành tựu được sự nghiệp lớn hơn - vãng sanh Tây Phương, mới chính là sự nghiệp đời đời kiếp kiếp của chúng ta! Nhưng vãng sanh được hay không là do có chịu buông xả và niệm Phật hay không, chứ đừng lo rằng niệm Phật mà chẳng được Phật tiếp dẫn. Duy chỉ có “Hữu duyên thì Phật độ, Vô duyên thì Phật chẳng thể gia trì” mà thôi! “Hữu duyên” là như (Cô/bác...) đây, lúc lâm chung được hạnh ngộ với đạo tràng - rồi chịu niệm Phật - phát nguyện vãng sanh, thì đây là “Hữu duyên”. (Cô/bác...) có duyên phần phước thiện nhiều lắm rồi, cho nên hãy nương đó mà cầu sanh Tịnh Độ.

Nếu oan gia trái chủ quá vãng, có đến tiếp dẫn cảnh tượng hãi hùng thì cũng không sợ hãi. Hãy yên tâm vì Ban Hộ niệm luôn bên cạnh tha thiết sám hối... xin chur vị oan gia tha thứ bỏ qua và trợ duyên cho (Cô/bác...) an ổn niệm Phật!

Ban Hộ niệm có đôi lời khuyến tấn như vậy, mong là giờ đây (Cô/bác...) chỉ còn (*hướng đến*) một tâm niệm duy nhất (*, một mục đích giải thoát tối thượng cuối cùng,*) đó là: Nhớ Phật - Tưởng Phật và... Niệm Phật mà thôi. Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh một tiếng khánh và chuyển qua phần : **THĂM DÒ THOẠI TƯỚNG**

(Tu hành có được nhất tâm, thành công chắc chắn như cầm trong tay!)

Hướng dẫn khai thị khi thăm dò thoại tướng

Trong bộ “Tứ Thư Tây Tạng” đã nói rõ: Sự cầu nguyện trong thân người dường như ít hiệu quả nhưng ở “thân trung âm” thì hiệu quả lại mãnh liệt. Lúc này, “thần thức” cần được gia đình hộ niệm rất nhiều mới có thể tỉnh giác để thiết tha hòa nhập vào tâm giác ngộ của chư Phật. Thời gian càng về sau, cơ hội giải thoát càng khó khăn hơn, vì có sự liên kết mãnh liệt giữa người mất và nơi chốn họ lìa trần, nhất là với những trường hợp bảo tử. Cứ 7 ngày một lần, thần thức phải sống trở lại trong những kinh nghiệm chết hãi hùng với nỗi khổ đau gia tăng gấp 7 lần. Do vậy, những người chết do tai nạn, tự sát, chiến tranh hay là nạn nhân bị ám sát, thường rơi vào sự sợ hãi tột cùng và luôn bị giam hãm trong những kinh nghiệm chết khủng khiếp ấy, nên rất khó được siêu thoát.

“Tứ Thư” cũng nói rằng: “Thân trung âm có khả năng siêu phàm nên có thể thông hiểu những giáo lý cao. Trí nhớ gấp 9 lần lúc sống”. Do đó, sự khai thị suốt 49 (hoặc mở đĩa thuyết giảng, khai thị niệm Phật), nhắc đi nhắc lại, rất hữu ích để hướng dẫn thần thức, trau dồi sự hành trì tu tập, chuyển hoá tập khí vô minh phiền não và hồi hướng công đức lành này, phát nguyện vãng sanh về Tây Phương..!

Việc thăm dò hơi ấm (6) để biết thần thức đang **chiêu cảm** cảnh giới tốt hay xấu trong 3 giai đoạn của sự chết rất quan trọng. **Tuy vậy, phải hiểu rằng, điểm ấm dù sao chỉ là bổ túc thêm cho phần thoại tướng ra đi mà thôi.** Nhiều thông tin cho rằng hơi ấm tập trung ở những điểm khác thì tốt hơn, thế nhưng tùy từng Pháp môn khác nhau mà có những kiến giải khác hợp với Pháp môn ấy. Vì vậy, xin được nhắc lại: **Theo đường lối phương pháp Hộ Niệm,** mặc dù

thăm dò hơi ấm là rất cần thiết, nhưng cũng không nên **đơn thuần** dựa vào đây để xác quyết bất cứ việc gì, bởi vì còn có rất nhiều yếu tố khác kèm theo mà chỉ khi nghe các bài giảng của H.T Tịnh Không, H.T Thích Giác Khang hoặc các bài chia sẻ Hộ niệm của cư sĩ Diệu Âm thì vấn đề mới có thể được sáng tỏ hơn ..!

Sau khi thăm dò hơi ấm xong, thông báo cho thần thức biết cảnh giới của họ, **như một lời cảnh tỉnh - nhắc nhở.**

(6) *Ấm nghĩa là không lạnh bằng nhiệt độ trung bình của cơ thể.*

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

1. Thưa (Cô/bác...), sau khi cùng mọi người niệm Phật thì ít nhiều tâm thức cảnh giới của (Cô/bác...) đã có sự chuyển biến! Giờ đây, chúng con xin phép thăm dò thoai tướng, để biết (Cô/bác...) đang chiêu cảm cảnh giới nào mà tiếp tục hộ niệm. Nếu những xúc chạm chẳng may cảm thọ nên đau khổ thì (Cô/bác...) cũng hoan hỷ tha thứ và tiếp tục niệm Phật theo mọi người, đừng cho gián đoạn!

>>> *Nói với mọi người tiếp tục niệm Phật rồi người Khai Thị bắt đầu nhẹ nhàng thăm dò hơi ấm. Khởi đầu từ hai lòng bàn chân, đầu gối, bụng, ngực, trán, đỉnh đầu. **Khi thăm dò, tuyệt đối không động chạm những nơi cơ thể người mất bị đau nhức lúc sống. Ví dụ: Bị đau tay thì không đụng vô tay v.v** ... Thăm dò xong, đánh khánh một nhịp, mọi người ngừng niệm Phật. Nếu cơ thể mềm mại, ấm đỉnh đầu thì nhắc nhở hương linh tiếp tục niệm Phật. Sau vài giờ được niệm Phật, nếu toàn bộ cơ thể đã lạnh hết, lúc này có thể hồi hướng công đức như phần **Thông báo – kết thúc Hộ niệm trang 70**, xem như buổi Hộ niệm được viên mãn. Nếu **trường hợp thân thể vẫn còn hơi ấm, chân tay chưa mềm mại, người còn cứng, miêng chưa tự khép** thì nên tiếp tục Khai thị - Hộ niệm. **Gợi ý thông báo cho mọi người và người mất như sau:***

Nam mô A Di Đà Phật. Thưa (Cô/bác...). Sau khi thăm dò thoai tướng thì Ban Hộ Niệm nhận thấy, hơi ấm đang dồn ở (đầu gối/bụng/ngực/trán)... của (Cô/bác...) trong khi đó, người và tay chân (Cô/bác...) vẫn chưa mềm mại - còn cứng, chứng tỏ (Cô/bác...) chưa chịu buông xả thân tâm, hoàn cảnh thế gian...

Bởi vậy, dù có lo lắng - vướng bận bất cứ điều gì đi nữa thì (Cô/bác...) cũng phải buông bỏ ngay...! Nếu không bị tái sanh trong ác đạo đó là may mắn, thế nhưng không thể viên mãn bằng được vãng sanh về thế giới Tây Phương. Vậy mà...

>>> ***Chọn một trong những thoai tướng sau để thông báo cho hương linh***

1. Hiện nay, hơi ấm trên người (Cô/bác...) đang tập trung ở Lòng bàn chân tức là chiêu cảm đường Địa ngục.

2. Hiện nay, hơi ấm trên người (Cô/bác...) đang tập trung ở Đầu gối tức là chiêu cảm đường Súc sanh.

3. Hiện nay, hơi ấm trên người (Cô/bác...) đang tập trung ở Bụng tức là chiêu cảm đường Nga quý.

4. Hiện nay, hơi ấm trên người (Cô/bác...) đang tập trung ở Ngực tức là nhân địa tương lai trở lại làm người và tất nhiên phải đón nhận tiếp nỗi khổ của kiếp người.

5. Hiện nay, hơi ấm trên người (Cô/bác...) tập trung ở Trán tức là chiêu cảm những cõi thiện lành (*trong lục đạo*) - vẫn chưa thoát khỏi luân hồi nên sớm muộn gì cũng phải trở lại tam đồ ác đạo.

.... đây là một sự chuyển kiếp tái sinh sai lầm, (*là con đường trầm luân thọ khổ muôn kiếp, mà không một ai muốn bước chân vào!*). Hãy hồi tâm tỉnh giác - nhất tâm niệm Phật để tự cứu lấy số mạng của mình. Thời gian sắp hết rồi..!

Tâm niệm thứ gì thì sẽ ra thứ ấy. (*Kinh Hoa Nghiêm dạy rằng: “Duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”*), **Tâm tưởng sự thành, tâm tạo ra các cảnh giới**, (*điều đó đúng với người sống theo Nhân quả! Còn với (Cô/bác...), thì cảnh giới thay đổi theo tâm tính ngay lập tức.*) (Cô/bác...) nương diệu pháp này, buông xả thân tâm, chánh niệm rõ ràng, tâm không ngăn ngại, không mong cầu. Thật bình yên, thật thành tâm niệm Phật thì “Phật thị môn trung, Hữu cầu tức ứng”. Quyết một lòng niệm Phật, hồi quang phản chiếu, hòa nhập với Phật (*tự*) tánh thanh tịnh... thì con đường vãng sanh là chắc chắn. Bởi vậy, nếu cảm thấy:

- Thân thể, bệnh tật càng đau khổ, thì phải càng quyết lòng xả bỏ nó hơn! Thương con cháu nhiều bao nhiêu, phải càng mong sớm được thành Phật nhiều bấy nhiêu.

- Đối với tài sản, danh vọng... hưởng thụ nhiều hay ít, số mạng đã an bài, có muốn hơn cũng chẳng được (*Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiên định*). Chỉ có buông xuống càng nhiều, thì mới thu lại lợi ích càng nhiều mà thôi!

3. Người xưa có nói:

“Trăm năm trước, thì ta chưa có./ Trăm năm sau, có cũng như không.
Cuộc đời sắc sắc không không./ Trăm năm còn lại tấm lòng từ bi“.

Trong dòng thời gian vô cùng - không gian vô tận, đời người là giấc mộng không thật, chỉ có vô thường là nắm chắc trong tay... Cho nên, không quay về (*sống*) với tâm chân thật thì cuộc đời này thật không có ý nghĩa!

4. (Cô/bác...) phải hiểu, tâm chân thật vốn là Phật! Cũng vậy, muốn tương ứng với tâm Phật thanh tịnh - muốn hào quang của chư Phật tiếp dẫn, thì phải chuyển ngay tâm mê thành tâm giác, từ tâm phàm thành tâm thánh. Tâm phàm là tâm quyền luyến, thương ghét giận hờn, hơn thua phải trái... Tâm thánh là tâm xả bỏ tất cả!

Bỏ hết tất cả thì ta mới được lại tất cả. Đức Phật luôn thương xót chúng ta, muốn cứu độ về miền Cực lạc thanh tịnh nhưng do chúng ta cứ chấp trước, không chịu buông xả... nên mới phải vương nạn Nga quý, Súc sanh mà thôi..?! Giờ đây, mong cho (Cô/bác...) tấm lòng chân thiết, một niệm chuyên chú nơi câu Phật hiệu. Luôn nhớ cái khổ Tam đồ mà tỉnh ngộ sợ hãi, buông bỏ huyễn cảnh, dứt khổ tu chánh. Chân tín phát nguyện, quyết lòng cầu đạt vãng sanh. Nam mô A Di Đà Phật.

>>> *Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban Hộ Niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:*

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

(Bát Cát Tường: Bảo Bình, Kalasha)

Hướng dẫn lần 10

- Sám hối oan gia -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật <3 lần>

Thưa chư vị oan gia trái chủ của (Cô/bác...). Hôm nay, đầy đủ nhân duyên chúng con đến đây niệm Phật cho (Cô/bác...), thì bao nhiêu công đức hồi hướng cho (Cô/bác...), cũng bấy nhiêu công đức xin hồi hướng đến quý vị oan gia.

Vì nhiều kiếp trước, (Cô/bác...) đã tạo tội với quý vị nên giờ quý vị tới đây đòi nợ, trả thù là phải, thế nhưng thiết nghĩ, trong giờ phút quý vị thỏa mãn lòng sân hận của mình mà trả thù (Cô/bác...) thì đó cũng không phải là sáng suốt.

Chư cô đức đã dạy:

Nhất niệm sân tâm khởi

Bá vạn chướng môn khai

Tương báo kéo dài chỉ vì một phút sân hận, rồi mình cũng (*không tránh khỏi*) đọa lạc, cũng phải chịu khổ nạn sinh tử luân hồi, thì (*niệm*) hồi tiếc này không gì sánh bằng! Quý vị khởi tâm kết oán là tự gây chướng ngại cho mình. Một niệm sân hận, tâm niệm trả thù tuy nhỏ bé, nhưng mở ra trăm ngàn cánh cửa đọa lạc..!

Bởi vậy, hãy chuyển biến tâm ý, nỗ lực tu hành. Cứ tùy thuận, tuân theo Tham - Sân - Si - Phiền não chỉ kéo dài thêm đau khổ cho bản thân mà thôi!

Với người bệnh khổ suy yếu nhân gian, xin từ bi hộ niệm, chớ đừng quấy phá khiến họ bất an. Chúng sanh không có Phật Pháp thì biển nghiệp mênh mông - khó lòng thoát ly sinh tử. Dù là oan gia đối đầu báo oán đi chăng nữa, nhân quả thiện ác cũng như bóng theo hình!

Tuy quý vị luân hồi - nghiệp lực dẫn dắt, đọa trong cảnh khổ bấy lâu, thế nhưng vẫn có thể nương cơ duyên này, nghe Kinh - niệm Phật, đoạn ác tu thiện. Tích công lũy đức, lấy tâm thương yêu chân thành, hoá giải vô lượng oán thù. Hộ trì người lâm chung, nhất tâm cầu sanh Tịnh Độ thì quý vị sẽ được muôn phần lợi ích.

Gia đình (Cô/bác...) đã thành tâm niệm Phật, lạy Phật, sám hối, cũng như con cháu hứa sẽ (*mãi vật phóng sanh...*) làm nhiều phước thiện hồi hướng cho quý vị, mong quý vị hãy hoan hỷ tu phước - nhân lành khiến cho tăng trưởng lòng từ, vui bớt nghiệp tội trong vô lượng kiếp.

Quý vị phát khởi thiện tâm, (*tạo thuận duyên*) giúp (Cô/bác...) chánh niệm niệm Phật thì công đức (*này*) thù thắng vô cùng ... Giờ đây hãy nương theo đại chúng, nhất tâm niệm... A... Di... Đà... Phật... Lắng tâm niệm Phật, đem tâm thanh tịnh này phát nguyện vãng sanh thì (*đó là Ý nghiệp làm lành. Khi xưng niệm Phật hiệu đó là Khẩu nghiệp làm lành. Chắp tay lễ Phật là Thân nghiệp làm lành. Do ba nghiệp thanh tịnh, nên diệt trừ 80 ức kiếp trọng tội. Nhờ hạnh nguyện nương nhau nên*) chiêu cảm mười phương chư Phật, (*đồng*) phóng quang hộ trì - vượt thoát nẻo luân hồi - vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nam Mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần **HƯỚNG DẪN LẦN 11**

Hướng dẫn lần 11

- Tổng hợp tháo gỡ vướng mắc gia đình, tài sản -
Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:
Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thừa hương linh (Cô/bác...). Giờ này (Cô/bác...) đã được niệm Phật hộ niệm gần... giờ đồng hồ rồi, nếu bây giờ (Cô/bác...) vẫn chưa chịu buông xả vạn duyên mà theo Đức Phật, vãng sanh Tây Phương thì thật đã bị chướng ngại rồi!

(Cô/bác...) cứ hoan hỷ, vui vẻ bỏ qua tất cả mọi sự mọi việc còn đang ưu tư lo lắng đi! Những tâm nguyện của (Cô/bác...) (*lúc còn sống,*) mọi người trong gia đình đều hiểu, xin hứa sẽ thực hiện và lo

liệu thật chu toàn... Chư cô đức dạy rằng: Tâm luân hồi thì tạo nghiệp luân hồi, lấy cái tâm này mà niệm Phật thì cũng đọa Địa ngục - Nga quỷ - Súc sanh... hưởng chi (Cô/bác...) cứ lo nghĩ, lưu luyến, trách móc, chờ đợi (*như vậy*)... thì chắc quả báo tái sanh rất khủng khiếp!

Chân tướng cuộc đời... Duyên tụ thì sanh, duyên tan thì diệt... Cũng như tuổi thọ vậy, (Cô/bác...) đã hưởng thọ/ dương... tuổi, như vậy là có duyên... năm với gia đình mình. Khi thọ mạng kết thúc thì coi như đã hết duyên, ta nên an lành chấp nhận ra đi. Đây không riêng gì (Cô, Bác...), nhiều người có sống thọ hơn trăm tuổi rồi cũng phải ra đi. Đó là luật lệ chung cho mọi người: Mạng sống trong hơi thở, nào có phân biệt ai?!

2. Trong vòng sanh tử, bao nhiêu lần đau khổ từ biệt người thân như vậy đã đủ! Lần này (Cô, Bác...) hãy đổi cái thân bất tịnh đau khổ (*trong lục đạo*) để lấy tấm thân kim cang bất hoại - thân đoạn nghiêm trong suốt - vàng ròng kim sắc ở Tây Phương, đó mới là (*quyết định*) sáng suốt.

(*So với thế giới Tây Phương Cực Lạc*) Cõi Ta Bà này có gì đâu mà (Cô, Bác...) phải lưu luyến tiếc nuối! Sự nghiệp (Cô, Bác...) gây dựng ở đây thì ở Tây Phương đều có và tốt đẹp hơn gấp bội lần... Khi vãng sanh về đó thì liền được sống lâu, sắc tốt, yên vui, sức mạnh và trí tuệ. Được bến bờ, núi báu, cừu lâu, châu ngọc, lầu đài, xe cộ, trang sức, cõi sống an vui v.v... tất cả đều là của mình, vậy thì không đáng mong cầu hơn (*cõi ngũ trược này*) hay sao?! (Cô/bác...) tạm buông bỏ đi tất cả thì tương lai sẽ được lại tất cả. Bởi vậy hãy buông xả thật nhiều hơn nữa!

3. (Cô/bác...) nên hiểu, tất cả sự vật chỗ hiện ra do nhân duyên hòa hợp. Sự sum họp gia đình là duyên “Có ân, có oán, có đòi nợ, có trả nợ”. Ví như trong gia đình, có người rất hiếu thảo, rất tốt với (Cô/bác...) thì đó là vì kiếp trước, từng được (Cô/bác...) giúp đỡ nên kiếp này đến báo ân. Lại có người được (Cô/bác...) thương yêu, lo lắng thì xem như (Cô/bác...) từng nợ nần tiền bạc, ân nghĩa với họ nên mới phải đáp đền lại. Hoặc có người ngoài xã hội luôn chống trái, hiềm khích, bực bội với (Cô/bác...) thì tức là do (Cô, Bác...) gây thù kết oán trước nên mới bị lấy oán báo ân v.v...

Trong kinh dạy, duyên nghiệp do tình cảm sinh, thì dùng tình cảm giải quyết, duyên nợ do vật chất, sanh mạng gây ra - phải dùng hình thức tương tự đáp trả. Trong kiếp nhân sinh, không hiểu lý lẽ mà cứ đê (*sợ dâ*) vô minh tình cảm trói buộc, thì đó là tự chuốc lấy khổ đau.

4. Các vị Đại đức dạy rằng: ”Con cháu là oan gia, cửa nhà là nghiệp báo”. Phạm điều gì cản trở sự vãng sanh thì nên xem, đó là ác nghiệp, đang khiến ta phải chịu đọa đày, cho nên phải buông xả mọi thứ..! “Buông xả” chính là chịu niệm Phật. Mọi việc trên đời (*như lý tưởng, sự nghiệp, trách nhiệm, gia đình người thân,*) có lo lắng cách mấy cũng không bao giờ trọn vẹn. Chỉ có vãng sanh về Tây Phương, (Cô, Bác...) mới có đầy đủ công đức, phước đức để mang đến an vui, chấm dứt khổ đau cho người thân của mình mà thôi!

Cổ đức dạy: “Ái bất trọng bất sinh Ta Bà, niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ” cho nên một ý niệm giác ngộ thì liền về Tây Phương hưởng an lạc. Một niệm mê mờ đành chấp nhận thương đau vạn kiếp. Bây giờ, thời thế hiểm ác, tai nạn dồn dập - (Cô, Bác...) phải tự cứu mình đi..! Chư Phật rất từ bi, phương tiện cho (Cô, Bác...) đời nghiệp vãng sanh, mang theo nghiệp mà vãng sanh nhưng đó là nghiệp cũ... chẳng phải nghiệp mới! (Cô, Bác...) cứ suy nghĩ, vọng tưởng đó là tạo nghiệp mới, cho nên phải buông xả tất cả..! Còn giữ một chút cũng chẳng thể vãng sanh..! (*Muốn được vãng sanh thì phải có tâm vị Bồ Tát, tâm của một vị Phật tương lai.*)

5. Cô/bác... phải (*hiểu! Về Tây Phương không phải cho ai hết, không phải nhờ ai hết, mà đó là cho chính chúng ta. Cho nên phải từ nỗ lực bản thân để*) nhìn thấu và buông xuống!

Chư cổ đức dạy: Sanh ký, tử quy. Cuộc đời chỉ là quán trọ, con người chỉ là lữ khách, đến để rồi đi. Thế giới Cực Lạc mới là nơi an vui, là quê hương an dưỡng phải sớm tìm về!

Cơ hội được vãng sanh lần này rất hy hữu nhưng không phải không làm được. Chúng ta làm được thì chư Phật mới nói cho ta biết! ... Vãng sanh được hay không là do có tin có nguyện hay không mà thôi... Dù cho nghiệp ác quá nặng, nghiệp lành quá yếu, nhưng thành kính niệm Phật, thành tâm hối cải, vẫn được chư Phật phóng quang

niếp thọ ... vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
 Ở phương Tây thế giới an lành
 Con nay xin phát nguyện vãng sanh
 Cúi xin Đức từ bi tiếp độ
 Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
 A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niệm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần 12

- Khai thị trong pháp -

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thưa (Cô, Bác...), đến đây thì (Cô, Bác...) đã xả báo thân được ... giờ đồng hồ rồi. Theo định luật vô thường, có sanh thì có tử, có hội họp thì có chia ly, đó là điều tất yếu!

Mọi việc đến với (Cô, Bác...) đều là do duyên nghiệp. Mong (Cô, Bác...) hoan hỷ nhận lấy và đừng khởi tâm buồn thương, luyến tiếc nữa! Nay (Cô, Bác...) may mắn được làm thân người, gặp được chánh pháp thì hãy nghe lời Phật dạy... buông xả tất cả vật chất danh vọng, tình thân luyến ái... bởi một ý niệm nhỏ còn vướng mắc ở thế gian, là chướng ngại lớn trên con đường vãng sanh Tịnh Độ.

2. Hãy đi qua cuộc đời với hai bàn tay rộng mở, không nắm giữ hoặc níu kéo bất cứ điều gì! (*Phải biết*) mọi việc trên đời, tất cả đều là phương tiện để cầu đạt chí nguyện cao cả. Cho nên, hãy trái lòng từ bi, yêu thương và tha thứ đến muôn người bằng tâm nguyện như sau:

“Nếu đã từng gây khổ đau, hận thù với ai thì nay con xin được sám hối, và nếu có người gây những điều tương tự với con, từng gây chướng ngại trên con đường giải thoát và toàn giác của con, thì con cũng đều tha thứ tất cả. Xin (*tức thời*) an lập họ trong cảnh giới tối hảo và trân quý của Phật quả.

Cho đến khi đạt đến giác ngộ, con xin thực hành các thiện hạnh bằng tất cả thân khẩu ý. Xin nguyện cho chúng sanh, trọn vẹn an vui, khổ đau xa lìa, đoạn tuyệt những oan trái và xin đừng làm khổ nhau.

Nguyện tất cả chúng sinh vô lượng như không gian bao la, có được hạnh phúc và nhân hạnh phúc. Nguyện cho họ thoát khỏi khổ đau và nhân khổ đau. Nguyện cho họ không bao giờ xa lìa niềm hỷ lạc, vĩnh viễn thoát ưu phiền. Nguyện cho họ an trú trong bình đẳng tánh, xa lìa tâm luyến ái và... đố kỵ

Nương vào công phu lễ bái, cúng dường, sám hối, tùy hỷ, thỉnh nguyện và khẩn cầu, ngay cho đến bất kỳ công đức nhỏ nhoi nào mà con tích tụ được, xin nguyện thành tâm hồi hướng hết tất cả cho quả vị giác ngộ viên mãn. **Nam Mô A Di Đà Phật**".

Nhờ phát nguyện sám hối và phát khởi bốn thứ tâm vô lượng mà nay tam nghiệp đã thanh tịnh trong sáng, tâm đã được ung dung tự tại rồi thì (Cô, Bác...) hãy niệm hồng danh Đức A Di Đà Phật, chí thành chí thiết. Khi tâm nguyện tha thiết thì cảnh giới Tây Phương hiện lộ như lời Phật dạy, "Tướng do tâm sanh, cảnh từ tâm chuyển". Khi đã liễu ngộ thì nơi nào cũng thấy được Phật. Tâm đã thanh tịnh thì nơi nào cũng là Tây Phương..!

Chúng ta chìm đắm trong sông mê biển khổ đã quá lâu xa, bởi vì trong chuỗi dài sanh tử vô tận, cái chết không phải tận cùng của sự sống... Giờ đây, tuy các duyên hợp đang tan rã nhưng "tâm thức" vẫn không hề mất, cho nên, muốn thể nhập tâm quang trí huệ, giác ngộ chơn tâm Phật tánh thì hãy tinh tấn niệm Phật theo Ban Hộ Niệm - Mong mỗi sự tiếp độ của Đức Phật A Di Đà - Xa rời Ta Bà uest trước - Nguyện cầu được vãng sanh về thế giới thuần vui không khổ, nơi an vui tịch tịnh, an lạc niết bàn... Tây Phương Cực Lạc. Nam mô A Di Đà Phật.

>>>Đánh 1 tiếng khánh, cao giọng mời hương linh chí thành cùng Ban hộ niệm niệm Phật. Đọc to để mọi người đọc theo:

Quy mạng lễ A Di Đà Phật
 Ở phương Tây thế giới an lành
 Con nay xin phát nguyện vãng sanh
 Cúi xin Đức từ bi tiếp độ

Nam mô Tây Phương Cực Lạc thế giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật
A Di Đà Phật..... A Di Đà Phật.....

Niêm Phật khoảng 60 phút thì đánh khánh. Mọi người ngừng niệm Phật, đứng lên, đọc bài **Hồi hướng** trang 35 sau đó qua phần

Hướng dẫn lần cuối - Kết thúc Hồ niệm

Hướng dẫn chậm rãi theo gợi ý trình bày như sau:

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

1. Thừa hương linh (Cô/bác...). Chấp ngã là nguồn gốc của mọi rồi ren khi ta còn sống và cũng là sợi dây trói buộc ta vào ngục tù sanh tử khi ta chết đi. Cảnh giới khổ đau chỉ do tâm chấp trước và ngược lại, có tâm giác ngộ thì thể nghiệm Niết bàn an lạc...

Cõi trung giới hiện nay là cõi của tư tưởng, (Cô/bác...) muốn gặp ai thì sẽ gặp người đó ngay, nghĩ đến đâu thì đến đó liền, cũng vậy, giữ cho tâm thanh tịnh thì tin rằng... liền thấy thế giới Tây Phương! Đây không ngoài tâm thức chúng ta. Ngoài tâm thức chính là ma tưởng. Đức Phật dạy, tìm chân lý bên ngoài là hoang tưởng, tìm chân lý bên trong nội tâm mới là chánh đạo! Không có gì là ngoài tâm cả.

“Nhược nhưn dục liễu tri, Tam thế nhất thiết Phật, Ứng quán pháp giới tánh, Nhất thiết duy tâm tạo”. Muốn biết mười phương ba đời chư Phật xuất hiện thế nào, chỉ cần nhất tâm niệm Phật, cảnh giới sẽ hiển lộ cho ta thấy! Cảnh Tây Phương trong tâm ta, đức A Di Đà Phật là chân thật tâm, là bản giác của chúng ta. Nếu cứ vô minh mê mờ (*khởi niệm sân hận phiền não*) thì sẽ không bao giờ thấy được Tây Phương.

2. Trong cảnh giới vô hình, (Cô/bác...) di chuyển có cảm giác như nước trôi, như gió cuốn, khởi tâm đến đâu liền đến đó, vậy khởi tâm mong cầu vãng sanh, thì liền được đến nơi. Muốn di chuyển tâm thức về Tây Phương, chỉ cần buông xuống!

Buông xuống mọi việc thế gian... không nghĩ đến nữa... không ân hận nữa... không giận hờn nữa... luyến tiếc, tiếc nuối cũng không! Cõi Tây Phương cách đây mười muôn ức cõi Phật, xa như vậy nhưng cầu niệm Phật vi diệu, chỉ cần nhất tâm là đến. (Cô/bác...) phát

nguyện vãng sanh với tâm nguyện rộng lớn, là về đó để tu tập, cứu độ chúng sanh thì sẽ sớm tròn thành ý nguyện.

Đây là lời khai thị cuối cùng, mong (Cô/bác...) phá bỏ vô minh, nhất tâm niệm Phật. Cõi Cực Lạc vốn ở nơi tâm, Đức Di Đà hiện ra từ Tự tánh. Hôm nay đã đủ duyên lành, (Cô/bác...) hãy chấp tay nhận lấy Vô lượng quang - Vô lượng thọ - Vô lượng công đức của Ngài. (Cô/bác...) một lòng quán tưởng, niệm Phật nhất tâm. Tâm thanh tịnh thì (*chiêu cảm*) cảnh giới Tịnh Độ hiện ra, thanh tịnh trang nghiêm, Y báo - Chánh báo rõ ràng.

3. (Cô/bác...) cũng đừng tham luyến bất cứ điều gì nữa, (*việc này rất tai hại*). Có khi vài giờ nữa là ta ra đi nhưng có khi hàng trăm năm nữa cũng khó mà đầu thai, chớ đừng nói chuyện vãng sanh. Nó không đơn giản chút nào nếu cứ chấp trước - phiền lụy và không chuyên nhất niệm Phật.

4. Trong lúc này, gặp thuận duyên hay nghịch cảnh, đừng vọng động chấp trước - đừng sợ hãi hoang mang vì những ảo ảnh vô minh (*vọng tưởng*) hóa hiện trước mắt. Hãy lắng lòng thanh tịnh, hướng tâm về Tam Bảo, khởi lên ý niệm cao thượng, lòng từ bi và trạng thái tâm thức tỉnh sáng suốt, vì niềm lợi lạc tất cả chúng sanh - sự giải thoát tự thân, chỉ mong cầu duy nhất một sự việc trọng đại, đó là phải vãng sanh Tây Phương.

5. Giờ đây... sự thành tựu đang đến..! Một lần nữa, (Cô/bác...) hãy hướng tâm vào bên trong, dứt bật mọi vọng niệm - chân thành tha thiết niệm Phật - tinh tấn chuyển biến tập khí. Chuyển điều ác thành điều thiện - chuyển mê thành ngộ - chuyển phàm thành thánh... thì trời Tây mở lối đường quang đảng - tràng phan thiên nhạc đón rước chúng ta trở về, (*dự vào chín phẩm sen vàng nơi*) Tây Phương Tịnh Độ. Nam mô A Di Đà Phật.

(Bát Cát Tường: Bảo Cái, Dhvaja)

Phần Thông Báo Kết Thúc Hộ Niệm

*An vui cùng hiện tại
Hạnh phúc mãi bên ta*

Trường hợp người mất đang bị lạc trong những cảnh giới xấu, với lòng hiếu thảo của mình, con cháu trong gia đình chắc không ai có thể bỏ rơi, vì vậy hãy cố gắng tiếp tục niệm Phật - Khai thị - Hướng dẫn thân thức, phát khởi những chủng tánh thiện, để nương theo ánh sáng chân tâm mà khai mở con đường giải thoát cho chính họ. Có nhiều trường hợp qua 10 - 15 - 24 giờ được niệm Phật - Hộ niệm liên tục như vậy, hơi ấm trên cơ thể mới dần dịch chuyển lên ngực, trán hoặc thành công nhất là chuyển lên đỉnh đầu. Khi ấy mới đảm bảo rằng người mất đã được thoát khỏi con đường đọa đày trong Tam đồ ác đạo.

Sau mỗi giờ niệm Phật thì vẫn Hồi hướng theo trình tự trong sách đã hướng dẫn. Cuối cùng khi quyết định ngừng Hộ niệm thì chuyển qua phần “Thông báo kết thúc Hộ niệm”. **Gợi ý trình bày thông báo - kết thúc buổi Hộ niệm như sau:**

Nam mô A Di Đà Phật<3 lần>

Đến đây thì buổi Hộ niệm đã kết thúc hoàn mãn. Chúng tôi thành tâm cảm niệm công đức quý vị Ban Hộ niệm cùng bạn bè, đồng nghiệp v.v.... không quảng đường xa, đã đến đây niệm Phật - Hộ niệm... Trợ duyên cho Ông/ Bà...

Trong lúc sanh tử nguy ngập này, với chủng tử câu Phật hiệu “A Di Đà Phật” gieo vào tâm thức, như đã trao cho hương linh những hành trang tư lương tịnh nghiệp thật quý giá. Với hạnh pháp thí và vô úy thí này thì thật đã giúp pháp giới chúng sanh thành tựu những vị Phật tương lai.

Công đức quý vị thật to lớn vô cùng. Nguyên nương thiện nghiệp này, quý vị cùng gia quyến của mình - nghiệp chương tiêu trừ - căn lành tăng trưởng - phước huệ trang nghiêm. Một đời một kiếp này, sớm viên mãn Tín - Hạnh - Nguyện. Duyên lành hội ngộ, ngày sau cũng được hộ niệm vãng sanh về Phật Quốc Tây Phương Cực Lạc.

Nam mô A Di Đà Phật, bây giờ, quý vị chúng ta cùng niệm danh hiệu chư Phật, chư Bồ Tát, nguyện cầu chứng minh, hồi hướng công đức.

>>>Đánh khánh 1 nhịp, khởi xướng danh hiệu để mọi người cùng niệm

Nam mô Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát<3 lần>

Nam mô Đại Thế Chí Bồ Tát<3 lần>

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát<3 lần>

Nam mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát<3 lần>

>>>Tụng tiếp bài kệ

Niệm Phật, lạy Phật, phóng sanh, hộ niệm

Công đức thù thắng hạnh

Vô biên thắng phước giai hồi hương
 Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh
 Tốc vãng vô lượng quang Phật sát
 Nguyện tiêu tam chướng trừ phiền não
 Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
 Phổ nguyện tội chướng tất tiêu trừ
 Thế thế thường hành Bồ tát đạo
 Nguyện sanh Tây Phương Tịnh Độ trung
 Cứu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
 Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
 Bất thối Bồ tát vi bạn lữ
 Nguyện dĩ thử công đức
 Phổ cập ư nhất thiết
 Ngã đẳng dữ chúng sanh
 Giai cộng thành Phật đạo

PHỤC NGUYỆN

Nam mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bôn Sư Thích Ca Mâu Ni
 Phật tác đại chứng minh .

Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi Tiếp Dẫn
 Đạo Sư A Di Đà Phật tác đại chứng minh .

Nam mô thập phương chư Phật, chư Bồ Tát, chư Long Thần
 Hộ Pháp, chư Hiền Thánh Tăng tác đại chứng minh .

Hôm nay ngày... tháng... năm... tại gia đường số... đường... Đệ tử chúng con là Phật tử tại gia (*hoặc Ban Hộ niệm chùa...*) hiệp cùng thân nhân hiếu quyến, phát Bồ đề tâm, niệm Phật, lạy Phật kỳ siêu độ cho hương linh pháp danh... hưởng thọ... mất ngày... giờ... đồng kỳ siêu độ cho hương linh... >>> Theo yêu cầu của gia đình muốn hồi hướng thêm cho người thân nào, tên ..tuổi..và những hương linh bị phá thai <<<

Cùng chư vị hương linh, đang hiện hữu nơi đây, cùng oan gia trái chủ trong nhiều đời nhiều kiếp của hương linh..., cũng như hiện tại hữu hình và vô hình, gia tiên cứu huyền thất tổ, lịch đại tôn thân, nội ngoại song thân. 0 Đẳng đẳng chư vị vong linh thai nhi vì nghiệp phá thai, sản nạn – thập nhị loại cô hồn – ngã quý hà sa – hữu vị vô danh – hữu danh vô vị – chiến sĩ trận vong – đồng bào tử nạn... 0

Nguyện chư hương linh – vong linh nương công đức niệm Phật – lạy Phật này, sáng suốt tinh thần, nhẹ nhàng tâm thức, giác ngộ lý vô thường, thấu rõ nguồn tâm, quay về nẻo chánh. ॐ Ngưỡng nguyện Đức Phật A Di Đà thù từ, chứng tích quang lâm, phóng ngọc hào quang, tiếp độ chư hương linh, vong linh phiền não đoạn diệt. Nghiệp chướng tiêu trừ, tốc xả mê đồ, siêu sanh Tịnh Độ. ॐ

Kỳ nguyện thiên môn hưng thịnh, Phật pháp trường tồn, chúng sanh dị độ. ॐ Ngưỡng nguyện mười phương chư Phật, chư Bồ Tát gia hộ chúng con cùng tất cả pháp giới chúng sanh, phát Bồ đề tâm, tin sâu, nguyện thiết, hành chuyên. Niệm hồng danh Đức Phật A Di Đà chí thành chí thiết, khi mãn báo thân được sanh về Tây Phương Cực Lạc. ॐ Phổ nguyện âm siêu dương thới – pháp giới chúng sanh – tình và vô tình – đều sanh Cực Lạc – đều ngộ Vô Sanh – đều thành Phật Đạo. Nam mô A Di Đà Phật.

TAM TỰ QUY Y

Tự quy y Phật,

Xin nguyện chúng sanh, thể theo đạo cả, phát lòng vô thượng.

Tự quy y Pháp,

Xin nguyện chúng sanh, thấu rõ kinh tạng, trí huệ như biển.

Tự quy y Tăng,

Xin nguyện chúng sanh, thống lý đại chúng, tất cả không ngại.

HỒI HƯƠNG

Nguyện đem công đức này

Hương về khắp tất cả

Đệ tử và chúng sanh

Đều tròn thành Phật đạo.

(Bát Cát Tường: Liên Hoa, Padma)

PHẦN PHỤ LỤC

1. BÀI KHAI THỊ VONG LINH THAI NHI

- Dựa vào bài “Lời Sám Hối Với Vong Linh Thai Nhi” -

Đây là phần nội dung rất quan trọng. Nếu là vong thai nhi bị phá bỏ theo trả oán, thì người khai thị phải biết cách thể hiện tình thương, sự cảm thông của mình đối với những số phận bất hạnh này. Khi khai thị cũng nên giải thích thêm về bốn nhân duyên giữa con cái với cha mẹ, để thai nhi dễ dàng tha thứ lỗi lầm, đồng thời cũng chịu tu tập... Gợi ý như sau:

- - - ❧ ❧ - - -

Từ bao lâu nay, các thai nhi chưa sanh sang cõi khác, tức là còn trong thân trung âm, như sương như huyễn, đang bồng bênh đầu đây, hiện chỉ là thần thức. Nếu các thai nhi không buông xả oán hờn sân hận, thì phiền não khổ đau triền miên không siêu thoát được...

Đã là thân kiếp người, không ai tránh khỏi sự lỗi lầm, nhưng quý nhất là biết lỗi phải sám hối. Cha/mẹ của các thai nhi, giờ đây đã vô cùng hối hận! Vì họ (cha/mẹ) thiết nghĩ, con người chưa thành hình chỉ là hòn máu bé nhỏ, không có cảm xúc, không biết đau đớn, không có thần thức v.v... Sinh con ra, thiếu điều nuôi nấng thì con thêm khổ. Rồi với nhiều sự ép uổng, danh dự tổn thương... khiến vô tình đến nỗi, đi phá bỏ thai nhi!!!... Vì không hiểu Phật pháp nên phạm giới sát, (biến ân thành oán,) đang tâm giết hại con mình. Khiến thai nhi phải chịu biết bao nỗi đau đớn oán hận... Nếu cha mẹ sớm thức tỉnh, giờ đây chắc thai nhi đã khôn lớn trưởng thành - biết hiếu kính với cha mẹ...

Thôi thì việc đã rồi..! Các thai nhi/con hãy tha thứ, đừng giận cha/mẹ nữa... Hãy quán xét Nhân quả, túc nghiệp sâu dày, trong tiền kiếp, vì vô minh, có thể các thai nhi/con đã gây nhiều ác nghiệp, sát sanh hại vật, bức tử nhiều chúng sanh, nên ngày nay mới phải nhận lấy số kiếp đoản mạng... không thể có một mái ấm gia đình, chẳng thể có được thân người trọn vẹn lâu dài... Đó là chưa nói, có sanh làm người rồi cũng chịu muôn vàn đắng cay, Sanh - Lão - Bệnh - Tử, bệnh tật lo toan v.v... thì đâu có hạnh phúc sung sướng gì?! (có sanh thì có khổ).

Nếu không sớm giác ngộ Nhân Quả, lại tiếp tục gây nghiệp chịu tội, thì ân oán trả vay mãi không dừng. Bởi vậy, nhân buổi Hộ niệm, mọi người không quên hướng các thai nhi/con về đây... quy y Tam Bảo. Nương tựa Phật hiệu A Di Đà. Mong các thai nhi/con tỏ ngộ tự

tánh... rõ lý vô thường. Giải oán, giải kết, buông xả cố chấp oán hờn cha mẹ để sớm được siêu sanh.

Hôm nay cha/mẹ các thai nhi/con đã quy y Phật pháp, thành tâm khẩn nguyện, sám hối tội nghiệp đã gây. Mong các thai nhi/con hoan hỷ cùng Cha/mẹ, nhất tâm niệm Phật, cầu nguyện đến Đức Phật A Di Đà tiếp dẫn, được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc... đó mới là sáng suốt trí tuệ. Các thai nhi/con thâm thấu lời khai thị, hãy mau rời cõi U Minh, tìm nơi an lành tu tập. Phá mê khai ngộ - Lìa khổ được vui. Đồng nương Phật hiệu - đồng vãng sanh Tây Phương...

Đệ tử chúng con, cúi xin Đức từ phụ A Di Đà phóng ngọc hào quang, tiếp dẫn chư hương linh - vong linh thai nhi, thập nhị loại cô hồn, cùng tất cả chúng sanh đang chìm đắm cõi địa ngục đau khổ, sớm thoát sanh miền an lạc. Nam mô A Di Đà Phật.

2. PHẦN GỢI Ý KHAI THỊ MỞ RỘNG

Áp dụng cho những lần khai thị ngắn gọn, nhắc nhở thân thức chánh niệm niệm Phật.

- - - ❧ ❧ - - -

1. Này Phật tử..... Pháp danh..... bây giờ (Cô/bác...) đang ở trong ánh sáng của Pháp thân. Hãy phát nguyện phục vụ pháp giới hữu tình, hãy rải lòng từ bi thương xót đến muôn loài. Hãy an định trong quang thể không sanh không diệt của đức Phật và nhất tâm niệm Phật. Nếu được vậy thì chắc chắn giải thoát.

2. Này Phật tử..... Pháp danh..... (Cô/bác...) đã chết thật rồi. Đây là luật lệ chung cho tất cả mọi người, ai có thân rồi cũng phải chết. Chỉ có đức Phật vô sanh mới bất diệt. Chớ có nhớ tiếc cha mẹ, bạn bè, con cháu, vì từ nay không thể tiếp tục ở lại với họ. Thân họ cũng như thân ta, đều là hư vọng vô thường. Thân xác là gốc khổ, chớ có ước mong, phải buông xả, đừng chấp trước. Nếu còn chấp là còn khổ đau. Tất cả những ánh sáng mờ nhạt, sấm sét vang động, màn đêm u tối, bão táp mưa xa hay là cảnh đẹp nơi thiên giới đều là ảo ảnh. Đừng sợ hãi, hận thù hay ưu thích. Hãy quy y ánh sáng vàng rực rỡ của chư Phật và niệm A Di Đà Phật.

3. Các thánh thần đến đón người hiền hương. Những hình tướng quái dị, hung thần ác quỷ, đe dọa rền vang, đến đón người bất lương.

Dù gặp cảnh gì đi nữa, phải nhất tâm niệm Phật và cầu nguyện: *Quy y Phật! Quy y Pháp! Quy y Tăng! Con vì si mê không phân lành dữ. Nay đã biết lỗi lầm, xin Phật từ bi tiếp dẫn con về chốn an lành thoát khổ. Gia hộ con tới Tịnh Độ vĩnh an! Nam mô A Di Đà Phật.*

4. (Cô/bác...) hiện nay trong thân trung âm. Nghiệp báo tái sanh cõi nào, thì cõi đó hiện ra cho thấy, nên phải an định tâm, chớ có bực bội sân giận, không thương cũng không ghét và phải sống với tự tánh chân không của mình... Không đi nhiều nghĩ nhiều nữa. Giờ phút quan trọng này mà xao lãng thì vô lượng kiếp đọa dày trong tận cùng đau khổ. Từ bi là cửa giải thoát. Vực thăm luân hồi hiểm nguy, dễ vào mà khó ra.

3. GỢI Ý LỜI PHÁT NGUYỆN DÀNH CHO NGƯỜI BỆNH

- Nên hướng dẫn để người bệnh tự phát nguyện và đọc các bài sám hối với chư vị oan gia trái chủ -

--- ❧ ❧ ---

Đệ tử chúng con tên là ... Pháp Danh ... Thành tâm phụng thỉnh mười phương chư Phật, chư Đại Bồ Tát, chư Long Thần Hộ Pháp, chư Hiền Thánh Tăng. Chứng minh gia hộ cho đệ tử chúng con, nguyện trì niệm danh hiệu Đức Phật A Di Đà. Nguyện Phật hiệu nhập vào tâm con. An trú trong tâm con, niệm niệm tương tục, nghe biết rõ ràng. Chánh niệm phân minh, dứt trừ vọng tưởng điên đảo, hiện tại thân tâm an lạc. Khi bỏ báo thân này, được tự tại vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc. Ngưỡng nguyện Đức Phật A Di Đà phóng ngọc hào quang, chứng giám, thương tưởng, gia hộ cho con được y như sở nguyện. Nam mô A Di Đà Phật.

4. BẢN DI CHỨC: LỜI DẶN DÒ CỦA TÔI LÚC LÂM CHUNG

Khi lập di chúc, nên tự mình viết tay, ký tên, đóng dấu vân tay, và đóng khung kính treo lên tường thật trang trọng. Sau đó, cần nói với những người thân trong gia đình phải tôn trọng, không được vì bất cứ lý do gì mà làm trái lại với bản di chúc.

--- ❧ ❧ ---

Những lời dặn dò các con cháu hiếu thảo của tôi:

Bản thân cha/ mẹ... suốt đời niệm Phật, cảm thấy sự lợi lạc rất nhiều. Nếu các con có lòng hiếu thảo thì nhất định phải giúp cho cha/ mẹ... được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thế giới, đi đến cõi giới

vĩnh viễn hưởng được thanh tịnh an lạc, tự do tự tại. Đây chính là nguyện vọng lớn nhất của suốt đời cha/ mẹ...

Phải biết rằng, con người lúc lâm chung vô cùng đau đớn. Nếu như các con muốn cho cha/ mẹ... được ra đi tự tại, vãn lại hy vọng có thể gia hộ cho cả gia đình thì nhất định phải hoàn thành những tâm nguyện của cha/ mẹ... như sau:

1. Trong lúc bệnh tình nguy ngập, tuyệt đối không được đòi động thân thể của cha/ mẹ... không được thay quần áo, không được khóc than mà phải vì cha/ mẹ... thiết tha niệm A Di Đà Phật, nguyện cầu Phật từ bi tiếp dẫn cha/ mẹ... vãng sanh Tây phương.

2. Nếu cha/ mẹ... hôn mê, lúc nguy kịch hay hấp hối thì đừng để bác sĩ chích thuốc hoặc dùng những phương pháp hô hấp khác để cấp cứu cha/ mẹ... vì “khi dầu đã hết thì đèn phải tắt” (7) cũng là lẽ tự nhiên! Hơn nữa, những việc này làm cho tâm thức cha/ mẹ... bị lay động (*rối loạn*), sẽ khiến cha/ mẹ... càng thêm đau đớn. ... Lúc đó các con nên giữ yên tịnh, nhất tâm niệm Phật, đó mới là có lòng hiếu thảo với cha/ mẹ....

3. Trước khi cha/ mẹ... sắp lâm chung, hãy liên lạc gấp với liên hữu:..... thỉnh cầu họ đến hộ niệm cho cha/ mẹ.... Điện thoại số..... Các con đều phải nghe theo lời chỉ dẫn của liên hữu về Khai thị - Hộ niệm.

4. Sau khi cha/ mẹ... đã tắt thở trong 24 tiếng đồng hồ, phải niệm Phật liên tục không ngừng, mọi người trong nhà hãy vì cha/ mẹ... luân phiên hộ niệm.

5. Về việc... lau mình, thay quần áo, nghi thức hậu sự, làm rạp, kèn trống v.v... phải đợi sau khi việc hộ niệm kết thúc.

6. Những đồ cúng, khách đến phúng viếng, tất cả đều là đồ chay, tuyệt đối không được sát sanh, để tránh không tạo thêm tội nghiệp cho cha/ mẹ...

7. Mọi nghi thức đều y theo Phật pháp, lấy sự niệm Phật làm chánh. Làm hậu sự nên tiết kiệm, không nên phô trương, không nên lãng phí.

8. Trong vòng 49 ngày đầu, hãy thay cha/ mẹ... làm những việc phước thiện như ăn chay, niệm Phật, phóng sanh, cúng dường, in Kinh sang đĩa, bố thí, giúp người nghèo khó v.v... tốt nhất là bằng tiền của,

tài sản cha/ mẹ... để lại, để những ác nghiệp trong nhiều đời nhiều kiếp của cha/ mẹ... được tiêu trừ, nhờ vậy được vĩnh sanh về cõi an lành, hưởng được an vui mà mọi người cũng được vô cùng cát tường quang minh. Hy vọng từ nay các con đều phải tin Phật, niệm Phật và hành trì Phật pháp, có như vậy thì nhất định sẽ được an lành hạnh phúc.

Đây là tâm nguyện duy nhất của cha/ mẹ lúc cuối đời ... mong các con hãy làm theo.

NgàyTháng.....Năm.....

Người lập ngôn.....

Ký tên

Dấu vân tay

(7) Bốn nguyên nhân có thể khiến ngọn đèn đang cháy bị dập tắt: một là do cạn dầu, hai là bị gió thổi, ba là vừa hết dầu lại có gió thổi, bốn là do những nguyên nhân khác quan khác... Cũng vậy, con người sở dĩ chết đi cũng không ngoài một trong bốn nguyên nhân:

a. Sự kiệt lực của nghiệp tái tạo: Thân mạng con người tồn tại được là do nghiệp. Khi năng lực nghiệp (làm người) từ quá khứ đã hết thì mạng sống cũng theo đó chấm dứt

b. Tuổi thọ hết: Tuổi thọ dài hay ngắn tùy theo phước báo ở mỗi cảnh giới. Thời nay, tuổi thọ trung bình con người vào khoảng bảy mươi lăm tuổi, dù nghiệp lực chưa chấm dứt thì con người cũng phải chết.

c. Nghiệp tái tạo và tuổi thọ đồng chấm dứt: Khi nghiệp tái tạo (nghiệp làm người) và tuổi thọ đồng một lúc chấm dứt thì con người phải chết.

d. Nghiệp lực ngược chiều ngăn chặn nghiệp tái tạo: Trường hợp nghiệp tái tạo chưa hết, tuổi thọ chưa chấm dứt, nhưng do một nghiệp lực ngược chiều quá mạnh mẽ, ngăn chặn dòng nghiệp tái tạo tiếp nối. Rơi vào trường hợp này, con người cũng phải chết. Những cái chết đột ngột, bất đắc kỳ tử... đều thuộc trạng huống này!

Sự chấm dứt thân mạng con người đều không ra ngoài bốn nguyên nhân kể trên. Do vậy, chúng ta dễ cảm nhận được, thân phận mong manh như “đèn treo trước gió” của kiếp người... chỉ khi xả ly được huyễn thân, chứng đắc được Pháp thân thì mới có thể an tâm yên nghỉ... đó mới là làm xong việc lớn. Ai là người có chút lo xa, chẳng thể đứng đưng qua ngày, buông thả đời mình trong nhục dục. Bởi vậy, ngay từ bây giờ hãy chuẩn bị tư lương Tín, Hạnh, Nguyện, đừng để phải rơi vào cảnh: “Tiền lộ mang mang vị tri hà vãng” – đường trước mờ mịt, chẳng biết về đâu!

(Quy sơn cảnh sách)

5. CÁC CẤP ĐỘ CÔNG PHU NIỆM PHẬT

Cs DIỆU ÂM (Australia)

Công cứ chúng tôi đưa ra như thế này, nếu mỗi ngày:

- Niệm Phật dưới 1.000 câu, nói về công phu thì thiếu công phu! Không có công phu! Tức là... sáng có thể tu, chiều có thể tu, lúc thì tinh tấn nhưng khi lại trì trệ biếng nhác, thì đánh giá đây là người không có công phu và bản “Thẩm Định” thì cho rằng, những người này chưa thật sự muốn vãng sanh, bởi vì muốn vãng sanh thì không bao giờ có thời gian rảnh mà lại không chịu niệm Phật?!

- Mức thứ hai là những người niệm từ 1.000 cho đến 4.000 ngàn câu Phật hiệu một ngày, niệm được như vậy thì đã có công phu, nhưng mà “Công phu quá yếu”! Phải mau mau tăng thêm. Niệm mười niệm lúc lâm chung chẳng phải chuyện dễ! Tập niệm cho nhập tâm, nếu không thì niệm khó thành. Chắc chắn vì công phu yếu quá, nên phiền não tập niệm còn rất nhiều!

- Mức thứ ba là người niệm từ mức 5.000 cho đến 9.000 câu, dưới 10.000 câu. Mức này không gọi là quá yếu, mà gọi là “Yếu!”, chưa đủ bảo đảm vãng sanh. Cần tăng thêm công phu, không nên nghĩ vậy là đủ. Còn thiếu kém nhiều lắm!

- Mức thứ tư là người niệm được từ 10.000 cho đến 14.000 câu, tức là chưa tới 15.000 thì công phu đã có. Công phu này gọi là căn bản của người tu niệm Phật. Ví dụ như người già yếu rồi niệm không nổi nữa, thì cái mức 10.000 câu đến 14.000 câu nên cố gắng trì giữ để cho kịp... vì khi bệnh xuống rồi thì thời gian ra đi không còn lâu nữa đâu, sợ rằng nếu sơ ý thì không chống chọi lại nghiệp chướng.

Ở đây, chúng tôi thẩm định về căn bản là “Được”, quan trọng là lòng chân thành và cần nhờ Ban Hộ niệm giúp đỡ thì mình cũng có khả năng vãng sanh, nhưng cũng chưa chắc chắn lắm.

- Mức thứ năm là từ 15.000 - 19.000 câu, tức là dưới 20.000 câu. Thì ở đây chúng tôi đánh giá là “Khá”, có thể tiếp tục giữ mức này đến lúc lâm chung cũng được, đây là điều đáng khuyến khích.

- Một mức nữa là niệm từ 20.000 cho đến 24.000 câu một ngày, mức này được đánh giá là “Giỏi”. Xin chư vị khi niệm như vậy đừng nên chú trọng số lượng. Coi chừng niệm không rõ, niệm không vững, thì chủng tử A-Di-Đà Phật trong tâm rất yếu, như vậy cũng không thể gọi là tốt được.

Mình phải thành thật với mình. Niệm phải thật rõ ràng, dù nhanh cũng phải rõ ràng, dù lúc niệm thầm cũng phải rõ ràng từng câu từng câu. Về số lượng công cứ thì giỏi đó nhưng về công lực thì yếu, cũng không nên. Hy vọng là mức này có thể giúp chư vị tinh táo được cho đến lúc lâm chung. Nhất là khi được hộ niệm nữa thì đường vắng sanh không đến nỗi bi ai lắm.

- Còn những người niệm từ 25.000 câu trở lên là những người “Đặc biệt giỏi”, rất “Đáng khen”. Nhưng xin thưa với chư vị là phải tập tùy sức mà niệm.

Nếu thấy niệm từ 25.000 câu đến 30.000 câu mà thoải mái, pháp hỷ xung mãn thì nên tiếp tục. Còn như cố gắng quá sức, bỏ ăn bỏ uống, làm cho mình suy giảm sức khỏe... thì nên chậm chậm lại một chút, để giữ mức quân bình vừa cả tâm lẫn thân mới tốt... Những người niệm từ 25.000 câu trở lên thuộc vào hàng “Giỏi”, “Tinh tấn”. Xin nhắc lại là cần phải tùy sức... vì cố gắng quá sức cũng dễ bị trở ngại!

Trên đây là những mức chúng tôi đưa ra, quý vị có thể nhìn vào bản “Thẩm Định” mà tự xét lấy mình. Nếu đã quyết lòng về Tây Phương thì đừng nên ỷ lại bất cứ điều gì. Thấy người mê man bất tỉnh trong bệnh viện, đừng nghĩ rằng mình không đến nỗi như vậy. Nghiệp chương ai cũng có, bây giờ nó chưa đủ duyên trở ra thôi, khi trở ra thì coi chừng nặng hơn người khác mà không hay! Mong chư vị nghĩ đến huệ mạng ngàn đời ngàn kiếp mà cố gắng tinh tấn tu hành. Nam Mô A Di Đà Phật.

(Bát Cát Tường: Tôn Thắng Tràng, Chattra)

6. TRÍCH ĐOẠN VẤN ĐÁP NIỆM PHẬT - HỘ NIỆM

1. Hỏi: Vì sao rất nhiều người hàng ngày siêng năng niệm Phật nhưng lâm chung phần nhiều chết một cách mờ mịt, chẳng được mấy người chắc thật vãng sanh?!

Đáp: Do vì “Nhân” và “Duyên” chưa đầy đủ. Nếu được đầy đủ, quyết định ngàn người tu ngàn người vãng sanh.

2. Hỏi: Thế nào là Nhân và Duyên?

Đáp:

- Người niệm Phật có Tín - Hạnh - Nguyện đầy đủ, lúc lâm chung lại càng tu tập tinh tấn hơn nữa, đây là “Nhân tự lực”.

- Nếu thường ngày không tin, không hiểu, chẳng hành, nhưng lâm chung được khai thị khiến khởi lòng tin sâu, nguyện thiết, niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, đây cũng là “Nhân tự lực”.

- Đức A Di Đà Phật, vị giáo chủ của thế giới Tây Phương, có năng lực tiếp dẫn chúng sanh được vãng sanh, đây là “Duyên tha lực”.

3. Hỏi: Người niệm Phật đến lúc lâm chung nếu Nhân duyên đầy đủ quyết sẽ được vãng sanh, đạo lý thế nào?

Đáp:

Người niệm Phật đến lúc lâm chung có lòng tin sâu nguyện thiết niệm Phật thì:

* Phật sở niệm là “Duyên tha lực”

* Tâm năng niệm là “Nhân tự lực”.

- Ngay lúc thành khẩn niệm Phật là dùng “Tâm năng niệm” để niệm “Phật sở niệm” - “Phật sở niệm” là do “Tâm năng niệm” mà hiển bày, “Tâm năng niệm” nhờ “Phật sở niệm” mà thanh tịnh.

- Thời điểm lâm chung là giai đoạn giữa “tự lực” và “tha lực” có sự cảm ứng, giữa “Nhân” và “Duyên” cùng hòa hợp, do vậy người niệm Phật quyết được vãng sanh, đạo lý này là chắc thật.

4. Hỏi: Thế nào là Nhân và Duyên không đầy đủ?

Đáp: a. Đó là người công phu niệm Phật chưa thuần thực, lúc lâm chung, tuy muốn được vãng sanh (*có Nhân*) nhưng:

- Vì bệnh nặng, các sự phiền não khủng bố khiến tâm niệm Phật không thể khởi lên.

- Lại chẳng có người an ủi khai thị cùng trợ duyên (*không Duyên*).

- Gặp cảnh người thân không biết Phật pháp thêm vào sự bi ai khóc lóc, ồn ào náo động.

- Người bệnh trong tâm vốn muốn được trợ niệm nhưng không thể mở miệng nói ra. Tâm tư đã thống khổ lại càng thêm thống khổ. Đây là **“có Nhân không Duyên”**.

b. Lại có người khi khoẻ mạnh sự niệm Phật rất hạn chế, đến lúc lâm chung, tuy được trợ duyên như:

- Thiện tri thức khai thị niệm Phật (*có Duyên*).

- Người thân không gây chướng ngại.

Nhưng ngặt nỗi, người bệnh tâm vốn điên đảo, tham luyến tình ái, chí hướng đả trước vợ con, nhà cửa... không chịu phát nguyện niệm Phật (*không Nhân*). Lâm thời mạng chung, tâm niệm lại còn bám chấp tình ái, dục niệm, thù hận, buồn tủi v.v... nên phải theo “Nhân quả” mà chịu đọa lạc. Đây là mối liên hệ **“không Nhân có Duyên”**.

c. Lại cũng có người, khi sống niệm Phật chỉ chuyên cầu nhà cửa an vui, sự nghiệp sức khoẻ thuận lợi... đến khi lâm chung thì sợ chết. Lúc bệnh chưa nặng, tuy cũng niệm Phật nhưng đó là vì mong cho lành bệnh, chẳng phải cầu vãng sanh. Đến lúc bệnh trở nặng, chỉ biết kêu trời trách đất... câu niệm Phật cũng bỏ luôn!

Nếu gia đình họ lại không hiểu Phật pháp, rồi cũng không hộ niệm (*vô Nhân*). Đây ví như người té giếng lại bị đôi thêm đá nên sự thống khổ càng thêm nhiều. Người đó sau cùng cũng theo nghiệp nhân phiền não buồn giận mà tái sanh trong Tam Đồ, đây gọi là **“không Nhân không Duyên”**. Ba trường hợp trên đều không có sự cảm ứng, do Nhân duyên không hòa hợp nên không thể vãng sanh.

5. Hỏi: Người niệm Phật thế nào là Nhân Duyên đầy đủ?

Đáp: a. Là người có đại căn cơ, khi sống Tín - Nguyện đã chân thiết, công phu cũng đặc lực. Khi lâm chung tự nhiên Tín - Nguyện niệm Phật như lúc bình thường, tâm thường an trú nơi câu Phật hiệu. Đây là

“Nhu Lai quả hải thật tướng chánh định”. Trong kinh A Di Đà dạy: “Một lòng không loạn liền được vãng sanh” chính là cảnh giới này (“*tâm niệm Phật*” là *Nhân tự lực năng cảm*, “*câu Phật hiệu*” là *Duyên tha lực sở cảm*)!

b. Lại có người căn tánh tầm thường, tuy không tinh chuyên niệm Phật nhưng lâm chung, tâm nguyện vãng sanh lại càng thêm chí thành chí thiết. Không luận bệnh khổ thế nào, phiền não ra sao, khi được trợ niệm, tâm nguyện càng thêm dũng mãnh. Khi mạng chung, **tâm niệm sau cùng đó là niệm Phật**, nên “Nhân tự lực” nhờ duyên theo “Phật sở niệm” (*Duyên tha lực*) mà được vãng sanh.

c. Lại có người thường ngày hời hợt với Phật pháp, nhưng được khai thị khiến khởi lòng hoan hỷ, tín thọ niệm Phật. Lúc mạng chung, tâm trạng niệm Phật như con nhớ mẹ - vô cùng khẩn thiết. Sau cùng, tuy thuộc tâm niệm chân thật đó mà cảm ứng được từ lực chư Phật.

Trên đây là ba hạng người có đầy đủ “**Nhân tự lực và Duyên tha lực**”, Nhân Duyên hòa hợp, nên được vãng sanh. Tuy vậy phải hiểu, người khi sống không biết tu tập là bởi duyên không biết! Đến phút cuối đời, nhờ được thiện tri thức khai thị, liền thấy đạo, hành đạo không chút do dự. Đây là biểu hiện đời trước từng gieo trồng nhiều căn lành, người như thế đem so với hạng phổ thông bình thường thì hơn hẳn về thiện căn, phước đức! Khi lâm chung, tâm Tín - Nguyện niệm Phật là “**Nhân thắng**”, thiện tri thức cùng gia đình trợ niệm là “**Duyên cường**”, lại có sức từ bi tiếp dẫn của Đức Phật A Di Đà, đây là “**Nhân duyên hòa hợp**”.

6. Hỏi: Giả sử không kịp mời Ban Hộ niệm, chúng tôi là người tại gia, chưa thấu đáo Phật pháp, tuy muốn khai thị nhưng không biết làm sao. Nay có sách gì chỉ bày trợ niệm văn tự rõ ràng dễ đọc dễ hiểu chăng?

Đáp: Đạo Phật xuất phát điểm từ tâm chân thật, cho nên phải vì người bệnh chân thành niệm Phật, chân thành lễ Phật, chân thành khai thị. Tuy không thể diễn bày bằng lời nói, nhưng có thể dùng “tâm truyền tâm”, dùng tình thương sâu sắc để khuyên nhắc người bệnh, đồng thời nếu niềm tin Phật pháp càng mạnh thì hiệu quả lại càng nhiều hơn!

Với những người tuy nói hay nhưng Tâm lại đầy phiền lụy, ngã mạn, tự cao, thiếu lòng từ. Thân cũng không chấp pháp, ăn thịt sát sanh,

vọng ngữ thù dật... cho đến không có thân chánh trang nghiêm, không chuyên tu Tịnh Độ, **không tin sự vãng sanh**, khi đứng ra Khai thị thì cũng khó lòng đạt được kết quả như mong muốn.

7. Hỏi: Thế giới Cực Lạc cách thế giới Ta Bà này mười vạn ức cõi Phật, người niệm Phật lâm chung chỉ một niệm làm sao có thể vãng sanh?

Đáp: Sở dĩ người được vãng sanh, một là nhờ Phật lực bất khả tư nghì. Hai là nhờ tâm lực, đó là **“tâm niệm hiện tiền”** ở mỗi người. Tâm này có ba nghĩa.

a. Tâm thể: Chẳng qua, tâm chư Phật là thường ngộ, tâm thanh tịnh có vô lượng công đức trí huệ. Tâm chúng sanh thì thường mê, tâm cấu nhiễm có vô lượng nghiệp lực phiền não. Với tâm ấy, biết hồi đầu tỉnh giác, ngay nơi sự niệm Phật để chuyển nghiệp đoạn hoặc, phản vọng quy chơn (*đạt công phu “Nhập tâm niệm Phật” - “Bất niệm tự niệm” cho đến “Nhất tâm bất loạn”*) thì vô lượng phiền não sẽ thanh tịnh, vô lượng công đức trí tuệ sẽ hiển bày! Tâm niệm Phật như thế đương đồng tâm chư Phật, cho nên cổ đức dạy: “Mỗi niệm tương ứng mỗi niệm Phật, niệm niệm tương ứng niệm niệm Phật”. Đây là **“Thánh nhân cùng phàm phu cùng tâm thể, chư Phật cùng chúng sanh đồng nguồn tâm”**. Niệm Phật quyết sẽ thành Phật, ví như nấu gạo quyết sẽ thành cơm, vấn đề này là tất yếu.

b. Tâm lượng: Trong Kinh dạy: “Tâm bao trùm thái hư, lượng đồng với sa giới”. Đây là nói tâm lượng chúng sanh rộng lớn vô biên, cho nên Cực Lạc thế giới cách đây mười muôn ức cõi Phật nhưng niệm Phật cho **nhất tâm** thì Tây Phương liền đến.

c. Tâm cụ: Một niệm này vốn đã đầy đủ mười pháp giới là Phật, Bồ tát, Duyên giác, Thanh văn, Thiên, Nhân, A tu la, Súc sanh, Ngạ quỷ, Địa ngục. Mười pháp giới này là cảnh do một ý niệm tạo thành. Nếu là niệm bất thiện thì hiện khởi Tam đồ ác đạo, nếu là niệm Phật thì liền tạo cảnh Tịnh Độ. Đây là đạo lý Tâm cụ.

Về đạo lý Tâm tạo, nếu mỗi cá nhân đều hiểu rõ thì với lý “niệm Phật thành Phật” tự nhiên không sanh tâm nghi ngờ. **Tâm thể, Tâm lượng, Tâm cụ** trên đây tuy nói ba kỳ thật chỉ một. Ý niệm của chúng ta có diệu dụng vô cùng như thế nên nói **“tâm lực là bất khả tư nghì”**. Mặt khác, người tin sâu, nguyện thiết, chí thành niệm hồng danh A Di

Đà Phật thì **Phật lực**, **Pháp lực** và **Tâm lực**, ba lực đều dung nhiếp trong một câu Phật hiệu. Cổ nhân nói : “**Nhiếp ba lực trong một lực, thâm thành công vào một niệm**”, chính là đạo lý này..!

8. Hỏi: Xin được hỏi, giữa việc thiêu và chôn thì nên quyết định thế nào?

Đáp: Phải nên linh động trong vấn đề này! Trong Phật pháp không có bất cứ luật lệ cứng rắn hay bắt buộc nào. Việc lựa chọn theo cách này hay cách khác, tùy thuộc nguyện vọng của người quá cố, tuy nhiên, cũng cần lưu ý rằng, lúc lâm chung, nếu như người bệnh không được nhắc nhở Khai Thị - Hộ Niệm thì sau khi mất, thường vẫn còn mơ hồ chưa biết rằng mình đã chết. Vì bị tác động bởi “cận tử nghiệp” và “tưởng thức”, nên họ thường quay trở về nhà như lúc còn sống. Đôi lúc lại mượn xác thân đã chết để hiện ra trong chốc lát, người thân gia đình thấy được thì vô cùng hoảng sợ, gọi đó là Ma.

Đây cũng giống như trường hợp, ở những nơi xảy ra tai nạn chết người, "hồn" người mất vẫn thường hiện ra với bộ quần áo họ mặc lúc bị tai nạn, nên vì lý do này hãy suy xét đến việc thiêu, để giúp người mất không còn quyến luyến, chấp vào thân xác mà chẳng chịu siêu thoát. Ngoài ra, khi chết đi, thân xác sẽ dần tan rã, các loài vi sinh vật đục khoét biến dạng rất ghê rợn. Nếu “thần thức” phải chứng kiến cảnh tượng hãi hùng này trong một thời gian dài thì thật là tội cho họ!

Chưa nói đến vấn đề chôn cất gây nhiều tác hại đến môi trường - nguồn nước, chi phí tốn kém nhiều hơn, chiếm diện tích đất, rồi với công việc bận rộn, phải thường xuyên di chuyển của người thời nay, việc trông coi, tu sửa hương phần cho người ra đi lại càng thêm khó khăn v.v... So với những điều vừa trình bày thì giải pháp thiêu vẫn có nhiều mặt tốt hơn cả. Sau khi thiêu, (*đối với người còn chấp trước thân xác*) cũng có thể gửi tro trong tự viện, nhằm giúp “thần thức” mỗi ngày được nghe lời kinh tiếng kệ, được cúng thí thực sẽ cảm thấy an vui và có cơ hội học đạo để mau bước lên cảnh giới cao hơn. (*Nên tham khảo thêm sách “Chết đi về đâu” của Đại Đức T.Nhật Từ.*)

Lời Kết

Tuy rằng sự Hộ niệm đã giúp cho rất nhiều người ra đi an lành tự tại với thoai tướng tốt đẹp, thế nhưng, không phải ai được Hộ niệm thì cũng đều có phước duyên này! Bởi vì Hộ niệm là sự trợ giúp người ra đi có thêm Tín - Hạnh - Nguyện để vãng sanh, chứ không thể trực tiếp đưa người mất đi vãng sanh được! Cho nên, tự thân mỗi người phải biết chuẩn bị cho mình hành trang tịnh nghiệp, ngày đêm không ngừng tu chánh thân tâm. Lúc lâm chung lại được Hộ niệm thì mới mong, thoát ly được nghiệp duyên, xa lìa cái khổ Tam đồ.

Hộ niệm lâm chung là cấp thiết, thế nhưng Hộ niệm trong vòng 49 lại càng quan trọng hơn nữa. Bởi vì qua kinh nghiệm thực tế, dù có thoai tướng ra đi tốt đẹp nhưng nhiều người cũng phải qua 49 ngày sau, mới có thể quyết định cảnh giới tái sanh của mình. Nếu gia đình hiểu được và trong thời gian này, tiếp tục niệm Phật, hướng về “thần thức” để Khai thị, trợ giúp họ đầy đủ tư lương Tịnh Độ, Tín - Giải - Hành - Chứng được viên mãn, thì xem như “Nhân tự lực” và “Duyên tha lực” đã hội đủ, lúc đó mới chắc rằng họ đã thoát khỏi các nẻo ác đạo mà nương về những cõi thiện lành.

Thật sự, để được tự tại vãng sanh là điều không hề dễ dàng! Giờ phút lâm chung vô cùng đáng sợ, khó có ai chỉ dựa vào định lực bản thân mà thắng được sức nghiệp lực lôi cuốn. Đánh mất thân người rồi thì liền luân hồi chuyển kiếp trong lục đạo, hứng chịu mọi sự cực hình thống khổ. Thế mới biết, ân đức chư Phật, chư Bồ Tát thật cao trọng. Thâm ân của chư Tổ, chư cao Tăng đại đức, chư vị Cư sĩ quá sâu dày. Các vị đã không ngại gian khổ, hoằng truyền pháp Hộ niệm để cứu nguy cho chúng sanh thời mạt pháp, trong một cơ duyên cuối cùng lúc lâm chung, được “qua bờ bỉ ngạn đáo liên trì”.

Trong niềm mong mỏi đáp đền bi nguyện rộng lớn ấy, cùng với ý nguyện cầu đạt chánh kiến cho chúng sanh, thì nay chúng tôi đã mạo muội kết tập nên tập sách “**Tài Liệu Hộ Niệm**” này. Ngưỡng mong nếu có chút ít công đức nào, xin đều thành tâm hồi hướng đến pháp giới chúng sanh ba cõi sáu đường và đến tất cả chư vị thiện nhân, đã đóng góp công sức, tài lực giúp cuốn sách được hoàn thành. Nguyện cho tất cả đồng niệm Phật danh đồng thành Phật đạo. Nam mô A Di Đà Phật.

Nam mô Hộ Pháp Tạng Bồ Tát
Namo All Heavenly Dharma Protecting
Bodhisattvas

...

Danh sách các thành viên
Ban Hộ Niệm tại:

.....

Quý vị phân phát tài liệu này nên ghi sẵn số điện thoại các Phật tử, cư sĩ có tâm thành tham gia Hộ niệm tại khu vực gần nhất với tài liệu này, để khi cần cấp, gia đình có thể liên hệ theo địa chỉ bên dưới.

Phật tử.....

Phật tử.....

..... 卍

OM PADMO USHNISHA VIMALE HUM PHAT
OM HANU PASHA BHARA HEYE SOHA

Liberation Upon Seeing – Thần chú “Giải Thoát Thông Qua Sự Thấy” của Đức Liên Hoa Sanh, Mật Tông Tây Tạng (Bo. Pad Ma Sam Bhava བད་མ་སམ་སྐྱ་མེད།, Bo. Guru Rinpoche ཀུན་རུ་འཛིན་པོ་ཟེ་, 755-797).

.....

Phật Giáo không phải là Tôn giáo. Phật Giáo là nền giáo dục chỉ thiện viên mãn của Phật Đà, đối với chúng sanh chín pháp giới.

Tất cả kinh điển Đức Thích Ca Mâu Ni Phật thuyết giảng trong bốn mươi chín năm, chỉ nhằm nói rõ chân tướng vũ trụ nhân sanh.

Nhân sanh chính là chính mình. Vũ trụ là hoàn cảnh chúng ta sinh sống. Trí giác gọi là Phật - Bồ tát. Bất giác gọi là phàm phu. Tu hành là sửa đổi lại cách nhìn - cách nghĩ - cách nói - cách làm sai lầm.

Cương lĩnh tu hành là Giác - Chánh - Tịnh. Giác mà không mê, Chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm. Y theo Giới - Định - Tuệ Tam học để cầu đạt đến mục tiêu này.

Nền tảng của tu học là Tam phước.

Đối nhân y cứ Lục hoà, sử thể thì tu Lục độ. Tuân theo Mười hạnh nguyện Phổ Hiền, tâm quy hướng về Tịnh Độ!

.....

KHI CHÚNG TA BIẾT ĐƯỢC CON ĐƯỜNG THOÁT LY SANH TỬ LUÂN HỒI THÌ NỖ NÀO ĐỂ CHO NGƯỜI THÂN, CHA MẸ, ANH EM TIẾP TỤC TRẮM LUÂN TRONG BÊ KHỔ. KHUYÊN NGƯỜI NIỆM PHẬT CẦU SANH CỰC LẠC LÀ GIÚP MỘT PHẠM PHU THÀNH BẠC CHÁNH GIÁC, CÔNG ĐỨC THẬT VÔ LƯỢNG VÔ BIÊN. ĐEM CÔNG ĐỨC NÀY HỒI HƯỚNG VỀ TÂY PHƯƠNG THÌ ĐẠO NGHIỆP TỰ VIÊN THÀNH.

ĐÃ MUỐN LIỄU SANH TỬ NGAY TRONG ĐỜI NÀY THÌ PHẢI GIỮ VÊN LUÂN THƯỜNG, TRỌN HẾT LÒNG THÀNH, DỨT TRỪ LÒNG TÀ, ĐỪNG LÀM CÁC ĐIỀU ÁC, VẮNG GIỮ CÁC ĐIỀU LÀNH. THẬT SỰ VÌ SANH TỬ PHÁT BỒ ĐỀ TÂM, DỪNG TÍN NGUYỆN SÁU TRÌ DANH HIỆU PHẬT.

ẤN QUANG ĐẠI SU

ĐỪNG LÃNG PHÍ SINH MẠNG TRONG NHỮNG CHỐN MÀ NHẤT ĐỊNH CHÚNG TA SẼ ẮN HẠN.

Quý độc giả phương xa có nhã ý phát tâm ấn tống - thỉnh sách, xin vui lòng liên hệ theo số máy: (+84) 906 943 199 - (+84) 996 388 997 vào lúc 20h - 22h hằng ngày.

Facebook:

[Http://m.facebook.com/tinhtonglienhuubaoloc](http://m.facebook.com/tinhtonglienhuubaoloc)

[Http://m.facebook.com/hoangphuclotus](http://m.facebook.com/hoangphuclotus)

Email:

tinhtonglienhuubaolotm@yahoo.com

hmonk1234@gmail.com

Nhóm biên tập vô cùng hoan hỷ mọi sự ấn tống lưu thông

- tùy nghi sử dụng tập sách -

Link download file in ấn

Nội dung

<http://tinyurl.com/tailieuhn4t3> hoặc 4,5,6 v.v...

Thiết kế bìa

<http://tinyurl.com/btailieuhn4m3> hoặc 4,5,6 v.v...

TỊNH TÔNG LIÊN HỮU BẢO LỘC

- TRỢ PHÁP DUYÊN -

▪ *Thấu rõ, Buông bỏ, Tùy duyên*
Lòng hằng niệm Phật,
Nhất nguyên Vãng sanh,
Sen thơm ngát, thắm một cành,
Tây Phương Cực Lạc,
Viên thành Đạo chơn.

NHỮNG ĐỀ TÀI CẦN TÌM HIỂU:

- Sách Niệm Phật Đạt Bất Niệm Tự Niệm – Đảm Bảo Vãng Sanh.
 HT T Minh Tuệ biên soạn.
<http://tinyurl.com/sbntn01> hoặc 02,03,04
- Sách Lá Thư Cực Lạc do HT T Minh Tuệ biên soạn.
<http://tinyurl.com/ltcuclac01> hoặc 02,03,04
- Sách Con Đường Tây Phương. Tác Giả Tịnh Sĩ.
<http://tinyurl.com/cdtayphuong1> hoặc 2,3,4
- Sách Sống Chết Bình An. Sư Bà Hải Triều Âm biên soạn
<http://tinyurl.com/scbinhan01> hoặc 2,3,4
- Sách Trích Lược Phương Pháp Niệm Phật Đạt Bất Niệm Tự Niệm – Đảm Bảo Vãng Sanh. Nhiều Tác Giả. Tịnh Tông Liên Hữu Bảo Lộc kết tập.
 Bìa sách:
<http://tinyurl.com/biaphapniemphat4> hoặc 5,6,7
 Nội dung:
<http://tinyurl.com/phapniemphat5> hoặc 6,7,8

Tài Liệu Hộ Niệm

Phiên bản 7 1.10.2014 – Monk4t42014. ver1.pr8k
ver2.pr15k ver3.pr2k ver4.pr12k5 ver5.pr12k ver6.pr7k+12k
ver7.FN.pr6k

*Những đề tài đã lưu hành:

- Tập sách “Trích Lược Phương Pháp Niệm Phật Đạt Công Phu Bất Niệm Tự Niệm” của HT T.Minh Tuệ Và Thầy T.Nhuận Nghi - Xb năm 2014

- Tập sách “Hãy Bảo Vệ Sự Sống”, Xb 2010 - 2011.

- Đĩa VCD – DVD “Thông điệp Của Hy Vọng”, The Message Of Hope - Xb năm 2012.

- Tài Liệu Hộ Niệm - Tiền Ngươi Về Tây Phương - Xb năm 2013 - 2014.

* Chương trình năm 2014, cần phổ biến nội dung:

- Chùm Ngây - Cây Độ Sinh (Tree Of Life).

- Sách: “Niệm Phật Đạt Bất Niệm Tự Niệm” HT. T.Minh Tuệ. Houston.Texas. US.

- Phương pháp Thiền Vipassana – Tx Ngọc Thành. Q Thủ Đức – Tp Hcm.

- Thiền Hiện Và Tại. Phương pháp thanh lọc, chuyển hóa thân tâm – Hoponopono.

- Thiên Yên Lặng – Xong hơi 4000 năm.

TÀI LIỆU HỘ NIỆM – CẦN CÓ TRONG MỖI GIA ĐÌNH

**Nhóm Kết Tập Và Biên Soạn
TỊNH TÔNG LIÊN HỮU BẢO LỘC**

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

Địa chỉ: A2 - 261 Thụy Khuê - Quận Tây Hồ - Hà nội

Email: nhaxuatbanhongduc@yahoo.com

**CHỊU TRÁCH NHIỆM XUẤT BẢN:
GD. BÙI VIỆT BẮC**

**CHỊU TRÁCH NHIỆM NỘI DUNG:
TBT. LÝ BÁ TOÀN**

**BIÊN TẬP:
NGUYỄN THẾ VINH**

**TRÌNH BÀY - SỬA BẢN IN:
PHẠM THỨC KHANG**

**KỸ THUẬT:
NGUYỄN HOÀNG PHÚC**

In 2000 cuốn, khổ A4, tại Xí Nghiệp In Thành Công. Số ĐKKHXB 668-2014/CXB/13-19/HĐ. Số QĐXB của NXB 1658-2014/QĐ-HĐ. Cấp ngày 15/09/2014. In xong và nộp lưu chiểu quý 3 năm 2014. Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế (ISBN): 978-604-86-1880-3.